

Underskriftsindsamling for kunstnere: Frihedens digter Friedrich Schillers "Kunstnerne" skal være standarden for at vende det kulturelle sammenbrud, der forhindrer fred og driver menneskeheden til global atomkrig.

Please sign below

Humanity has arrived again at the crossroads anticipated during the period of the American Revolution by Friedrich Schiller, the *Poet of Freedom*, who in 1785 published the work known in virtually all languages, the "Ode to Joy," where it is declared: "All Mankind will become Brothers" ("Alle Menschen werden Brüder"). The poem had such a great impact in that era, that composer Ludwig van Beethoven spent decades of his life pinpointing the "seed crystal" embedded within the poem which would finally blossom into his final four-movement symphony, itself a monument to the principles of classical composition.

This reference point must be awakened in the hearts and minds of all those who view themselves as "Artists," if our civilization is now to succeed in mankind taking the

crossroads announced by the leaders of the BRICS, on Aug. 22-24, and other associations coming together to create a New Just World Economic reorganization of the collapsing dollar-based financial system, and end the spread of global war, which if allowed to continue will definitely become nuclear war.

Among the Artists of the last century, the internationally renowned violin soloist Yehudi Menuhin, a devoted advocate for the foundation of the United Nations, exemplified Schiller's portrayal of that true Artist whose determination to eliminate the causes of war left a legacy to be followed.

Ever optimistic about the potential for advancing mankind's condition, Schiller had estimated in his time that the anti-colonial American Revolution could be replicated in a transformation of governments in parts of Europe, ending the vestiges of Medieval practices which squatted upon all aspects of progress in the human condition. With Benjamin Franklin posted to France, the true leaders of the American Revolution had a strong impact upon a European "intelligentsia" from France to German centers such as Goettingen University, to Italy, and Ireland and other parts of the British Isles, who participated in multiple ways to support the breakthrough in America, the origins of which traced back to the influence of such prominent Europeans as Gottfried Leibniz and his work on scientific economics.

Schiller's optimism was justified, but premature. The forces of progress in the European countries did not have the strength or means to squash the furious attack launched by the London/Swiss European oligarchy, who crushed this potential by ripping up France's political system and imposing the dictator Napoleon upon the continent, whose wars raged across the continent for nearly two decades. Thus, was launched the countdown embedded in the western world for a sequence of British Imperial wars that began with the 1757 "Seven Years War/French and Indian Wars," and persisted through World Wars

I and II.

Schiller's optimism that such a global tragedy affecting all mankind can be reversed is reflected in the content and method he used in his dramas on the histories of many nations in the world. It is up to us to seize this optimism today and deploy Schiller's ideas on the true nature of the human family of mankind to now accomplish what was impossible two centuries ago: namely, a process of global peaceful development of the planet as a whole.

Schiller's Poem *The Artists* (download a PDF)

In 1789, Schiller published *The Artists*, (*Die Künstler*), a "Thought-Poem" which he called an "allegory" because it reconstructs the process by which the advancement of humanity, since earliest creation, required—and then generated—creative genius in *artistic or aesthetic modes* to nurture the creative capacity of mankind. It has been hard-won creative discoveries, the "allegory" portrays, which has enabled mankind to arise to implement solutions to the crises that threaten human physical survival; and equally important, to then found principles by which all of the cultures that comprise civilization can cooperate, *peacefully*, from new knowledge gained, to foster the benefit of all.

Schiller offered, in his allegory poem, this tribute to those who become the leading Artists:

How beautifully, O man, with your branch of palm,

you stand on the century's slope, in proud and noble
manliness,

With open mind, with spirits high, stern yet gentle, in active
stillness,

The ripest son of time —

Free through reason, strong through laws,

Through meekness great, and rich with treasures long lain
dormant within your breast;

Lord of nature who loves your chains,

Who tests your strength in countless battles,

Who under you emerged resplendent from the wilderness!

. . .

The bee can outstrip you in diligence,

The worm can be your teacher in skillfulness,

You share your knowledge with all superior spirits,

But you alone, O man, have art.

. . .

Only through beauty's morning-gate

Did you penetrate the land of knowledge. (emphasis added)

The time has come for Schiller's poem to be adopted as the standard for a revival of classical principles of culture, to secure this moment of great historic opportunity, so that humanity is uplifted to a more advanced cultural plateau from which it can shape policy on behalf of the Good, rather than the repetitive assumptions constantly leading mankind to wars; and to establish economic justice as the recognized foundation for trustful dialogue between nations. The Schiller Institute calls upon all Artists –painters, musicians, actors, as well as scientists, who introduce new ideas into society—to embrace and uphold Schiller's view of the role of The Artist in society, so that at this historic juncture, the cause of peaceful cooperation between nations, will be defended.

Without the dedicated presence of those advocates of classical

principles in art in society, to open “beauty’s morning-gate” to expand our knowledge and our moral strength, there always exists the danger of nations degenerating into a sludge of pessimism because of the mortal nature of our individual existence. What in fact is the ultimate purpose of life? As humans, we do *not* live, as argued by the British 18th century philosophers, simply to “seek Pleasure and avoid Pain.” There truly is an immortal purpose to our mortal existences.

As Schiller wisely warns those inspired by universal phenomena to become Artists:

The dignity of mankind has been placed in your hands;

Never abandon it!

It sinks with you! With you it will ascend!

Poetry’s sacred magic

Serves a widely-laid universal plan;

Steer it calmly toward the ocean

Of the great harmony!

The UN General Assembly and Musician Yehudi Menuhin’s Legacy

In search of the process by which mankind could replace war with reconciliation of conflicts by other means, Yehudi Menuhin became fascinated by the natural harmony of art with the creative discoveries that advance science. He advocated applying Einstein’s discoveries on the atom to the development of nuclear power. In 1959 he wrote:

“The creative act is as much a part of science as it is of art, and as it must be of every living gesture... Undoubtedly art and science were and will always be one... I conceive of art as the organization of a living moment and science as the

crystallization of an eternal truth.”

The practical significance of this view of Art is the following:

On September 21, world leaders will assemble at the United Nations for International Peace Day. The Schiller Institute conducted a conference on Sept. 9 based on an **Appeal to the Citizens of the Global North: We Must Support the Construction of a New Just World Economic Order!** The **proceedings** of that conference can be sent to all organizations dedicated to war avoidance. The conference reflected the work of the International Peace Coalition (IPC), inspired by Helga Zepp-LaRouche, which assembled a broad-based alliance of international leaders on Aug. 6 at the Dag Hammarskjold Plaza of the UN, in solemn memory of the nuclear attacks on Hiroshima and Nagasaki.

The Schiller Institute had been created by Helga Zepp-LaRouche in 1984 to foster a new dynamic in world diplomacy and relations between nations, grounded in the economic policy discoveries of Physical Economist and 8-time United States Presidential candidate Lyndon LaRouche. The concept behind the decades of work of the Schiller Institute was to act, preemptively, to seize the great moment of crises that, as Schiller identified in his work on Aesthetic education and classical principles, prepare humanity for an upward development of civilization when the crushing force of global poverty, the breakdown of the dollar system as LaRouche forecast in 1971, and the danger of nuclear annihilation finally shock people to build alliances around truthful solutions to these problems.

We stand today, in fact, on the “slope of a millennium,” from which the changes already under deliberation, such as the Aug. 22-24 BRICS conference in Johannesburg, South Africa, portend a long-awaited shifting point in world history. We have a chance to improve the conditions of mankind and overcome both

poverty and war as has never before transpired in human experience.

That moment of potential dramatic change, which would end a near millennium of imposed backwardness in human history, is now upon us. As noted by the great English poet Percy Shelley, great thinkers and poets look with anticipation for those rare moments, when quite suddenly, large numbers of people, including those who attempt to lead the institutions of government, become susceptible of "receiving and imparting profound ideas concerning man and nature," allowing an elevation of human thought and culture to uplift the condition of entire nations.

The true Artist plays an indispensable role in empowering nations and individuals to succeed in this process. After World War II, United Nations advocate Menuhin lived a beautiful life, proving that Artistic genius is a natural companion of political morality. Contrary to the modernistic culture being spread today, he did not bend to the popular view that artists are motivated primarily by personal gratification and oblivious of what is viewed as "politics."

Deceased in 1999, Menuhin has been increasingly "air-brushed" out of public mention as leading media have become the outlet for war-mongering racism typified by the "Russophobia," coordinated by NATO and related military-industrial financial circles, to impose a "thought dictatorship" in support of their proxy war against Russia.

Menuhin was determined after World War II to turn his musical work into an aesthetic force that would prevent the atrocities of war from recurring. For an unprecedented six years, Menuhin was President of the UN's International Music Council. After playing 500 concerts for Allied troops during World War II, he insisted that governments allow him in 1945 to perform in Russia and then Germany, to immediately begin restoring human relations between the people living in the adversarial

nations. By 1952, Menuhin became a close personal friend of India's first post-colonial Prime Minister Jawaharlal Nehru, and worked closely with India's leading teacher of ancient music Ravi Shankar. Named UNESCO's Ambassador of Goodwill in 1992, he told media, "We have to inculcate a respect for every other human being... We have to develop a new form of thought which is not based on the reflexes of the caveman." Music, he stated, is "the greatest therapeutic agent in the world." It can change people "if they're willing to listen. But if they're already caught up in the madness, in the desire for revenge, for coercive power over others, then it's too late." He upheld the classical notion that the nature of all members of the human species is "naturally creative."

We, as Artists, call for a revival of the Schillerian standard for the role of Artistic discovery and education as a basic human right; and that Beethoven's worldwide call, "Alle Menschen werden Brüder" become the basis for a Renaissance needed to secure the success of a New Just World Economic Order. If the UN is to perform any useful role in the coming period, the legacy of Yehudi Menuhin should be revived, for his role as a world citizen of remarkable talent is in harmony with Schiller's conviction that *all* humans are endowed with the potential for genius.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/petition_for_artists

**FN åbner midt i en
polariseret verden – men**

Løsninger skal findes på et højere niveau

18. september 2023 (EIRNS) -I dag begynder FN's generalforsamling, og det bliver sandsynligvis en af de mest omtumlede forsamlinger i organisationens historie. Verden er polariseret på en historisk skala, og ikke på grund af en såkaldt splittelse mellem "demokratier" og "autokratier", som tågehoveder som Tony Blinken vil have os til at tro.

Biden-administrationen gør sig klar til at presse på for en udvidelse af FN's Sikkerhedsråd i denne uge, ikke for at fremme øget repræsentation eller inklusivitet, men snarere for at udvande indflydelsen fra Rusland og Kina, som stadig har to ud af de fem pladser med vetoret. Derudover opfører vestlige lande et show for at prioritere det Globale Syds interesser i FN for at foregribe de øgede opfordringer til at tage fat på problemer med global ulighed. Sådanne planer organiseres af angloamerikanerne for at "plukke" de nationer, der anses for svagere og lettere at trække ind i den vestlige "regelbaserede ordens" lejr. Geopolitik, når det er værst.

For yderligere at illustrere de såkaldte angloamerikanske demokratiers lovløse natur blev der udgivet en rapport af The Intercept, som beskriver, hvordan USA sikrede IMF-lettelser til Pakistan til gengæld for, at landet "indvilligede" i at sende 900 millioner dollars i våben til Ukraine. Dette skete efter afsættelsen af den tidligere premierminister Imran Khan, som havde nægtet at tage parti i Ukraine-konflikten. Ukraine-konflikten – en manøvre, der senere blev afsløret som værende foretaget under pres fra USA!

Ikke alene er disse bestræbelser modbydelige og uegnede for moderne nationer – det vil aldrig fungere! Hvis man kan sige én ting efter den seneste tids diplomatiske aktivitet – fra topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg, til

BRIKS-topmødet i Johannesburg, til ASEAN i Jakarta, til G20 i New Delhi, til Eastern Economic Forum i Vladivostok og til G77+Kina i Havana – så er der en voksende følelse blandt ikke-vestlige nationer af, at verden ikke længere kan kontrolleres af globale magtinteresser, mens resten overlades til at kæmpe om stumperne. I stedet er tiden inde til en “omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur”. som det blev krævet på sidste uges G77-topmøde. Nationer i det Globale Syd har uden tvivl diskuteret disse spørgsmål i de foregående uger, og de vil bringe en helt anden kvalitet af diskussion ind i et henslumrende USA og FN's Generalforsamling.

En artikel af [Pepe Escobar] (<https://new.thecradle.co/articles/in-vladivostok-the-russian-far-east-rises>) understreger yderligere det massive skift, der finder sted i verden. om Ruslands overgang til Fjernøsten som dets “strategiske prioritet for det 21. århundrede”. Rusland positionerer sig nu i Fjernøsten som det “naturlige knudepunkt for at omstille hele den russiske økonomi til asiatisk geoøkonomi”, skriver Escobar. I modsætning hertil vender de vestlige nationer sig væk fra Østen og væk fra en orientering mod vækst og vedtager i stigende grad “grøn” politik for nedskæring af væksten i stedet. Som følge heraf ser Vesten fortsat stigende omkostninger og faldende levestandarder, fyldt med nye strejker og protester. Den “grønne” omstilling, der længe har været udråbt som redningen for de kriseramte vestlige økonomier, fortsætter med at implodere og efterlader stigende energipriser i sit kølvand.

I stedet for at blive sure, da vestlige sanktioner og finansiell krigsførelse lukkede Rusland ude af de vestlige markeder, noterede Rusland sig blot den virkelighed, der finder sted i verden. Escobar citerer Ruslands kommissær for erhvervsrettigheder og skriver: “Selvom de vestlige økonomier er veludviklede, er de allerede ‘for massivt belånte og træge’... I Østen, derimod, blomstrer alting, det går hurtigt fremad, det udvikler sig hurtigt. Og det gælder ikke kun for

Kina, Indien og Indonesien, men også for mange andre lande. De er centrum for udviklingen i dag, ikke Europa, vores største forbrugere af energi er der, endelig." I dag, rapporterer Escobar,

er der 2.800 projekter i gang i hele regionen.

Situationen er ekstremt farlig, men også ekstremt modtagelig for forandring. De, der er døde over for dette massive skift, der finder sted i verden, lever på lånt tid, da denne virkelighed kun vil blive mere og mere tydelig, efterhånden som den udfolder sig. Denne uge vil helt sikkert være endnu et wake-up call, når nationer fra hele det Globale Syd kommer til FN.

Hvad vil reaktionen være? Vil Vesten fortsætte med at true med verdenskrig for at forsvare deres "regelbaserede orden" – og bruge Ukraine i processen? Eller vil en flig af menneskelighed dukke op og genoplive den tidligere identitet hos nationer som USA?

Kun historien vil give det fulde svar på disse spørgsmål – men det betyder ikke, at vi passivt bør afvente dens resultater. Som de største poeter og kunstnere gennem tiderne har vidst: Kreativitetens gnist er iboende i ethvert menneske og venter på at blive vækket. I øjeblikke med ægte krise bliver et betydeligt antal mennesker modtagelige for at "modtage og videregive dybe ideer vedrørende

menneske og natur" – selv ledere af nationer og institutioner. Det er denne nødvendigvis fremtidsorienterede opgave, som nutidens organisatorer og verdensborgere opfordres til at påtage sig.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i en diskussion med samarbejdspartnere mandag, må denne dramatiske situation løftes til et højere niveau, end det i øjeblikket findes noget andet sted i verden. Krisen vil ikke blive løst ved at søge gengældelse for uretfærdigheder. Den kan kun løses ved en ny organisation blandt nationer, som den der er foreslået i fru

LaRouches [“Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur”] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), hvor alle nationers interesser forsvares, og en westfalsk forpligtelse til “det gode for den anden (næsten)” opretholdes.

Krig og geopolitik er en sygdom, og kun indførelsen af en videnskabeligt pålidelig behandlingsmetode vil virke.

Foto: Creative Commons

Forvent ‘udviklingsdynamik’ ved denne uges årlige lederdebat i FN’s Generalforsamling

16. september 2023 (EIRNS) – Den 19. september begynder den årlige uge med FN’s Generalforsamlings “Generaldebat”, som varer til og med den 26. september, hvor ledere fra næsten alle 180 medlemslande taler. Alt andet end rutine kan forventes i år. Den Globale Majoritets styrkede hævde af lederskab vil helt sikkert komme til udtryk gennem mange talere, der repræsenterer de seneste måneders overvejelsesproces, som ses i rækken af konferencer fra Rusland-Afrika-topmødet i Sankt Petersborg (27.-28. juli), til BRIKS-topmødet og BRIKS-Plus i Johannesburg (22.-24. august), til topmødet for Gruppen af 77+Kina (15.-16. september), hvis to-dages arrangement sluttede i Havana i dag.

I dag udsendte G77+Kina-topmødet sin [fælles erklæring] (<https://en.granma.cu/cuba/2023-09-16/havana-declaration-on-current-development-challenges-the-role-of-science-technology-and-innovation>) med titlen "Havana Declaration on `Current Development Challenges: The Role of Science, Technology and Innovation", som opfordrer til en "omfattende reform af den internationale finansielle arkitektur" og en "mere inkluderende og koordineret tilgang til global finansiel styring med større vægt på samarbejde mellem lande."

En forsmag på, hvad der kan komme op i talerne i FN i New York, blev hørt i går og i dag i Cuba. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene "ikke vil stå med armene over kors og vente på mirakuløse løsninger på de problemer, vi står over for.... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden."

I FN den 19. september vil præsident Lula da Silva fra BRIKS-nationen Brasilien være blandt de første, eller den allerførste, nationale taler ved åbningen af generaldebatten. Hans bemærkninger i Cuba var stærke. Han tilbød Havana en række økonomiske aftaler, som Cuba i høj grad har brug for, især fødevarer. Lula fordømte USA for dets "ulovlige" økonomiske embargo mod Cuba, der har været i kraft siden 1962, i lighed med næsten alle andre talere fra de 60 lande, der talte i dag.

Hvad er budskabet fra USA? Den 13. september forlængede Biden-administrationen sin brutale embargo mod Cuba med endnu et år. Bemærk, at den er godkendt i henhold til den mangeårige "Trading with the Enemy Act".

Præsident Biden er planlagt til at tale på Generaldebattens første dag, og det samme er Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj. Hvad er deres program i praksis? Flere våben, mere død og større risiko for en atomkonflikt. Deres næste store programkonference finder sted den 19. september i forbindelse med det periodiske møde i Ukraine Defense Contact Group i Ramstein, Tyskland. USA's forsvarsminister Lloyd J. Austin III

og formanden for generalstabscheferne, general Mark A. Milley, vil lede gruppens 15. møde. På dagsordenen er kravet om, at hver nation skal øge produktionen af artillerigranater. Pentagons indkøbsdirektør, Bill LaPlante, fremlagde den 15. september prognoserne for Pentagons mål om en amerikansk produktion af 100.000 artillerigranater om måneden i budgetåret 2028.

I fuldstændig modsætning til dette lyder overskriften i Schiller Instituttets nye internationale rapport – som er klar til masse-cirkulation i og omkring FN i New York i denne uge: [” Kolonialismen er forbi! En appel til USA og Europa: Støt en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, ikke krig!”] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/colonialism-is-over-appeal-to-the-usa-and-europe-support-a-new-just-world-economic-order-not-war/>) Gennem gadeuddelinger, en demonstration den 21. september på den internationale fredsdag og gennem internationale diplomatiske missioner vil budskabet i det 56 sider lange dokument komme ud. Schiller Instituttets frivillige planlægger at nå ud til de 10.000 besøgende i FN i løbet af de næste 10 dage, som vil være til stede ud over de 15.000 faste FN-medarbejdere.

Nu er det tid til at cirkulere pjecen og støtte interventionen overalt i verden. I en tale på Cuba i dag sagde den sydafrikanske minister for internationale relationer [Naledi Pandor]

(<https://www.dirco.gov.za/statement-by-dr-naledi-pandor-the-minister-of-international-relations-and-cooperation-of-the-republic-of-south-africa-on-the-occasion-of-the-general-debate-of-summit-of-heads-of-state-and-government/>): “Kampen om Sydens sjæl og om ensidig global dominans har aldrig været mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed.”

baggrund: G77-topmøde opfordrer til reform af den globale

finansielle arkitektur, adgang til videnskab og teknologi

Sept. 16, 2023 (EIRNS) – ... Den to dage lange samling omfattede 1.300 deltagere fra 116 lande, 31 stats- og regeringschefer og 100 lantedelegationer. Som den cubanske præsident Miguel Díaz-Canel passende opfordrede medlemslandene til, da han åbnede topmødet i går, er den prioriterede opgave “at kæmpe for retten til udvikling, som også er retten til at eksistere som at.” Det er på tide, sagde han, at nationerne i det Globale Syd “ændrer spillets regler.”

Som Havana-erklæringen gentagne gange fastslår, betyder ændring af spillereglerne, at udviklingslandene skal handle sammen for global udvikling og “win-win”-samarbejde om videnskabelig og teknologisk udvikling.” De skal have adgang til videnskab, teknologi og innovation med alle de fordele, det medfører: økonomisk vækst, industriel udvikling, løsning af problemer med at garantere rent vand, sanitet, energi, sygdomsbekæmpelse og udryddelse af fattigdom. Sluterklæringen understreger dette hele vejen igennem, samtidig med at den angriber det kriminelle i at indføre ensidige sanktioner “med ekstraterritorial virkning og alle andre former for økonomiske tvangsforanstaltninger” mod udviklingslande, som har ødelæggende resultater.

G77-topmødet fandt sted kort efter BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august og som optakt til næste uges debat i FN's Generalforsamling og fokuserede på de “tektoniske” og “epokegørende” forandringer, der finder sted, som mange talere udtrykte det. Angolas præsident João Lourenço advarede om, at udviklingslandene “ikke vil stå med armene over kors og vente på nogle mirakuløse løsninger på de problemer, vi står over for... Vi vil vide, hvordan vi finder de løsninger og strategier, der vil føre os til at konkretisere vores udviklingsdagsorden.”

Den sydafrikanske minister for internationale relationer, Naledi Pandor, tilføjede, at “kampen om Sydens sjæl og om

ensidig global dominans aldrig har været mere intens, og som Syd må vi gribe dette historiske øjeblik for at sikre, at vi udvikler evnen til at være frie aktører i en udviklingsdagsorden, der vil fremme vores kamp mod fattigdom, ulighed og arbejdsløshed.”

Brasiliens præsident Lula da Silva kritiserede USA for dets “ulovlige” årtier lange økonomiske embargo mod Cuba, ligesom næsten alle andre talere gjorde, og bemærkede, at Cuba altid har været en af de vigtigste forsvarere af en “mere retfærdig global styring.” Det er vigtigt, sagde han, at udviklingslandene forbliver forenede, da “FN, Bretton Woods-systemet og Verdenshandelsorganisationen har mistet troværdighed. Vi kan ikke tillade os at blive splittet.” Lula vil rejse direkte fra Havana til New York City for at deltage i FN’s generalforsamling, hvor han vil fortsætte med at fremhæve disse temaer.

Lyndon LaRouches Internationale Udviklingsbank skal realiseres nu

17. september 2023 (EIRNS) – Den 18. september markerer, hvad der ville have været 95-års fødselsdagen for den geniale statsmand Frederick R. “Fred” Wills, som var Guyanas udenrigsminister fra 1975-78; som holdt en betydningsfuld tale om en ny økonomisk verdensorden den 27. september 1976 – en måned efter de Alliancefrie Nationers konference, der omfavnede Lyndon LaRouches forslag om en International Udviklingsbank – til FN’s Generalforsamling, der åbner sin 2023-debat i morgen, den 19. september; og som forblev en konstant samarbejdspartner for LaRouche i mange bestræbelser indtil Fred Wills’ død i 1992.

Det, han sagde til Generalforsamlingens særlige session et år tidligere i september 1975, er aktuelt nu, som det fremgår af disse uddrag:

“Tidspunktet er kritisk. Forventningerne er, at vi bliver

enige om konkrete skridt, der vil repræsentere et reelt fremskridt mod den nye orden, som størstedelen af menneskeheden insisterer på.

“Kravene til forandring er klare. [Bretton-Woods-systemet, forstærket af Marshall-planen, introducerede en ny æra i efterkrigstidens verden, som lovede at rette op på den økonomiske ubalance i den udviklede verden. Det var forudsigeligt, at dette system ikke kunne tilfredsstille udviklingslandenes forhåbninger, og det er især denne fiasko, der gør vores debat så presserende. Det er bydende nødvendigt, at vi skaber nye strukturer og nye institutioner for at stoppe den voksende kløft mellem de udviklede markedsøkonomier og producenterne af råmaterialer og halvfabrikater.

“Men der er også andre nødvendigheder. Folkets sejr i Indokina og afkoloniseringens ubarmhjertige march i det sydlige Afrika peger begge på, at de traditionelle magtstrukturer nedbrydes. Der er nogle, der finder trøst i teorien om, at kolonimagts globale orden er forsvundet. Men tilbagetrækning fra politisk dominans er ikke {ipso facto} en tilbagetrækning fra kolonialisme. Den økonomiske magtstruktur, der er bygget på fundamentet af den gamle koloniale orden, fortsætter med bemærkelsesværdig ihærdighed og udholdenhed...

“På [de Alliancefrie Landes udenrigsministermøde i Peru] Lima, lige før vi samledes her i New York, tog de Alliancefrie Lande yderligere vigtige ... beslutninger, hr. præsident, om etablering af støtteinstitutioner for programmer for kollektiv selvafhængighed, beslutninger om etablering af en solidaritetsfond for økonomisk og social udvikling af alliancefrie lande, en særlig fond til finansiering af sikkerhedslagre for råmaterialer og primærprodukter, der eksporteres af udviklingslande, og et råd af sammenslutninger af udviklingslande, der både er producenter og eksportører af råmaterialer.

“Kollektiv selvafhængighed er ikke ensbetydende med

konfrontation. De udviklingsprocesser, som den vil skabe i den sydlige del af verden, kan og vil give gevinster for det internationale samfund som helhed.

“Den nye økonomiske orden må derfor udformes, så den fremmer alle bestræbelser på selvafhængighed fra udviklingslandenes side – bestræbelser, der både er nationale og kollektive. Ægte udvikling kan ikke påtvinges {ab extra}, men skal være en del af den interne vækstdynamik. De internationale rammer skal derfor skabe de betingelser og yde den støtte, som gør, at selvstændighed kan blomstre.”

Præsident John F. Kennedy havde forklaret en tidligere generalforsamling, i 1963 den 20. september, at verden havde brug for en fælles amerikansk-sovjetisk bemanded mission til Månen for at opnå fred. JFK præsenterede dette fuldstændigt seriøse forslag midt under Den kolde Krig. Schiller Instituttet vil markere 60-året for denne tale og afholde et FN-stævne og et korarrangement dagen efter, den 21. september, som er den internationale fredsdag.

Den 9. september afholdt Schiller Instituttet en vigtig [international konference] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new-chapter-in-world-history-2/>), der repræsenterede de to forudsætninger for fred og en ny international arkitektur med hurtig økonomisk udvikling. Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reflekterede over denne begivenhed i sit webcast den 14. september:

“Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte det Globale Syds perspektiv på dagsordenen, så folk i Nord rent faktisk kan høre fra første hånd fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i de europæiske landes og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden... .

**Se videoerne: Schiller
Instituttets møde i Danmark:
Vi må skabe fred mellem
nationer og
en ny retfærdig økonomisk
verdensorden!
Lørdag den 7. oktober 2023,
Kl. 13 – 17.30**

2. del:

Invitation til deling:

Kom til Schiller Instituttets møde:

Vi må skabe fred mellem nationer og

en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Dato: Lørdag den 7. oktober 2023

Tid: Kl. 13 – 17.30

Gratis adgang til live streaming tilgængeligt på denne side.

**Tilmelding til begrænsede pladser i mødeværelset: Michelle: 53
57 00 51; Feride: 25 12 50 33**

Hjemmeside: www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttet afholdt den 8.-9. juli 2023 en international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen "På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!" Der var tre talere fra Danmark. De tre talere, samt Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen, fhv. formand og næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, vil nu holde taler og diskutere i København.

Program:

På vej mod en retfærdigt ny økonomisk verdens orden efter BRIKS topmødet i Sydafrika og G20 topmødet i Indien.

Tom Gillesberg: formand, Schiller Instituttet i Danmark.

De dybere rødder til krigen i Ukraine og hvad der skal til for at skabe fred mellem Ukraine og Rusland.

Jens Jørgen Nielsen: historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine, Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. En leder af Russisk-Dansk Dialog, fhv. lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Forandringer i Indien, og Indiens rolle som en leder af det Globale Syd

Mrutyuanjai Mishra: fra Indien, skriver artikler og debatindlæg om Asien og Indien i bl.a. Politiken og Times of India, antropolog, konsulent og underviser.

Afrika på vej væk fra kolonitiden og et perspektiv for økonomisk udvikling

Andrews Nkansah, Ph.d.: fra Ghana, undergeneralsekretær for den internationale African Diaspora Congress (ADC), ekspert i bl.a. vandressourcer og landbrug.

Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches 50 år kampagne for en

retfærdig ny økonomisk verdensorden

Michelle Rasmussen: næstformand, Schiller Institutttet i Danmark.

Verden bevæger sig med hastige skridt i to modsatrettede retninger. På den ene side er der farlige optrapninger i krigen mellem Ukraine/NATO og Rusland, som f.eks. Danmarks beslutning om at sende F-16-fly til Ukraine. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutttets stifter og internationale leder, udtalte ved Schiller Institutttets internationale videokonference den 9. september 2023, at "Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig".

(Lige efter starten af krigen, udstedte hun en appel for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at gøre det muligt at standse krigen og tilgodese alle nationer interesse, senere uddybet i ti principper.)

På den anden side vil vi gerne gøre borgerne opmærksomme på de tektoniske forandringer mod en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der foregår i dette historiske øjeblik. "For kun hvis vi anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise", sagde Helga Zepp-LaRouche.

85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredegamle kolonisystem, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt

velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med.

Samtidigt vil vi gerne rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør, en begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år.

Det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden imod et finansoligarki centreret i City of London og Wall Street. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af lande i det Globale Syd, men også idéen om at bruge "det amerikanske systems" metoder af videnskabelig og teknologisk fremskridt fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning"?

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne fredelige revolution? Vi er optimistiske, men det kræver en international bevægelse, som arbejder for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, til fordele for alle nationer.

Kom til vores møde og få en bedre forståelse af, hvordan vi er nåede frem til den nuværende skillevej, og hvad vi skal gøre for at sikre, at vi vælger en vej, som fører til en lys fremtid for alle.

Baggrund:

* Læs talerne af Jens Jørgen Nielsen, Mrutyuanjai Mishra og Andrews Nkansah på Schiller Instituttets konference i Strasbourg her: Nyhedsorientering august 2023: Nyhedsorientering august 2023: Samarbejde med det Globale Syd for fred og udvikling

* Se Schiller Instituttets videokonference den 9. september 2023 her

* Læs Helga Zepp-LaRouches hovedtale

* Læs og skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

* Læs: Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Download (PDF, Unknown)

Live webcast dialog med Helga Zepp-LaRouche den 14. september 2023: Fremad efter BRIKS- og G20-topmøderne!

Ikke korrekturlæst: HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche: Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er

torsdag den 14. september 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du vil stille spørgsmål eller komme med kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, da vi talte sammen i sidste uge, talte du om begivenhedernes hæsblæsende tempo. Jeg vil sige, at tempoet er blevet højere, siden vi talte sammen sidst: Der var G20-topmødet, som var et flop for dem i den unipolære orden, der forsøger at tvinge resten af verden til at underkaste sig deres "regelbaserede orden"; der er Eastern Economic Forum i Vladivostok, hvor Putin holdt en meget interessant tale. Og så Schiller Instituttets konference den 9. september, som bød på præsentationer af folk fra mange lande, der står i spidsen for at forme begivenhederne. Lad os begynde med din vurdering af disse begivenheder: Hvad er din fornemmelse af, hvad der er sket i løbet af den sidste uge?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi oplever lige nu den meget hurtige dannelse af en helt ny økonomisk verdensorden, hvor størstedelen af verdens nationer i det Globale Syd bevæger sig for at slippe af med resterne af kolonialismen og faktisk har meget spændende planer for fremtiden. Og lederne i det Globale Nord har på en eller anden måde bare ikke fattet det: De prøver på en måde at fortsætte med deres gamle planer. Se på Tysklands udenrigsminister Baerbock, hun farer rundt i verden, men hun har ingen anelse! Det er det, der er problemet.

Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte perspektivet fra det Globale Syd på dagsordenen, så folk i Nord faktisk kan høre førstehånds fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i Europas og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden.

Jeg vil opfordre folk til at se det selv, (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new>

chapter-in-world-history-2/) men jeg synes, at det, der var meget vigtigt i det første panel (<https://youtu.be/A7sx7BUvdK4>), var, at vi ikke kun havde en meget højtstående diplomat fra BRIKS-landene selv, vi havde flere amerikanere; jeg synes, det er meget vigtigt, at der er amerikanere, som er fornuftige – naturligvis Diane Sare, som kører en meget succesfuld kampagne for det amerikanske senat i New York; vi havde Scott Ritter, Ray McGovern og flere meget vigtige repræsentanter for kirker i USA, både katolske og også nogle andre kirkesamfund. Så jeg synes, at det første panel var meget vigtigt af den grund.

Og naturligvis var det andet panel (https://youtu.be/V3N9_8B44Xc) meget, meget interessant, fordi der var talsmænd fra Latinamerika, Sydafrika, Indien, som helt klart udtrykte, hvordan størstedelen af verden ser på de nuværende begivenheder. Så tag dig tid til at se det.

G20 har allerede slået fast, at det globale Nords forsøg på at bruge den sædvanlige taktik med at få landene i Afrika, Latinamerika og Asien til at fordømme den "russiske uprovokerede aggression" naturligvis absolut ikke fungerede. Og der kunne ikke være noget mere anderledes end det billede og den opfattelse, som de vestlige medier forsøger at skabe af, hvad der foregår med Rusland, Kina og selv Nordkorea, og hvordan det i virkeligheden er: Se på, hvad der skete på denne konference i Vladivostok, som er en enorm forretningsbegivenhed. Og ideen om, at Putin er isoleret, er fuldstændig latterlig. Der var mange delegationer, store forretningsdelegationer, og det perspektiv, som Putin præsenterede, hvis folk ikke var så ideologisk forudindtagede, ville de anerkende, hvilket enormt potentiale det er – jeg mener, nogle mennesker gør det, men af geopolitiske, ikke så pæne grunde. Men det, præsident Putin sagde, var, at han pegede på det enorme potentiale i det fjernøstlige Rusland. Han sagde dybest set, at kun ca. 30 % af det russiske territorium er udviklet i forhold til overhovedet at erkende,

hvor ressourcerne er. Og i betragtning af, at Rusland inden for sit enorme territorium har alle de råstoffer, der findes eller hidtil er blevet opdaget på planeten, er Ruslands råstofrigdom gigantisk, især hvis man tænker på den næste periode med industriel og teknologisk-videnskabelig udvikling.

Så Putin sagde, at dette vil være Ruslands prioritet i det 21. århundrede. Han sagde, at denne plan ikke er en reaktion på det, der skete i 2014 i Ukraine, altså Maidan-kuppet. Han sagde, at dette var en plan, der startede for 10 år siden, hvor den russiske regering begyndte at se på perspektivet i at opbygge infrastruktur i Fjernøsten for at skabe adgang til de enorme råstoffer. Han sagde, at vi begik en lille fejl ved ikke rigtig at forudse potentialet, fordi vi ikke troede, at der ville blive handlet så utroligt meget gods i denne region, hvilket nu ser ud til at blive tilfældet. Så der vil ske en enorm udvikling, han henviste til den transsibiriske jernbane, grev Wittes plan, som i sin tid blev afbrudt af den russisk-japanske krig i 1905; men det er en plan, som absolut er tilbage på dagsordenen, og mange lande planlægger at investere stort, herunder Kina, for hvem åbningen af så enorme ressourcer er af vital betydning.

Alt dette beviser, at hele forsøget på at splitte BRIKS, at sige, at der er alle disse spændinger, bare ikke er sandt i virkeligheden, for jeg tror, at disse lande er helt fast besluttede på at opbygge et nyt system baseret på lighed og baseret på fælles projekter med win-win-fordele for alle. Og jeg tror, at i stedet for at være fuldstændig fjendtligt indstillet over for denne udvikling, ville det være på høje tid, at de vestlige eliter simpelthen skulle sige, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning, og lad os tage det positive skridt at samarbejde.

Desværre ser vi intet af det lige nu. Det ses bestemt ikke fra Biden-administrationen, og det ses heller ikke fra Den Europæiske Union. Ursula von der Leyen har lige holdt en tale foran Europa-Parlamentet i Strasbourg, hvor hun lavede et af

sine teaternumre, som hun må have studeret i meget lang tid, hvordan man ser godt ud. Men det, hun sagde, var ikke så godt, nemlig at hun nu foreslår at indføre straftold på kinesiske elbiler, der sælges i Europa. Kineserne har allerede svaret, at hvis det sker, vil det åbne op for modforanstaltninger. Så vi har udsigt til en handelskrig, hvilket virkelig er det værste at gøre under de nuværende omstændigheder.

Så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at uddanne befolkningen om potentialet i at opbygge en verden, hvor alle lande arbejder sammen. Europa er i en forfærdelig tilstand. Den tyske økonomi er i frit fald, og vi bør ikke tolerere disse politikker, som fremmedgør Rusland og Kina, og det Globale Syd og BRIKS-landene, men vi bør tage skridt til at samarbejde.

Så der er nogle fornuftige stemmer i Tyskland og i USA, men de er i mindretal lige nu, og vi skal have dem til at blive hørt bedre.

SCHLANGER: I den sammenhæng har vi et spørgsmål fra C.S., som henviser til indernes Chandrayaan-3-landing på Månen; de lignende programmer fra Japan og andre steder, sammen med Putins diskussion om "nye fysiske principper", at dette er begivenheder og diskussioner, der ændrer den strategiske situation. Han spørger, idet han tænker tilbage på Lyndon LaRouches oprindelige SDI-politik: "Kan vi ikke finde folk med god vilje og fornuft i USA og Europa, som vil forpligte sig til at afslutte krigspolitikken og skabe et nyt paradigme baseret på denne slags udviklinger?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det vil gå ubemærket hen, at Indien var i stand til at få dette landingsfartøj til at lande blødt på Månens sydpol og nu er den fjerde nation, der har været i stand til at foretage en månelanding. Og det, Modi sagde om at opbygge et konsortium for rumforskning blandt BRIKS-landene, betyder, at ikke kun BRIKS-landene, men også mange andre lande er helt indstillet på at drage fordel af de videnskabelige gennembrud, der automatisk genereres, hvis man

er seriøs med hensyn til forskning og rumfart.

Så når det er sagt, tror jeg, at det, præsident Putin sagde, at de er ved at opdage "nye fysiske principper" eller er i færd med at opdage dem, som grundlæggende vil skabe sikkerhed. [<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>] Nu er det for tidligt for mig at kommentere på indholdet af det, for det er sandsynligvis laservåben, det er sandsynligvis våben med rettet energi, det kan være nogle andre nye fysiske principper, som vi så på sidste gang på en seriøs måde i tiden med SDI, men det var min afdøde mands vision, da han foreslog dette, og præsident Reagan tog det op, du ved, hvor Reagan gjorde det til officiel politik at tilbyde Sovjetunionen på det tidspunkt, at de to supermagter ville samarbejde om at udvikle sådanne nye teknologier baseret på nye fysiske principper for at gøre atomvåben forældede; og så gennemføre dem sammen og til sidst overvinde den geopolitiske bloktænkning. Det var et utroligt stærkt og frugtbart øjeblik i verdenshistorien, og russerne har naturligvis arbejdet på det hele tiden. Biproduktet af det var, at Putin annoncerede de nye missiler, som ikke er ballistiske missiler, men dybest set er bevægelige med meget høj hastighed, hvilket fuldstændig forstyrrede den strategiske balance i forhold til USA's bestræbelser på at opbygge et globalt missilforsvarssystem.

Så det er meget tydeligt, at man ikke kan stoppe teknologiske fremskridt, men man kan bruge dem til at skabe en sikker verden. Så jeg er meget interesseret i at finde ud af mere om dette, for den svøbe, eller det Damoklessværd, som potentiel atomar udslettelse er, hvis det kan overvindes med videnskabelige og teknologiske midler, vil det sandsynligvis være et af de absolutte gennembrud for menneskeheden.

I perioden før præsident Reagan annoncerede SDI i marts 1983, havde vi haft konferencer i Paris, Rom, Bonn og Washington, og vi havde diskussioner med en masse militærfolk på topniveau, generaler og admiraler og andre på det tidspunkt. Og der var en meget seriøs diskussion om det. Så hvis vi kan genoplive

det, tror jeg faktisk, at det kan åbne op for en vej ud af den nuværende fastlåste situation. Så jeg synes, det er en meget optimistisk ting, og jeg håber at kunne give dig flere detaljer i fremtiden.

SCHLANGER: Helga, jeg har tre spørgsmål mere, som er direkte relateret til eftervirkningerne af BRIKS-topmødet. Det første er, at der var flere, der skrev om Indien. En sagde, at der tydeligvis er en samordnet indsats for at trække Indien væk fra en alliance med Rusland og Kina, som en måde at underminere BRIKS på. De skriver: "Det ser ikke ud til at virke," men de spørger: "Tror du, at der vil komme mere pres på Indien, og kan det lykkes?"

ZEPP-LAROUICHE: Ja, der vil komme mere pres på Indien, men jeg tror ikke, det vil lykkes. Jeg tror, at folk undervurderer, at den indiske regering under premierminister Narendra Modi – jeg vil ikke kommentere på kritikken af den interne indiske situation, som nogle mennesker er kritiske over for; jeg synes, at det er et spørgsmål, som inderne skal diskutere – men mit indtryk er, at Indiens politik faktisk er alliancefri. Jeg tror ikke, at Indien på nogen måde har planer om at opgive deres historiske positive relationer til Rusland. Jeg tror, at de vestlige politikere og medier overdriver spændingerne mellem Indien og Kina. Jeg tror, at forsøget på at skabe en slags IMEC, den økonomiske korridor mellem Indien og Mellemøsten og Europa, en korridor, der går fra Indien hele vejen gennem Mellemøsten og til sidst ind i Europa, blev udråbt til at være en modoffensiv mod Bælte & Vej Initiativet og mod alle de kinesisk-relaterede korridorer i regionen.

Jeg sagde med det samme, at det skulle du ikke bekymre dig om, for min idé om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig, er langs de linjer, som vi præsenterede i 2014, efter at Xi Jinping havde annonceret, at Kina havde en Ny Silkevejspolitik. På det tidspunkt udgav vi den opdaterede version af alle vores studier i en stor rapport med titlen "Den Nye Silkevej bliver verdens landbro". Det var en

omfattende plan for, hvordan alle kontinenter vil blive udviklet gennem infrastruktur, og hvordan alle kontinenter derefter vil blive forbundet gennem tunneler og broer, så man snart kan rejse med maglevtog fra sydspidsen af Argentina eller Chile, hele vejen op gennem Amerika, krydse Beringstrædet ind i den eurasiske landbro og derefter tage hele vejen til Gibraltar og derefter videre til Kap det Gode Håb på spidsen af Sydafrika. Så du kan så at sige rejse over land hele vejen (undtagen Australien, naturligvis) gennem fire kontinenter på denne måde. Og den integration af infrastruktur er det, der kommer til at ske – hvis verden ikke bliver sprængt i luften, og menneskeheden ender – det er den naturlige vej at gå.

Og jeg blev meget glad og tilfreds, da jeg læste, hvad præsident Putin havde sagt, da han i Vladivostok blev spurgt, hvad han mente om denne IMEC-korridor. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) Han havde stort set det samme svar og sagde, lad dem bygge den. Det hjælper bare med at opbygge logistikken, og det hele vil fungere sammen, for hvis du har godstransport, har du brug for et meget tæt integreret infrastrukturensystem, hvor du f.eks. flytter containere fra skib til tog til lastbil, og alle disse ting fungerer sammen. Så jeg tror, at det er sådan, man skal se på det: Enhver form for opbygning af infrastruktur har en positiv effekt på både de mennesker, der bygger den, og også på de mennesker, der har fordel af at have denne nye infrastruktur i deres omgivelser, fordi det udvider deres syn, det bringer dem op på et højere niveau, og jeg tror, at Verdenslandbroen i sidste ende vil vokse sammen – jeg tror, at der er en forgæves indsats for at forsøge at dele og erobre, men den nye ånd er stærkere, og jeg er ret sikker på, at den vil sejre.

SCHLANGER: Du kan se Helgas hovedtale til konferencen den 9. september på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/12/helga-zepp-laro>

uche-a-transformation-bigger-than-the-end-of-the-cold-war/), samt flere andre præsentationer på Schiller Instituttets YouTube-kanal (<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute>), og vi håber at få dem alle lagt ud individuelt i løbet af de næste par dage. Så gå ind på <https://www.schillerinstitute.com> eller <https://www.youtube.com/@SchillerInstitute> for at downloade, læse, se og dele den diskussion, der fandt sted på Schiller Instituttets konference.

Her er et spørgsmål fra David fra Nigeria. Han spørger: "Vil BRIKS hjælpe lande, der er fanget i neokoloniale relationer, og vil de gribe ind i kampe, der opstår i Afrika?"

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Tendensen er, at de projekter, som har været kendt i lang tid, kan komme på dagsordenen nu, og det vil ændre miljøet. Selvfølgelig er der lige nu stadig fare for, at der vil komme en militær intervention mod de lande, især i Vestafrika, som for nylig skiftede regering gennem kup. Der er tydelige tegn på, at nogle vestlige magter ikke ønsker at opgive deres tilbøjelighed, men jeg tror, at fremdriften på den anden side kommer fra Kinas, Ruslands, Indiens og endda Japans interesse i at bidrage – og forhåbentlig arbejder vi hårdt på at overbevise europæerne om, at de også bør have en holdning til at investere i Afrika. Der er visse projekter, som virkelig ville være en game-changer.

For eksempel – det er så tragisk – det, der sker nu på Afrikas nordkyst: Først var der jordskælvet i Marokko, som dræbte flere tusinde mennesker, og man har endnu ikke fundet alle de omkomne. Så var der denne forfærdelige oversvømmelse i Libyen, som måske allerede har dræbt mere end 20.000 mennesker i én by! Tyve procent af hele befolkningen blev bare oversvømmet i havet, og hvorfor skete det? OK, det var skænderiet mellem den østlige og den vestlige regering; eller den vestlige regering, som faktisk er den valgte regering; og så den østlige regering, som af en eller anden mærkelig grund er udråbt af EU som den officielle regering, på trods af at det var dem, der lavede kuppet, fordi de sidder på det mest interessante sted

set fra EU's synspunkt, i forhold til at være i vejen for flygtningesituationen, og EU ønsker at lave aftaler med dem. Det er fuldstændig vanvittigt. Det har betydet, at lige siden NATO's absolut kriminelle opførsel i 2011, som førte til kuppet og derefter drabet på Gaddafi, havde Gaddafi faktisk arbejdet på at udvikle infrastrukturen, ikke kun i Libyen, men i hele Afrika. Han havde skabt adgang til to reservoirer med rent vand, som bl.a. gav vandforsyning til de byer, der nu er ramt. Efter at Gaddafi blev dræbt, var der tilsyneladende absolut ingen vedligeholdelse eller reparation, heller ikke af de dæmninger, der brød sammen, så man kan faktisk sige, at tragedien i det, der sker lige nu, er den sene frugt af folk som Obama, som Hillary Clinton.

Vi glemmer aldrig hendes modbydelige bemærkninger: "Vi kom, vi så, at han døde," (<https://www.youtube.com/watch?v=6DXDU48RHLU>) da hun talte om Gaddafi. Du ved, det var billedet af et meget grimt sind, som viste sig der. Så man kan faktisk sige, at den forfærdelige forsømmelse af reparationen af infrastrukturen, som er en af de vigtigste årsager til, at denne tragedie, eller begge tragedier, faktisk blev så ødelæggende, skyldes de mennesker, der lavede denne militære operation i 2011, som blandt andet også begyndte at sætte FN's Sikkerhedsråd ud af spillet, fordi de løj over for det og sagde, at de bare ville lave en neutral intervention, som så viste sig at være en militær intervention. Det var i øvrigt det øjeblik, hvor min afdøde mand sagde, at dette drab på Gaddafi og omstændighederne beviser, at NATO ønsker at gå i Tredje Verdenskrig mod Kina og Rusland: Og se, hvad der er sket siden.

Så hvad er svaret på det? Svaret er at sætte nogle af de store infrastrukturprojekter i Afrika på dagsordenen og samles om dem. Et af dem er, hvad Sydafrikas præsident Ramaphosa sagde ved topmødet om den nye globale finansieringspagt i Paris i juni, [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A] hvor præsident Ramaphosa sagde, efter at Macron havde holdt en stor tale: Jeg ønsker

ikke at høre dette, vi ønsker ikke at høre dette. Finansier Inga-dæmningen i Congo, som kun koster omkring 80 milliarder dollars, men som vil give elektricitet til omkring et dusin lande i Afrika, og medmindre du gør det, vil vi ikke høre mere. [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A?t=654] Og det er det sprog, der kræves.

Og gør det samme med Transaqua-projektet, som blev vedtaget af seks lande i Lake Chad Basin Commission allerede i 2018 på en stor konference i Abuja, Nigeria [https://larouchepub.com/eiw/public/2018/eirv45n10-20180309/06-13_4510.pdf]. Dette Transaqua-projekt, som kun vil tage omkring 3% af det overskydende vand i Congo-floden, som nu går ubrugt ud i havet, og vil gennem et system af floder og kanaler bringe vandet til Tchad-søen. Det ville give masser af muligheder for kunstvanding i Sahel-zonen, det ville have gjort industriel udvikling mulig langs dette vandsystem, og det vil fylde Tchad-søen op igen.

Det er disse ting, afrikanerne skal samles om, og ikke tillade flere forstyrrelser mod dem. For fredens navn {er} udvikling, og det gælder også for stabiliseringen af hvert eneste land på det afrikanske kontinent.

Vi bør diskutere disse projekter mere. Vi har skrevet lange udviklingsprojekter for hele det afrikanske kontinent. Du kan gå ind på vores hjemmeside: Du kan se, at vi skrev – den første rapport skrev vi i 1976, og vi havde en stor konference i Paris om den. Vi udgav den i 1978. Min afdøde mand havde skrevet en {Kritiske kommentarer til Lagos-handlingsplanen: The Economics of Nation-Building} i 1981. Så vi har været involveret i udviklingen af infrastrukturen i Afrika i meget lang tid, og nu er tiden inde til at realisere disse planer. En af vores World Land-Bridge-rapporter handler om "Forlængelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika: En vision om en økonomisk renæssance." Du bør se på disse planer og sørge for, at vi får det på dagsordenen. Og jeg tror, at med BRIKS-udviklingen og med Den Afrikanske Union, der nu er

udnævnt som en del af G20, går alt dette i den rigtige retning og skal fremskyndes.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget travlt og snart skal af sted, men jeg har to spørgsmål mere om BRIKS, som jeg vil samle sammen. Et, der kom ind på chatroom-siden: Det ene er fra Corey, som spørger: "Er løsningen for os i Vesten at blive venner med BRIKS?" Og så spørger Ken: "Kommer BRIKS' nye udviklingsbank til at erstatte eller arbejde sammen med revisionen af Verdensbanken?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det første spørgsmål er indlysende. Se, geopolitik er en sygdom! Hvorfor skal verden opdeles i geopolitiske blokke, hvor en gruppe nationer siger, at denne anden gruppe nationer er min fjende, og derfor skal jeg have en militær opbygning? Du ved, det er kun i det militærindustrielle kompleks' interesse og for de mennesker, der spekulerer i endeløse krige, for endeløse krige betyder endeløse våben, betyder endeløs profit. Det er nødt til at stoppe! Al den militære produktion er i bund og grund, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, rent spild!

Vi er nået til et punkt, hvor hvis vi fortsætter med militære konflikter, med krige som konfliktløsning, vil vi sprænge os selv i luften, og det vil ikke være så smart. Hvis vi er den intelligente, kreative art på planeten, den eneste, der er kendt i universet indtil videre, burde vi så ikke være i stand til at styre os selv på en måde, så et broderligt eller søsterligt samarbejde mellem nationer er muligt? Jeg mener, at det er tilfældet, og det er den vision, der bør lede os.

Se på Beethovens {Niende Symfoni}, som er baseret på den smukke {Ode til glæden} af Friedrich Schiller, og lyt til denne musik, hvor der i korstemmen er et vers, "Alle mennesker bliver brødre": "{Alle menschen werden brüder}." Og det er det normale for menneskeheden at bevæge sig ind i fremtiden. [https://www.youtube.com/watch?v=gm06Q4itv04]

Og jeg tror, vi er nødt til at organisere os meget, meget hårdt og skarpt i de europæiske lande og i USA, så folk siger: "Vi bør ikke betragte Rusland og Kina som fjender, for det er de ikke!" Jeg mener, OK, du kan gøre hvem som helst til en fjende, hvis du bliver ved med at råbe ad dem og fortælle dem, hvor grimme de er, til sidst vil du få dem til at blive vrede, og du vil få Tredje Verdenskrig. Men jeg tror, vi er nødt til at tage dette skridt og virkelig arbejde sammen, bruge Europas og USA's industrielle kapacitet til at gå sammen med Rusland, Kina, Japan og Indien om at udvikle de dele af verden, der endnu ikke er udviklet. Så jeg tror, det er det perspektiv, vi skal gå ind i.

Og hvad angår det andet spørgsmål, så tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det vil kræve, at Verdensbanken ændres. Du ved, indtil videre har både IMF og Verdensbanken, som burde gøre noget andet, men ikke har gjort det – det burde de, fordi de er institutioner under FN, og derfor bør de repræsentere viljen hos flertallet af FN's medlemslande, og ikke kun hos den stærkeste af dem. Men indtil videre har IMF's betingelser og Verdensbankens lån dybest set ikke fremmet langsigtede investeringer. Verdensbankens lån var normalt altid for korte, de skulle betales tilbage for hurtigt, så det land, der havde modtaget lånet, sad på en stor gæld, men projektet havde endnu ikke resulteret i egentlig profit eller velstand. Så det var sådan, gældsfælden udviklede sig. Det var ikke Kina. Vi havde disse statistikker: Gælden er primært til bankerne i Paris-klubben.

Vi har brug for en reform: Jeg tror, at Verdensbanken kan spille en positiv rolle, men det kræver, at de ændrer deres politik. Hvis de ikke ønsker at gøre det, så tror jeg, at behovet vil være at opbygge den nye udviklingsbank, som alligevel allerede er på vej, fordi de nu vil begynde at udstede kredit baseret på lokale valutaer, på rupees, på rubler, på renminbi, andre valutaer. Og for eksempel har en af de russiske embedsmænd lige sagt, at de vil bruge de utrolige

rupee-aktiver, som Rusland har fra handel med Indien, til at udstede kredit gennem den nye udviklingsbank til udviklingsprojekter. Så det er allerede ved at ske.

Man kan kun håbe, at der er folk i Vesten, i Norden, som er villige til at ændre sig, for det er, tror jeg, det store spørgsmål. Er vi i stand til at ændre os, når vi erkender, at vi var på det forkerte spor? Og det er det, vi er nødt til at organisere os hen imod.

SCHLANGER: For at følge med i disse hurtige udviklinger kan du altid gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com>), og også {EIR}s hjemmeside på <https://www.larouchepub.com>, og det er her, du kan finde mange af de skrifter af Lyndon LaRouche, som Helga nævnte tidligere.

Helga, tak fordi du er med os igen i denne uge. Og jeg har en note fra en fast seer, som siger: "Tak Helga for at give mig min ugentlige dosis optimisme." Med det ser jeg dig i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og glem ikke at forberede dig på at deltage i den næste store demonstration foran FN den 21. september. Det er den internationale fredsdag. Og hvis du har andre demonstrationer og møder, så deltag i dem, for det er meget vigtigt, at vi øger bevægelsen for fred.

Bybyggerne snakker i det Fjerne Østen

12. september 2023 (EIRNS) – "Ved du, hvad vi har tænkt os at gøre? Vi vil bygge et nuplex (et atomkompleks.) Fortæl dem det. Hvordan bygger man et nuplex? Tja, man går ud og graver

et stort krater.... Byg et krater på størrelse med en by, en by med en halv million mennesker, eller 100.000 mennesker, men byg et krater til en industriby af en ny type, fra seks, syv eller otte etager under overfladen. På denne plads placerer vi to atomkraftværker på hver en halv til to gigawatt. Vi kommer ikke til at eksportere for nogle få, ti eller tyve milliarder dollars ekstra – vi kommer til at eksportere hundredvis af byer!!!

I Lyndon LaRouches præsidentkampagne i 1978 var og forbliver hans design af en ny type bank, kaldet Den Internationale Udviklingsbank, udformet til at gøre teknologioverførsel fra den "avancerede" til den "udviklende" sektor til den grundlæggende, karakteristiske låneaktivitet for denne bank, revolutionerende. LaRouches unikke koncept om Verdenslandbroen, der består af det, han kaldte "udviklingskorridorer", er også unikt. Det frigør menneskeheden fra behovet for at bygge de fleste byer langs kyster eller allerede eksisterende indre vandmasser, og i stedet importere selve processen med systemisk, "komplet" industriel udvikling ind i kontinenternes indre gennem et system af vand- og kraftprojekter. Disse to ideer ændrer ikke kun karakteristikkene af, hvordan civilisationen, men også selve biosfæren udvikler sig. Disse og andre af LaRouches ideer er de mest avancerede økonomiske forestillinger, der nogensinde er blevet præsenteret i en valgkampagne af en kandidat til et offentligt embede i historien. De bør gøres til genstand for diskussion, overvejelse og debat i de "ikke-valg", der er planlagt i USA i 2024. Disse ideer fremstår som fuldstændig revolutionerende, selv 45 år efter at de blev foreslået første gang. Det er kun ved at præsentere ideer af denne type i gaderne i USA og Europa i særdeleshed, herunder i en valgsammenhæng, at grundlaget for forhandlinger mellem Rusland og den transatlantiske verden, eller Kina og den transatlantiske verden, kan genetableres på et højere begrebsmæssigt grundlag end det, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Kun hvis den metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske forslag, i stigende grad diskuteres offentligt, er det sandsynligt, at Anglosfæren stadig kan blive afskrækket fra sin katastrofale, "overraskende" korte vej til atomkrig. LaRouches publikationer er det kortsigtede middel til dette formål, suppleret af energiske kampagner på de sociale medier, der distribuerer videomateriale som Helga Zepp-LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets konference den 9. september, "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Der, og i hendes [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) fra november sidste år, kan læseren møde den bedste kortsigtede introduktion til den metode, hvormed en højere orden af strategisk international politik skabes.

Mens der sker mange ting i den aktuelle historie, er det vigtigt for alle, der rent faktisk bekymrer sig om civilisationen, at læse [præsident Putins](<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) tale den 12. september til det årlige plenarmøde i det Østlige Økonomiske Forum direkte, snarere end de forskellige medieforvrængninger. Den bør læses ud fra LaRouches "City-Builder"-opfattelse af den nye økonomiske platform, som er identificeret ovenfor. Men hvorfor? Lad os undersøge denne udtalelse, som Putin kom med i sin hovedtale til plenarmødet i det 8. Østlige Økonomiske Forum i dag: "I bund og grund er vi vidner til en ny model for relationer og integration – og ikke efter vestlige mønstre, for eliten, for den udvalgte 'gyldne milliard', men for hele menneskeheden og hele den eksisterende og udviklende multipolære verden. Denne model tilbyder kreativ energi, åbenhed og fokus på et specifikt resultat som en stærk konkurrencemæssig fordel for Asien-Stillehavsområdet, en nøglefaktor, der bestemmer, og jeg er sikker på, at det i lang tid vil bestemme dets globale lederskab inden for økonomisk

vækst.”

I talen koncentrerede præsident Putin sin opmærksomhed om det enorme potentiale i det russiske Fjernøsten, et område, der er mere end 80% i forhold til det kontinentale USA. Putin påpegede: “Jeg bør her bemærke, at den gennemsnitlige procentdel af udforskede undergrundsressourcer i Fjernøsten nu er 35%. Ser I, kun 35% af undergrunden er blevet udforsket. Hvad betyder det? Det viser, at der er alle muligheder for, at mineindustrien kan vokse med stormskridt, herunder de strategiske råstoffer, som der er mangel på, og som vil blive efterspurgt i fremtidens økonomi. ... For at øge omfanget af den geologiske efterforskning har vi lanceret en frontstrategi, hedder det så smukt: Geologi. Genoplivning af en legende. Jeg beder regeringen om at inkludere et separat afsnit i den, tilegnet studiet af undergrunden i Fjernøsten og at begynde at forberede et lignende afsnit for Sibirien...”

De, der kender noget til USA's videnskabelige historie, kan høre antydningen af, hvad Putin faktisk diskuterer her. Hvilken betydning i amerikansk historie har for eksempel United States Geological Survey, United States Coast Survey eller U.S. Geodetic Survey og deres roller i etableringen af et videnskabeligt uafhængigt og stadig mere selvforsynende USA? Som svar på vedtagelsen af den John Quincy Adams-inspirerede General Survey Act fra 1825, “der bemyndiger præsidenten til at ansætte officerer fra hærens ingeniørkorps til at foretage undersøgelser af veje og kanaler af national betydning”, udtalte John Randolph, senator i Virginia: “Hvis Kongressen har magt til at gøre det, han foreslår med dette lovforslag ... kan de frigøre alle slaver i USA.”

BRIKS-processen, som så længe er blevet fordømt og afvist af dem, der vil have verden kastet ud i evig krig, er i stigende grad kommet til at fremstå som ” kim-krystallen”, men ikke desto mindre den centrale fysiske realitet i en fremtidig “ny planetarisk sammensætning af kræfter.” Selvom Reuters og andre medier rapporterede om underordnede forhold i Putins tale,

kunne de ikke få fat i ret meget, men mange besluttede at fokusere på den russiske præsidents udtalelse i diskussioner med [forummets ordstyrere] (<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>) om, at "hvis man ser på sikkerhedsområdet, vil nye fysiske principper for våben sikre ethvert lands sikkerhed i det nære historiske perspektiv. Vi forstår dette meget godt og arbejder på det." Det skræmte dem nok til at rapportere det, sammen med Nordkoreas Kim Jong Uns besøg i Rusland og "hvad det muligvis kunne betyde."

Hvad det hele dybest set betyder – hvad BRIKS-Plus-processen, der er baseret på Lyndon LaRouches revolutionære ideer, kan betyde – er, at solen er ved at gå ned over de mange imperialismer, der har domineret alt for meget af menneskelivet i alt for lang tid. Briterne er ikke begejstrede, men de er heller ikke i stand til at stoppe processen, med mindre de anstifter en atomkrig. Hvad angår byernes rolle i opnåelsen af større menneskelig rigdom, intelligens og frihed, så overvej dette.

I år 1800 boede omkring 3% af verdens befolkning i byer. I 1900 boede omkring 14% af verden i byer. Nu bor 55% af verden i byer. Det forventes, at mindst 68% af verden vil bo i byer i år 2050. "Indien, Kina og Nigeria vil tilsammen stå for 35 % af den forventede vækst i verdens bybefolkning mellem 2018 og 2050. I 2050 forventes det, at Indien vil have tilføjet 416 millioner byboere, Kina 255 millioner og Nigeria 189 millioner."

Hvem skal bygge disse byer i fremtiden? Hvor vil disse bybyggere blive født? Da LaRouche for årtier siden foreslog en revolution med indfasede, efterhånden kernefusionsbaserede økonomier, der producerede byer til eksport, bygget til at ændre sig, når de blev ældre, med modulære industrielle muligheder, forestillede han sig også arbejdsstyrker, der var så fortrolige med "maskinværktøjsprincippet", at de var dygtige til at ændre deres færdigheder, så de kunne tilpasse

repræsenterede det Globale Syd, herunder tre af BRIKS-landene, religiøse ledere, pensionerede militær- og efterretningsveteraner og medlemmer af Den Internationale Fredskoalition (IPC), såvel som ledere fra Europa og USA.

Formålet med konferencen var todelt: For det første at oplyse folk over hele kloden om, at 85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredgamle kolonisystem, nutidens “regelbaserede internationale orden”, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med. Det andet formål, som er endnu vigtigere end det første, er at rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør for at besejre den “regelbaserede orden”, ligesom det lykkedes de amerikanske grundlæggere at besejre det britiske imperium. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, har karakteriseret dette oprør som en “begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år”.

Konferencen gjorde det klart, at det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift i verdens anliggender har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden – som fru LaRouche kalder en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – imod det sataniske finansoligarki, centreret i City of London og Wall Street, der står bag den kollapsende “regelbaserede orden”. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af nutidens lande i det Globale Syd, men også ideen om at bruge det amerikanske systems metoder fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne revolution? I sin hovedtale til det første panel udtrykte Helga Zepp-LaRouche optimisme om, at det kan lykkes, men det vil kræve en revolutionær ændring i den måde, folk tænker på.

Schiller Instituttets konference, der blev afholdt én dag efter Lyndon LaRouches 101-års fødselsdag, samlede over et dusin tænkere fra hele verden til en stærk dialog om det nye paradigme, der er ved at tage form, i forbindelse med det historiske BRIKS-topmøde i sidste måned i Sydafrika.

Konferencen åbnede med et panel med Dennis Speed som ordstyrer, der startede med den smukke spirituelle "I Don't Feel No-Ways Tired", fremført af Schiller Instituttets New York City Community Chorus med solisten Reginald Bouknight. Den musikalske introduktion blev efterfulgt af et stærkt videoklip med Lyndon LaRouche fra 1978, hvor han krævede, at verden tænkte stort – ikke at eksportere udstyr for milliarder af dollars til det, der dengang blev kaldt Den tredje Verden, men at eksportere hundredvis af nye byer, drevet af atomteknologi, udstyret med modulær infrastruktur og designet til at holde i hundrede år. LaRouches kraftfulde krav gav genlyd under hele konferencen.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche gav derefter en tour d'horizon (gennemgang) over den aktuelle strategiske verdenssituation, den stigende krigsfare, opløsningen af de "vestlige" økonomier (især Tyskland, som er blevet ødelagt af vanvittige grøn energipolitik og ødelæggelsen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland), og Lyndon LaRouches og LaRouche-bevægelsens historie med at fremsætte udviklingsforslag for regioner over hele verden: Afrika, Saudi-Arabien, Stillehavet, Operation Juárez for Mexico og Latinamerika, en indisk udviklingsplan over flere årtier, Oasis-planen for at bringe vand og fred til Sydvestasien samt, efter Sovjetunionens fald, Den eurasiske Landbro, der skal forbinde Eurasien og resten af verden.

Hvordan kan verden strukturere sig selv, så en sådan udvikling bliver mulig? Beslutningen på det igangværende G20-møde i Indien om at tilføje Den afrikanske Union som permanent medlem af gruppen er "god, men utilstrækkelig", forklarede hun; det, der er brug for, er en ny sikkerhedsarkitektur, baseret på udvikling for alle. Schiller Institutet udgav i 2014 et forslag om at udvikle den Nye Silkevej, som Kina annoncerede året før, til Verdenslandbroen.

Drivkraften for udvikling er videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Kinas nylige præstation af EAST tokamak med en stabil strøm på 1 million ampere peger på det voksende potentiale for kernefusion som fremtidens energikilde.

"Der er grund til et kulturelt optimistisk syn på menneskehedens fremtid," sagde hun, "forudsat at vi erstatter had, misundelse og vrede med kærlighed, generøsitet og nysgerrighed over for andre kulturers potentiale." Hun konkluderede: "Vi har stadig tid til at nulstille aksiomerne i vores tænkning."

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar talte om udsigterne og udfordringerne for verden efter BRIKS-topmødet i Johannesburg, Sydafrika, og satte de store bestræbelser på at skabe konflikt med BRIKS-nationerne og mellem dem i kontrast til begejstringen i verden for det nye paradigme, de tilbyder. Bestræbelserne på at ødelægge samarbejdet skal forpurre, så øjeblikkets enorme potentiale kan realiseres.

Næstformand for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning, Georgy Toloraya, gav sin præsentation titlen "BRIKS: En medicin til forebyggelse af krig." Han forklarede, at han længe har forventet, at den dag ville komme, hvor BRIKS ville blive en reel aktør i global politik. "Men jeg er virkelig forbløffet over, at denne dag er kommet så hurtigt," sagde han. "Jeg vil sige, at det seneste topmøde i slutningen af august i Johannesburg virkelig var en historisk begivenhed," inklusive beslutningen om at mere end fordoble

BRIKS' medlemskab. Den begejstring, som de 20 til 40 potentielle medlemmer repræsenterer, er en stor forandring i verdenssituationen. Faren for konflikt er meget stor. Vi kunne se et nyt system opstå efter en ny Trediveårskrig. Eller vi kunne opleve civilisationens undergang i en Tredive Minutters Krig. Eller Vesten kan afslutte sin isolation og acceptere BRIKS' åbenhjertige invitation til at være med til at skabe et nyt paradigme. "Jeg har ventet i 13 år på at se BRIKS blive en reel kraft i internationale relationer," konkluderede han. "Jeg håber, at det næste skridt, hvor Vesten vil blive inkluderet i denne proces, vil komme hurtigere end det."

Rapporter om de andre taler kommer snart.

Søndag afholdt Schiller Instituttet sin årlige "Glem aldrig: 11/9 Mindekoncert". Koncerten, der blev opført af Schiller Instituttets NYC-kor sammen med Asiana Sinfonia og Bergens Symfoniorkester, var på en måde weekendens "tredje panel". Hundrevis af mennesker var samlet i en stemning af mindehøjtidelighed og fejring.

JFK's tale til FN's generalforsamling i 1963 blev citeret i de bemærkninger, der åbnede konferencen – det afsnit hvor han foreslog, at de to dødelige, atomare modstandere, Sovjetunionen og USA, i fællesskab skulle tage til Månen: [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/united-nations-19630920>].

"Rummet giver ingen problemer med suverænitet; ved resolution fra denne forsamling har medlemmerne af De Forenede Nationer givet afkald på ethvert krav om territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og De Forenede Nationers charter vil gælde. Hvorfor skulle menneskets første flyvning til månen derfor være et spørgsmål om national konkurrence? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, når de forbereder sådanne ekspeditioner, blive involveret i enorme overlapninger af forskning, konstruktion og udgifter? Vi bør helt sikkert undersøge, om videnskabsfolk og

astronauter fra vores to lande – ja, fra hele verden – ikke kan arbejde sammen om erobringen af rummet og en dag i dette årti sende, ikke repræsentanter for en enkelt nation, men repræsentanter for alle vores lande til Månen.” Den foreslåede fælles BRIKS-komité for opdagelse af rummet og koordinering af missioner er et “første emne” for internationale overvejelser, imod tidevandet af atomkrig, hvor alle nationer, og individer i alle nationer, kan deltage, organisere symposier og styrke den dialog, som weekendens konferencen har indledt.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Institutts videokonference den 9. september 2023: “BRIKS”: En omstilling større end afslutningen på Den kolde Krig”

HELGA ZEPP-LAROCHE: Det er yderst nødvendigt, at vi gør de almindelige borgere i de europæiske lande og USA – som dagligt bombarderes med en spærreild af nyheder i de etablerede massemedier, som alle generelt har et spin på en sådan måde, at de skaber en næsten helt fiktiv parallel virkelighed – opmærksomme på den tektoniske forandring, der foregår i dette historiske øjeblik. For kun hvis de anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af

menneskehedens nuværende eksistentielle krise.

Det er på høje tid at gennemgå succesen og fiaskoen ved de officielle politikker i den seneste periode for at vurdere gyldigheden eller manglerne ved ens egne aksiomer for tænkning. Hvis der er noget, man kan lære af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så er det antallet af fejlvurderinger fra deltagerne i disse krige. Med den parallel i baghovedet kan man kun råbe vagt i gevær på den mest skingre måde.

Den geopolitiske konfrontation mellem USA og NATO om Ukraine, som ikke startede "uprovokeret" den 23. februar 2022, men i virkeligheden allerede med den "orange revolution" finansieret af NED i 2004 og blev optrappet med Victoria Nulands Maidan-kup i 2014, fungerer tydeligvis ikke, som det var hensigten. Den hidtil usete række af sanktioner "ruinerede" ikke Rusland, som Annalena Baerbock havde ønsket, men forårsagede en vidtrækkende omdirigering af Rusland mod øst og syd. Men Ruslands forventning om, at den militære specialoperation skulle være kortvarig, blev heller ikke indfriet, da den russiske ledelse tydeligvis undervurderede effekten af NATO-operationerne i Ukraine efter Maidan-kuppet og befolkningens efterfølgende holdning, samt Vestens vidtrækkende vilje til militært engagement i Ukraine.

Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig.

Hvis europæerne troede, at deres eftergivenhed over for kravene om stadig "flere våben" til Ukraine ville føre til en sejr for Ukraine på slagmarken, gik det heller ikke. I stedet befinder de europæiske nationer sig fuldstændig afskåret fra

ethvert bånd til deres nabo Rusland, "energiafhængigheden" er flyttet fra Rusland til den meget dyrere amerikanske energi, og i mellemtiden har Tyskland mistet selv skyggen af en rest af suverænitet og dermed respekten i hele verden. Tyskland, det tidligere økonomiske kraftcenter i Europa, gennemgår hurtigt en afindustrialiseringsproces forårsaget af urimelige energipriser fra den vidunderlige beskyttelsesmagt og allierede USA, som ikke tøver med at lokke de slagte tyske industrier til at bosætte sig i USA ved hjælp af Inflation Reduction Act – for slet ikke at tale om Nord Stream-rørledningerne, om hvilke der ikke er nogen, som tror på den for sent opfundne historie om sejlbåden Andromeda. Et populært ordsprog i disse dage er: Hvad skal man med fjender, når man har venner som disse?

Tyskland er blevet forvandlet til en dørmåtte, der trampes på af NATO-støvler, mens det nuværende politiske lederskab med sin grønne atlantiske ideologi, som det ville være en omskrivning at kalde "tysk", spiller næsten alt væk, hvad alle generationer har bygget op af ruinerne efter Anden Verdenskrig. Halvdelen af den tyske middelstand, kilden til hele det sociale system i landet, er enten ved at gå fallit eller ved at forlade landet for at geninvestere i USA eller Kina. Den overvældende stemning i landet er desperation, restaurantejere, landmænd, håndværkere, butiksejere, sygeplejersker, alle former for serviceindustrier, føler alle, at bunden bliver trukket væk under dem, og de, der ikke ønsker at flytte til Alternativ für Deutschland, et højrefløjsparti med nogle gode pointer, men også uacceptable elementer i sig, føler, at de ikke har noget sted at vende sig hen. "Alt vil ramle mod muren," er en af de mest hørte sætninger i mange private diskussioner. Folk føler sig fuldstændig forrådt. Vi skal huske på, at det var den totale følelse af forræderi efter Versailles-traktaten, som var dødsstødet for Weimar-republikken!

Men hvad de fleste borgere i Vesten ikke har nogen anelse om,

er, at der foregår en meget større, meget mere betydningsfuld udvikling andre steder, i de dele af verden, som påvirkes af det, der foregår mellem NATO og Rusland, hvor "følgeskaderne", såsom høje energi- og fødevarerpriser i disse lande, blev betragtet som "ubetydelige". Og nu viser det sig, at den forglemmelse var den største fejlbedømmelse af alle.

De ensidige (og derfor ulovlige) sanktioner mod Rusland og en lang række andre lande, konfiskeringen af statslige aktiver og bevæbningen af dollaren oven i den mangeårige erfaring med uretfærdige handels- og kreditvilkår har ført til et gigantisk tilbageslag i landene i det Globale Syd, som siden har udviklet sig til den Globale Majoritet, der repræsenterer mere end 85% af verdens befolkning. NATO-landenes massive forsøg på at presse lande i Latinamerika, Asien og Afrika til at tage parti for "demokratierne" i den "regelbaserede orden" mod de formodede "autokratier" og "diktaturer" i Ukraine-konflikten gav grundigt bagslag. Disse landes identitet som en del af Den alliancefri Bevægelse og "Bandung-ånden", den store alliance mellem asiatiske og afrikanske lande fra konferencen i 1955, blev vakt til live igen og med den erindringen om, at det var Sovjetunionen, der havde hjulpet mange af udviklingslandene i deres kamp for uafhængighed mod kolonimagterne.

Da Lyndon LaRouche, min afdøde mand, i 1975 første gang foreslog et alternativ til IMF og dens betingelser med forslaget om IDB, der skulle udstede kreditlinjer på 400 mia. dollars om året til industrielle udviklingsprojekter, blev dette forslag helhjertet støttet af NAM, Den Alliancefri Bevægelse, der indarbejdede det i deres endelige resolution i Colombo, Sri Lanka, som allerede dengang repræsenterede 75% af verdens befolkning. Finansmagternes reaktion var brutal: Indira Gandhi og fru Sirimavo Bandaranaike blev fordrevet fra magten, premierminister Zulfikar Ali Bhutto og premierminister Indira Gandhi blev flere år senere myrdet. NAM spillede en afdæmpet rolle i mange år fremover som følge af disse angreb.

Lyndon LaRouche, hvis 101-års fødselsdag vi fejrede i går, og

hans internationale bevægelse fortsatte ufortrødent med at skrive udviklingsplaner, en omfattende infrastrukturplan for hele det afrikanske kontinent, præsenteret i 1976 på en konference i Paris, Operation Juárez for Latinamerika i samarbejde med den mexicanske præsident López Portillo, en 50-årsplan for Stillehavsområdet i lyset af den forventede stigning i befolkningstætheden i den del af verden, en 40-årsplan for Indien, som Mrs. Gandhi begyndte at gennemføre, Oasis-planen for Sydvestasien, og i 1991, da Sovjetunionen gik i opløsning, den Eurasiske Landbro, den Nye Silkevej – alle disse programmer blev præsenteret på bogstaveligt talt hundredvis af konferencer og seminarer på fem kontinenter.

Efter at præsident Xi Jinping præsenterede konceptet for Den Nye Silkevej i Kasakhstan for præcis 10 år og 2 dage siden, ignorerede vestlige regeringer, tænketanke og medier på forbløffende vis dette program, som helt klart var det største infrastrukturprogram i historien nogensinde, endog i en størrelsesorden større end Marshall-planen for Europa efter Anden Verdenskrig.

Men for landene i det Globale Syd blev Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) den afgørende faktor, der gjorde det muligt for mange af dem for første gang for alvor at igangsætte infrastrukturprogrammer, industriparker, avancerede videnskabsprojekter osv. Fra slutningen af 2017 skiftede holdningen i Vesten til BVI pludselig fra ligegyldighed til fjendtlighed, først i Pentagons sikkerhedspapirer og derefter synkroniseret i alle vestlige medier og tænketanke blev Kinas fremgang karakteriseret som "systemisk rival" og "modstander", hvilket kulminerede i den nylige "afkobling" og "derisking"-vanvid. Med den nylige udvidelse af BRIKS til BRIKS-11 og den tilkendegivne interesse fra omkring 40 andre lande for at slutte sig til, er ideen om en fuldstændig afkobling fra Rusland og Kina mere end absurd: Den er selvmorderisk. Perspektivet med at skabe to mere eller mindre adskilte blokke er i realiteten ikke gennemførligt og kan kun ses som et

nytteløst forsøg på at svække en modstander økonomisk før et planlagt militært angreb, som i betragtning af eksistensen af flere tusinde atommissiler ville betyde udslettelsen af den menneskelige art og dermed alt liv på jorden.

Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning", om end på en anden måde end Francis Fukuyama, faderen til alle politiske fejlvurderinger, fantaserede om?

Her til morgen kom der nyheder om, at premierminister Modi på det igangværende G20-topmøde i New Delhi for længst havde bekendtgjort, at Den afrikanske Union er blevet optaget i G20 og dermed i G21. Det er positivt, men helt utilstrækkeligt. For at eliminere faren for en tredje, denne gang term nuklear krig, er vi nødt til at skabe en helt ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheden og de økonomiske interesser for alle nationer på planeten. Og det er kun muligt, hvis det er baseret på alles udvikling, på næstens, den andens, interesse og skabelsen af en fælles fremtid, som er lovende og opløftende for hele menneskeheden.

Det omfattende studie, som Schiller Instituttet udgav i 2014 som respons på præsident Xis meddelelse fra 2013 i Kasakhstan, "Den Nye Silkevej bliver Verdenslandbroen", kan være grundlaget for en sådan fredsorden for det 21. århundrede. Den giver en klar retning for den økonomiske opbygning af alle dele af planeten, konkrete planer for at overvinde underudviklingen i det Globale Syd, såvel som konkrete retningslinjer for genopbygningen af de forfaldne økonomier i det Globale Nord. Sammen med de ti principper, jeg foreslog for en sådan ny arkitektur, kunne disse forslag være grundlaget for ethvert seriøst forsøg på at finde en løsning

på den nuværende krise. Hvorfor ikke afholde et særligt møde i FN's Generalforsamling for at diskutere en sådan ny international arkitektur, når så mange mennesker verden over tydeligvis er bekymrede over truslen mod verdensfreden?

Ideen om en Verdenslandbro, der forbinder alle infrastrukturelt udviklede kontinenter gennem tunneller og broer, så man snart kan rejse med et maglev-tog (magnetisk svævebanetog) fra sydspidsen af Argentina eller Chile op nordpå gennem Amerika via Beringstrædet hele vejen langs Den transsibiriske Jernbane til Gibraltar og videre gennem Afrika til Kap det gode Håb. Dette vil være realiseringen af den tyske økonom Friedrich Lists vision og hans "rum- og tid-økonomi", hvor han skitserede, hvordan et avanceret transport- og kommunikationssystem med høj hastighed, tæt regelmæssighed og omkostningseffektiv infrastruktur ville give mulighed for nye niveauer af de mentale og materielle produktive kræfter. Denne udvikling ville så føre til en "planetens republik", som han kaldte det, baseret på "menneskehedens økonomi", som ville gøre det muligt, at alle talenter ville udveksle deres ideer og arbejde sammen på alle områder inden for videnskab og kunst og alle vidensområder, hvilket igen ville øge effektiviteten af alle menneskehedens kræfter, det stik modsatte af "afkobling" og "derisking", naturligvis.

En lignende idé om menneskehedens fremtidige udvikling til at blive et stort fællesskab for hele verden, en "datong shijie", kan man også finde hos Cai Yuanpei, den første undervisningsminister i Republikken Kina og præsident for Peking Universitet, som introducerede Schillers begreb om æstetisk uddannelse i Kina. Det var tydeligvis den samme evolutionære medfødte idé, der styrede Nicholai af Kusas idé om harmoni i makrokosmos baseret på den bedste gensidige udvikling af alle mikrokosmos. Gottfried Wilhelm Leibniz' idé om en forudbestemt harmoni i universet repræsenterer den samme idé; Vernadskys forestilling om noösfærens stigende dominans over biosfæren ligeså. Og jeg husker udmærket, hvordan Lyndon

LaRouche forbløffede sine medarbejdere, da han talte om, at på trods af den nuværende betydning af nationalstatens suverænitet, så ville det ikke være det sidste stadie i menneskehedens evolutionære udvikling.

Se på det seneste gennembrud, som Kina gjorde inden for kontrollerbar kernefusionsteknologi til en ny generation af en "kunstig sol", Huanliu-3, for en uge siden. Ifølge China National Nuclear Corporation (CNNC) realiserede de for første gang high-confinement mode-drift med en plasmastrøm på 1 million ampere. High-confinement-mode bruges også som standard-mode i International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) i Cadarache, Frankrig, som drives af syv medlemslande: Kina, EU, Indien, Japan, Rusland, Sydkorea og USA. Denne iboende sikre form for kerneenergi er, når den er fuldt realiseret, en af de teknologier, som vil fjerne grundlaget for geopolitisk rivalisering, fordi den vil gøre energi så rigelig og billig, at det vil være billigere end at fortsætte militære konflikter.

Perspektivet for et helt nyt paradigme i internationale relationer er i horisonten, og det kan komme meget hurtigere, end de fleste kan forestille sig. En ændring i USA ved det næste præsidentvalg kan bringe USA tilbage på vejen mod en republik. Som Sergej Glazyev antydede, vil en ny BRIKS-valuta sandsynligvis materialisere sig i 2024 under Ruslands formandskab for BRIKS, hvilket kan vise sig at være redningsbåden for det globale finansielle system.

Så der er al mulig grund til et kulturelt optimistisk syn på menneskehedens fremtid, forudsat at vi erstatter had, misundelse og vrede med kærlighed, generøsitet og nysgerrighed over for de andre kulturers potentiale. Vi har stadig tid til at nulstille aksiomerne i vores tænkning.

10-års jubilæum for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ

7. september 2023 (EIRNS) – I dag er det 10-årsdagen for lanceringen af Kinas “Bælte- og Vej-Initiativ” (BVI). Den 7. september 2013 præsenterede præsident Xi Jinping det, der dengang blev kaldt “Silk Road Economic Belt”, i en tale han holdt tidligt i sin præsidentperiode, med titlen: “At fremme venskab mellem mennesker og skabe en bedre fremtid”. Den opfordrede til en “innovativ samarbejdsform” i opbygningen af transportkorridorer for at skabe et “større råderum for udvikling” og for at skabe “en stor indsats til gavn for folk i de regionale lande langs ruten.” Han opfordrede til at skabe en “ny form for strålende samarbejde med et mere åbent sind og en bredere vision om at udvide det regionale samarbejde.” Kina havde gjort mere end at snakke og løftet hundredvis af millioner af kinesere ud af ekstrem fattigdom (ved hjælp af metoder, der var let genkendelige for Ben Franklin, Alexander Hamilton, Abe Lincoln, Franklin Roosevelt og John F. Kennedy). Nu er mere end 150 lande om bord.

7. september 2023 (EIRNS) – I anledning af 10-årsdagen for Kinas præsident Xi Jinpings afsløring af “Silk Road Economic Belt” (nu normalt kaldet “Belt and Road Initiative,” eller BRI) præsenterer vi uddrag af den samtidige dækning fra China News (som offentliggjort af Kinas konsulat i Toronto, Canada). http://toronto.china-consulate.gov.cn/eng/zgwx/201309/t20130913_7095490.htm

På det tidspunkt havde Kina gennem mere end to årtier bevist, at de systematisk kunne løfte hundreder af millioner af kinesere ud af alvorlig fattigdom, og de overraskede fattigdomsforkæmperne ved at tilbyde at eksportere deres

økonomiske model.

“Den 7. september 2013 holdt præsident Xi Jinping en tale med titlen: ‘At fremme venskab mellem mennesker og skabe en bedre fremtid’ på Nazarbayev-universitetet i Kasakhstan. Han talte varmt om det traditionelle venskab mellem Kina og Kasakhstan og gav en omfattende redegørelse for Kinas politik om godt naboskab og venskabeligt samarbejde med landene i Centralasien. Han foreslog at gå sammen om at bygge et økonomisk bælte langs Silkevejen med en innovativ samarbejdsform og gøre det til en stor bedrift til gavn for folk i de regionale lande langs ruten..

“Vi bør gøre fordelene ved politiske relationer, den geografiske fordel og den økonomiske komplementære fordel til fordele for praktisk samarbejde og for bæredygtig vækst, så vi kan opbygge et interessefællesskab. Vi bør skabe ny glans med et mere åbent sind og en bredere vision for at udvide det regionale samarbejde. Ved at styrke samarbejdet mellem Shanghai Cooperation Organization og Eurasian Economic Community kan vi få et større rum for udvikling.

“Xi Jinping foreslog, at for at gøre de økonomiske bånd tættere, det gensidige samarbejde dybere og udviklingsrummet bredere mellem de eurasiske lande, kan vi forny samarbejdsformen og i fællesskab opbygge ‘Silkevejens Økonomiske Bælte’ trin for trin for gradvist at danne et overordnet regionalt samarbejde.

“For det første at styrke den politiske kommunikation. Landene i regionen kan kommunikere med hinanden om økonomiske udviklingsstrategier og lave planer og foranstaltninger for regionalt samarbejde gennem konsultationer. For det andet at forbedre vejforbindelserne. At åbne op for transportkanalen fra Stillehavet til Østersøen og gradvist danne et transportnetværk, der forbinder Østasien, Vestasien og Sydasiens. For det tredje at fremme håndteringen af handel. Alle parter bør diskutere spørgsmålene om handels- og

investeringslettelse og træffe passende foranstaltninger. For det fjerde at øge den økonomiske cirkulation. Alle parter bør fremme realiseringen af udveksling og afvikling af lokal valuta, øge evnen til at afværge finansielle risici og gøre regionen mere økonomisk konkurrencedygtig i verden. For det femte at styrke mellemfolkelig udveksling. Alle parter bør styrke de venskabelige udvekslinger mellem deres befolkninger for at fremme forståelse og venskab med hinanden....

Helga Zepp-LaRouche, kvinden kendt som "Silkevejsdamen" (fra hendes præsentationer i Kina i 1997 om et projekt, der skulle centrere energi-, vand-, industri- og landbrugsprojekter langs ryggraden af sådanne massive transportprojekter), vil indkalde til en konference som leder af Schiller Instituttet. Den hedder " Gå sammen med den Globale Majoritet." https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909 Åbningssessionen har titlen: "Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde."

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Gå sammen med det Globale Syd!

Ikke korrekturlæst.

6. september 2023 (EIRNS)-Onsdag den 6. september 2023
(<https://youtu.be/uEV0KcnRrSs>)

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller

Instituttet. I dag er det onsdag den 6. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen med spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Vi er på vej ind i en meget travl periode med konferencer, der har stor betydning for opbygningen af en ny udviklingsarkitektur: Der er et ASEAN-topmøde i gang i Indonesien; G20-topmødet finder sted i Indien på lørdag [9. september]. Eastern Economic Forum er på vej i Vladivostok. Alt dette følger udvidelsen af BRIKS, som sætter overgangen ud af den unipolære orden på dagsordenen. Selvfølgelig afholder Schiller Instituttet en online-konference den 9. september, som vil behandle disse spørgsmål under temaet "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

Helga, kan du opsummere for os, hvor tingene står efter BRIKS-topmødet og frem mod disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Ifølge en insider, som er meget involveret i opbygningen af dette nye økonomiske system, foregår opbygningen af et nyt økonomisk system med en utrolig hastighed, som selv han, som er en gammel kending i disse sammenhænge, finder fuldstændig overraskende. For tingene bevæger sig meget hurtigt. Jeg tror, at det mest indlysende er, at mens BRIKS 11-processen er i gang, vil yderligere seks lande slutte sig til BRIKS i begyndelsen af næste år. Et af dem, Argentina, er under voldsomt angreb fra de finansielle magthavere, og jeg er sikker på, at det vil komme op i diskussionsperioden. Ikke desto mindre inspirerer denne proces alle landene i det Globale Syd.

På den anden side er det også meget tydeligt, at det såkaldte Globale Nord, dvs. de nordatlantiske lande på begge sider af "dammen", på en eller anden måde ikke reflekterer over, hvad

det betyder, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning. Men det er meget tydeligt, at selvom krigen i Ukraine ikke fører nogen steder hen, i hvert fald ikke set fra dem, der gerne vil have Ukraine til at vinde, så eskaleres den, og det indebærer mange farer. Men der er også et klart tegn på, at man i stigende grad vil flytte konflikten til Indo-Stillehavsområdet, eller et andet aspekt af konflikten til Indo-Stillehavsområdet, til Taiwan, og at man bare vil fortsætte med at gøre, hvad man gjorde før: Forsøge at få et globalt NATO, et unipolært, som ikke længere eksisterer.

Samtidig er det på grund af massemediernes kontrol kun den lille del af befolkningen i alle lande, som er selvmotiverede, og som individuelt følger deres egne kilder, læser og ser tv og radio og medier fra Kina, Rusland og Afrika, som er helt klar over, at der med BRIKS-udviklingen er opstået en helt ny strategisk situation, som også skaber helt nye muligheder for lande som for eksempel Tyskland eller Italien og Frankrig. Men størstedelen af befolkningen er ikke klar over det, for hvis man læser om BRIKS-relaterede udviklinger, er det eneste, man læser, "spændinger mellem Indien og Kina"; det er grunden til, at Xi Jinping ikke tager til G20-topmødet i New Delhi. Putin tager ikke af sted, så det er klart, at Bloomberg siger, naturligvis med henvisning til unavngivne kilder, at dette vil blive brugt af europæerne til at lægge det største pres på afrikanerne for at få dem til at tage afstand fra Rusland og Kina.

Nu vil jeg sige, at det er for sent. For bevidstheden hos landene i det Globale Syd, i Latinamerika, i Afrika, i Asien, om denne nye strategiske, lad os sige "opdeling" – at størstedelen af det, der tidligere blev kaldt den alliancefri bevægelse, nu for alvor forsøger at etablere deres eget økonomiske system, som giver mulighed for udvikling for dem alle – det er ustoppeligt. Jeg mener virkelig, at intet kup, intet forsøg på at destabilisere dem via farverevolutioner og de sædvanlige ting, vil være tilstrækkeligt, for lige nu

befinder vi os i en historisk forandring, tror jeg, som kun sker én gang i tusind år, fordi dette afslutter kolonialismen, som startede omkring år 1500.

Så jeg tror også, at man kan fortolke det faktum, at Rusland og Kina ikke tager af sted – i hvert fald ikke statslederne – til G20-topmødet i Indien, og at de i stedet sender deres udenrigsministre, sådan, at tillidsbruddet mellem det Globale Syd og NATO er så dybt, at de måske betragter andre møder som vigtigere, som ASEAN og helt sikkert det kommende Vladivostok-møde [den 10.-13. september], for det er her, de udfærdiger deres traktater, laver deres investeringsplaner og så videre.

Så alt, hvad jeg siger, er, at hastigheden af integrationen absolut eskaleres og fortsætter. De vestlige etableringer er absolut ikke villige til at erkende, at alt det, der sker, ikke er Ruslands eller Kinas eller nogen af disse landes onde gerninger, men at det er et tilbageslag for deres egen politik. Befolkningerne i Vesten er stadig, for det meste, relativt uvidende, men de, der forstår, at vejen ud af den økonomiske og finansielle krise i Europa, for eksempel i Tyskland og andre lande, ville være at samarbejde fuldt ud med landene i det Globale Syd. Det er det, Schiller Instituttets konference den 9. september handler om: Vi har fremragende talere, der i høj grad repræsenterer det Globale Syd, så du vil høre fra første parket, hvad der er den virkelige hensigt med lande som dem i Latinamerika, Afrika og Asien. De har tydeligvis et helt andet syn på verden: De er ekstremt optimistiske, de taler om rumsamarbejde, atomkraft, gennembrud inden for termionuklear fusionskraft. Så hvis du vil have en optimistisk idé om fremtiden, så bør du helt sikkert tune ind kl. 9 på lørdag til Schiller-konferencen og blive en del af denne bevægelse, for det er et af de mest spændende øjeblikke i historien at se fremkomsten af et system, der vil sætte retfærdighed på [dagsordenen] (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

SCHLANGER: Lad mig følge op på det, du sagde om, at Xi Jinping ikke tager til G20: En amerikansk blogger, der følger os tæt, skriver: "Tak, Helga, for det arbejde, du gør. De amerikanske medier skriver om, hvad de kalder en økonomisk nedsmeltning i Kinas ejendomssektor, og der er spekulationer om, at præsident Xi Jinping er i politiske problemer. Hvad er dine tanker om dette, eller er det bare mere psykologisk krigsførelse mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er absolut tilfældet. Jeg mener, se på, hvad Kina gør: De har virkelig forvandlet ikke bare Kina, men mange, mange lande i Afrika og andre dele af det Globale Syd. Og disse lande er blevet venner, ikke bare allierede eller partnere, men venner! Jeg mener, afrikanerne siger: "Kina er en ven af Afrika," og de har rigeligt med beviser på det.

Nu er det sandt, at det kinesiske byggeri nogle gange bevæger sig fremad, fordi de har en stor befolkning på 1,4 milliarder mennesker, og når man skal skaffe boliger til så mange mennesker, kan man ikke gøre det på samme måde som i USA i forstæderne, hvor man bygger det ene hus efter det andet med en baggård og en lille have foran. Man er nødt til at have en byggeplanlægning, hvor man skaffer boliger til alle. Og sommetider, og det skete tidligere, og det sker måske også til en vis grad nu, at nogle af disse bygningskomplekser står tomme i en kort periode. Men det har altid været en ekstremt kort periode, før disse byggerier er blevet fyldt med folk, der flytter ind. Så man kan lave en forkert historie ud af hvad som helst: Man kan tage statistikker og tage segmenter, og så kan man tage et andet segment fra den samme statistik og bevise det stik modsatte.

Så jeg ville ikke tro på det, for se, hvad der sker i Europa! Tyskland er ved at kollapse: Ikke Kina. USA's infrastruktur er i en afgrundsdyb tilstand. Se på infrastrukturen i Kina: Hvis man tager alle parametre i den fysiske økonomi, er Kina stadig motoren i verdensøkonomien, og alle dommedagsprofetierne vil ikke ændre på det.

SCHLANGER: Et opfølgende spørgsmål til dette kom fra Dr. Balkrishna K., som spørger: "Hvad er de kortsigtede og langsigtede effekter af Bælte & Vej Initiativet i det Globale Syd?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der på kort sigt vil være flere af den slags projekter, vi har set med de forskellige korridorer, omkring seks store korridorer i forskellige dele af verden; flere af de hurtige tog, som vi ser mellem Kunming og Laos, eller mellem Bandung og Jakarta i Indonesien; flere projekter af den slags, som er begyndt at transformere Afrika, især i de sidste 10 år. Så jeg er sikker på, at det vil fortsætte. Jeg tror, at der i det lange løb vil blive lagt meget mere vægt på at opgradere arbejdsstyrken: Kina er allerede begyndt at gøre det ved at invitere titusindvis af studerende til at komme til Kina for at blive uddannet, eller ved at flytte kinesiske teams til forskellige lande.

Men Kina forsøger ikke at blive den nye hegemon. Det er bestemt ikke min vurdering, og jeg vil tro, at hvis BRIKS-Plus fortsætter med at ekspandere, som det bør og skal, for at skabe en ny økonomisk verdensorden, så vil alle de andre lande, der har betydelige industrielle kapaciteter, som Indien, som Japan, som Tyskland (hvis det ikke er afviklet inden da), Schweiz, Italien, andre lande, der har betydelige, især maskinværktøjssektoren, de vil alle blive en del af en arbejdsdeling. Se på, hvad der sker i Sydvestasien, som var et område med fuldstændig kolonialistisk ødelæggelse i de sidste næsten hundrede år, men nu, på grund af tilnærmelsen mellem Iran og Saudi-Arabien, og fordi Tyrkiet spiller en særlig rolle i denne konstellation, er der faktisk en chance for, at alle de konflikter, der eksisterede mellem shia- og sunnimuslimerne, kan udelukkes og overvindes gennem fælles økonomisk udvikling.

Folk siger altid, hvem vil være det land, der har fordele? Hvis du ser på det som en længere bue, er det ligegyldigt, om du begynder at bygge en jernbane nord-syd i dette land eller

øst-vest, for til sidst vil infrastrukturen blive integreret i hele verden, fordi det er sådan, det hænger sammen. Hvis man går hundrede eller to hundrede år tilbage, var infrastrukturen meget begrænset: Man havde kun nogle få jernbaner, nogle få veje, nogle få vandveje; men efterhånden som udviklingen af industrien, og især industrien, skred frem, blev infrastrukturen mere tæt. Se på Tyskland: Da Tyskland var på sit højeste, hvilket desværre er flere årtier siden nu, havde vi en fremragende infrastruktur, der integrerede motorveje, jernbaner og vandveje, og man kunne sende fragtgods og andre varer fra den ene til den anden, fra vandveje, til jernbane til lastbil, indtil man nåede den endelige destination – og man forsøgte at minimere lastbilaspektet af transporten; Men det var et meget integreret, meget tæt infrastrukturnetværk, og det er netop det, at jo mere udviklet et land bliver, jo vigtigere er det at have en integreret infrastruktur, fordi det reducerer transporttiden, tabet af effektivitet og så videre.

Så da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, for ti år siden, i Kasakhstan, offentliggjorde vi hele vores studie. For vi havde foreslået det, vi kaldte Den Eurasiske Landbro i 1991, da Sovjetunionen kollapsede. Vi foreslog en eurasiske landbro, der forbinder Europa og Asien gennem infrastrukturkorridorer. Og det er, i en vis forstand, det, der blev til den Nye Silkevej – vi kaldte den allerede “Den Nye Silkevej” i 1991. Og da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, udgav vi alle vores studier i en stor bog med titlen *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*. Faktisk har man infrastrukturplaner om at forbinde sydspidsen af Argentina og Chile, hele vejen op gennem Latinamerika, Mellemamerika, Nordamerika; og så forbinde gennem en tunnel eller en bro over Beringstrædet til den eurasiske forbindelse, dybest set den transsibiriske jernbane og andre linjer, der går hele vejen til spidsen af Spanien, og går fra Gibraltarstrædet ind i Afrika og hele vejen ned gennem et infrastrukturnetværk til Kap det Gode Håb.

Så teoretisk set, hvis dette program blev realiseret, kunne man rejse med maglev-hurtigtog fra spidsen af Argentina eller Chile, hele vejen gennem Beringstrædet, tværs over Eurasien, til Kap det Gode Håb i Sydafrika.

Se, det kommer til at ske! Det vil helt sikkert ske, for det er den måde, menneskeheden udvikler sig på. Så i det lange løb ser jeg Bæltet og Vejen blive en integreret del af et fælles infrastrukturnetværk, hvor alle de forskellige lande i BRIKS-Plus og den nye økonomiske verdensorden samarbejder til gavn for alle de lande, der deltager i det.

Hvis vi ikke oplever Tredje Verdenskrig, vil jeg være helt sikker på, at det er det, der vil ske.

SCHLANGER: Helga, vi får masser af spørgsmål fra hele verden, så jeg vil kombinere flere af dem for dig. Dette kombinerer to spørgsmål om Tyskland: En tysker, der nu bor i Canada, skriver, at hun væmmes ved det, der foregår i Tyskland. Hun henviser til kansler Scholz' bekræftelse af, at Tyskland ikke skal have atomkraft, de kommende møder med den kemiske sektor, kollapset i bilsektoren, og hun spørger: "Hvad er der galt med det tyske folk? Hvor længe vil de tolerere denne koalition [regering]?" Og det andet spørgsmål fra en ph.d.-studerende i USA sagde, at han lige havde læst en bog, *When Kings Depart*, om hvad der blev gjort mod Tyskland under Versailles-traktaten. Og han sagde: "Kan du sammenligne det, der bliver gjort mod Tyskland i dag, med det, der blev gjort af briterne og franskmændene, især efter Første Verdenskrig i Versailles?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er to meget gode spørgsmål. Jeg mener, at den nuværende tyske regering ledes af en kombination af uvidende og svage personer. Derfor, når man ser på tysk politik lige nu, under kansler Olaf Scholz – nu bærer han klap for øjet – er den ensidig. Det er mildt sagt! Den kigger kun i retning af Atlanterhavet, og jeg tror, at han bærer klap for øjet, så han ikke behøver at se resten af verden: Han kan bare følge sit tunnelsyn om at være en god vasal.

Når man ser på retningen for tysk politik under denne ledelse, minder det mig om en skildpadde, der har trukket hovedet ind og så bevæger sig baglæns; den har sat bagtroppen i bevægelse. Så Tyskland bevæger sig tilbage til middelalderen. Det er forfærdeligt! Vi sidder på en krudttønde, for jeg og mange andre medlemmer af Schiller Instituttet har haft mange diskussioner i de seneste uger, og det, man finder ud af, er, at den tyske befolkning er i en tilstand af absolut anspændthed: Hvis man spørger nogen, så siger de: "Alt det, vi har bygget op efter Anden Verdenskrig, er ved at falde sammen! De er ved at ødelægge det! Al den lovgivning, de laver, ruinerer Tyskland!" Og det er stemningen i Tyskland. De er vrede.

Problemet er, at de ikke rigtig kan se, hvad de skal gøre. Der er partiet Alternativ for Tyskland (AfD), som har haft en stor stigning i popularitet på grund af denne frustration. Men der er også grænser, for desværre er der bare nogle frustrerede mennesker i det, men de har også nogle ret uheldige karakterer, så det er ikke rigtig et alternativ for de fleste mennesker. Det efterlader den almindelige borger uden meget håb.

Jeg tror derfor, at det vigtigste er at sprede nyheden om, hvad BRIKS-landene gør, for når folk i Tyskland forstår, at BRIKS ikke er Tysklands fjende, men partneren og den potentielle fremtidige vej ud, så kan problemet løses. For Tyskland har været en eksportorienteret nation i hvert fald siden Bismarcks tid, og Tyskland har ikke mange råstoffer, og dets høje levestandard var resultatet af en høj grad af videnskabelig og teknologisk udvikling og eksport af disse varer, som derefter blev meget berømte med synonymet "Made in Germany". Det blev oprindeligt givet til Tyskland af besættelsesmagterne som et tegn på skam – "made in Germany", det "Germany", du ved – men på grund af det tyske folks arbejdsomhed blev det til et æresmærke. Og folk sagde: "Åh, 'made in Germany', det er høj kvalitet", og derfor ville folk

købe disse produkter, selv om de var lidt dyrere end fra andre lande, fordi det stod for ekspertise.

Men det er nu ved at forsvinde. Tyskland sakker bagud med hensyn til patenter, med hensyn til biler – Tyskland plejede at være et førende bileksporterende land; det falder nu meget hurtigt tilbage. Og med det sank mange andre også.

Så Tyskland står over for et økonomisk kollaps, som jeg forudser vil ramme i det kommende efterår og vinter, i stor stil. For så vil de høje energipriser betyde, at mange mennesker vil blive hårdt ramt; mange virksomheder vil gå konkurs, hvilket allerede er ved at ske – restauranter, kunsthåndværk, industri på mellemniveau vil alle kollapse. Og på det tidspunkt tror jeg faktisk, at det hele vil eksplodere. Og derfor er det ekstremt vigtigt, at nyheden om potentialet i at samarbejde med BRIKS-landene om udviklingen af det Globale Syd er det punkt, der virkelig kan ændre Tysklands retning.

Det er derfor, vi afholder disse konferencer; det er derfor, at hvis du er tysker og bor i Canada, så hjælp os med at sprede nyheden om det. Hvis du har slægtninge, så gør dem opmærksomme på vores kommende konference, og hvad vi gør, for vi har brug for en masse mennesker, der kæmper sammen med os, for det er en stor kamp, og besættelsesmagterne besidder stadig Tyskland i meget høj grad. Eftersom folk ikke er suveræne i deres hoveder, for slet ikke at tale om landets praktiske suverænitet, er vi stadig nødt til at kæmpe meget hårdt.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige, absolut, ja. For set fra imperiets synspunkt – og hvis man ikke forstår imperier som lande, men som et oligarkisk system, der bevægede sig fra det romerske imperium og endda før, fra det persiske imperium, det romerske imperium, det byzantinske imperium, det osmanniske imperium, det venetianske imperium, det anglo-hollandske imperium, det britiske imperium, og måske kan man sige det anglo-amerikanske imperium i dag, så har de

grundlæggende set Tyskland som en potentiel trussel mod det oligarkiske system.

Hvorfor siger jeg det? Af forskellige årsager producerede Tyskland adskillige tænkere, som var virkelig fremragende: Nicolas af Kues i det 15. århundrede, Kepler, Leibniz; inden for klassisk musik, med få undtagelser som Verdi og nogle andre, kommer meget af det fra Tyskland – den store klassiske musik. I litteraturen havde man store digtere som Lessing, Schiller, Heine, Goethe til en vis grad; og mange andre gennembrud inden for videnskab, opdagelser. I den klassiske periode i Tyskland havde man så kombinationen af Friedrich Schiller, som var en tårnhøj gigant, der udviklede den æstetiske uddannelse som en måde at gøre folk frie på, den indre frihed; og han havde en ven, Wilhelm von Humboldt, som gjorde Schillers teori om æstetisk uddannelse til et uddannelsessystem, det berømte Humboldt-uddannelsessystem. Og på trods af, at Wilhelm von Humboldt som en af de preussiske reformatorer kun var i embedet i meget kort tid, jeg tror mindre end et år, var han stadig i stand til at indføre sit system, det Humboldtske Gymnasium, studie- og undervisningsprincippet på universitetet, så Humboldts indflydelse var meget langt ud over hans faktiske tid i embedet. Og jeg tror, at hvis han var blevet i embedet – det var en proces, der blev afsluttet med Wienerkongressen og Metternichs reformer – hvis han kunne være blevet længere og have implementeret Humboldts uddannelsessystem fuldt ud, ville hvert barn have haft chancen for at blive et geni. Og der er ingen større trussel mod oligarkiets system end at have en masse genier, som er indre frie, indre styrede mennesker, der ikke vil acceptere at være underlegne i forhold til en eller anden adelig eller en eller anden konge eller en eller anden prinsesse eller en eller anden overflødig person. Jeg tror, at det er grunden til, at briterne senest fra begyndelsen af det 19. århundrede, og i stigende grad med Bismarck og industrialiseringen, udså sig Tyskland som et sted, der skulle undertrykkes. Og det var tilfældet med Versailles. Man kan

endda sige, at det i meget høj grad var med til at motivere Første Verdenskrig. Versailles var den bevidste idé om at holde Tyskland nede. Med [Rapallo traktaten] (https://larouchepub.com/other/editorials/2022/4916-on_the_100_th_anniversary_of_th.html) [i 1922 mellem Tyskland og Sovjetunionen] forsøgte man at omstøde det. Mordet på [den daværende tyske udenrigsminister] Walther Rathenau skulle virkelig sikre, at Tyskland ikke ville komme sig igen. Og selv sponsoratet af Hitler gennem internationale finansielle kræfter havde den idé, at hvis man sætter Hitler til magten, vil en krig mellem Tyskland og Rusland være det logiske resultat. I efterkrigstiden handlede det igen om at holde Tyskland nede: Hvad er formålet med NATO? "Hold amerikanerne inde, hold russerne ude, og hold tyskerne nede," det var det britiske slogan, og det vidste alle.

Da den tyske genforening fandt sted i 1990, havde Tyskland fået sin ret til suverænitet på grund af den fredelige revolution i Østtyskland. Ikke desto mindre blev mekanismerne sat i fokus for at holde Tyskland nede igen ved at underlægge det euroen og Maastricht-aftalen.

Så det er en lang historie, at oligarkiets mål var at holde Tyskland nede. Eftersom de fleste mennesker ikke rigtig har studeret den historie, er de stort set på bar bund. Jeg har længe været af den opfattelse, at folk er nødt til at studere deres historie for at forstå, hvorfor vi er, hvor vi er. Men for at vende tilbage til svaret på det første spørgsmål, så tror jeg, at der er en meget hurtig vej ud, og det er: Gå sammen med BRIKS, og gå sammen med størstedelen af verdens befolkning, og Tyskland vil have en middelstor, middelmådig plads, men en smuk plads, hvis vi genopliver vores egne klassiske traditioner.

SCHLANGER: Jeg vil gerne se, om vi kan få to spørgsmål mere, som er vigtige. Det ene er fra Menashe, som spørger: "Hvordan kan den potentielle tilføjelse af Den Afrikanske Union til G20 påvirke BRIKS-Plus-nationerne?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det bør ske. Jeg ved ikke, om G20 vil være formen for evigt, for det er igen ikke helt repræsentativt – hvorfor disse 19 lande plus EU; hvis EU kan være med som medlem, så bør Den Afrikanske Union så meget desto mere også være medlem. Så jeg går ind for det, men jeg tror heller ikke, at kombinationen af G20 er det sidste ord. For hvorfor ikke have en repræsentation af alle: G1 eller G-All. Det er FN dybest set allerede, og man kunne overveje reformer af den struktur, som ville sikre, at alle nationers stemmer på planeten bliver hørt og er effektive.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Pat, som sagde: "Tak til Schiller Instituttet for at adressere angrebene på Argentina," som selvfølgelig var et af de lande, der blev føjet til BRIKS på topmødet i sidste uge i Sydafrika. Hun spørger: "Kan du se, at det argentinske folk står stærkt og engageret i denne politik? Hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at kampen for Argentina er en kamp for hele menneskeheden: For Argentina er ikke et tilbagestående land. Argentina plejede at være nummer tre i verden i begyndelsen af det 19. århundrede, så det har en tradition for at være en stolt og udviklet nation. Og det har været under angreb fra IMF, fra briterne – tænk på Malvinas-krigen i 1982, som de kaldte "Falklandskrigen", men som i virkeligheden var Malvinas-krigen. Så Argentina er, igen, et af de lande, som oligarkiet har været meget efter.

Schiller Instituttet cirkulerer i øjeblikket et politisk dokument, som forsvarer [Argentina](<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>), og det har en række programmatisk forslag, som stammer fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, der i 1982 havde designet et lignende program til den daværende mexicanske præsident José López Portillo, da [López Portillo](<https://store.larouchepub.com/product-p/eirsp-1982-10-0-0.htm>) havde bedt ham om at hjælpe mod den kapitalflugt,

som var organiseret mod den mexicanske peso.

Så vi cirkulerer dette dokument, " Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRICS," og det foreslår foranstaltninger, som, hvis de blev gennemført, ville løse problemet: først og fremmest at indføre kapitalkontrol for at forhindre kapitalflugt; nationalisere centralbanken; udstede kredit på grundlag af ethvert lands suveræne ret til at udstede kredit til klart defineret udvikling; lavrentelån med lang løbetid. Samtidig skal man vælge visse projekter, som løfter landet ind i en ny retning: Et af dem er den bi-oceaniske jernbane, som vil hjælpe hele Latinamerika med at blive mere integreret og produktivt; og gør Argentina til medlem af de rumfarende nationer, for Argentina har en tradition for rumforskning, og andre latinamerikanske lande bør også være en del af det, i tråd med hvad den indiske premierminister Modi sagde på BRIKS-topmødet, nemlig at han ønsker at skabe et konsortium for rumforskning for BRIKS.

For hvis landene tager springet, så at sige, og bliver en del af den utroligt spændende oplevelse, det er at have månemissioner – Indien har nu en mission til Solen, hvor de observerer processerne i Solen. Tidligere var der missioner til Mars, ud over den nuværende mission til Månen. Det katapulterer et land ind i en helt anden retning, hvor man går efter maksimale videnskabelige gennembrud, og især ændrer det folks identitet fra bare at være jordboere, der tror, at vi har begrænsede ressourcer og al denne grønne propaganda, til at indse, at universet er så gigantisk stort, og at der ikke er nogen grænser for vækst. Og det er den vigtigste oplevelse, et land kan få.

Så gå ind på vores hjemmeside, download dette papir, og spred det vidt og bredt, for det er ikke kun for [Argentina] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>): Det er noget, som alle lande har brug for at vide, hvis de ønsker at forsvare deres eget folks fælles bedste.

Jeg tror, der er meget at gøre, men jeg vil virkelig appellere til jer, vi har brug for en masse mennesker, der arbejder sammen med os, kæmper sammen med os, for det er den mest spændende periode i historien lige nu, fordi det er muligt at skabe en forandring til det bedre!

SCHLANGER: Helga, endnu en gang tak, fordi du er med os i dag. Jeg synes, folk skal tage til sig, hvad du siger. Opgive at være en tilskuer eller en klynker. [Tilmeld dig](https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) på Schiller Instituttets hjemmeside til konferencen den 9. september på lørdag. Og tilmeld andre mennesker! Få en hel diskussionsgruppe i gang! Folk klager hele tiden over, at der er et "censurindustrielt kompleks", der forhindrer dig i at vide, hvad der foregår. Bryd det! Få folk involveret i diskussionen. Og Helga, jeg tror, vi ses i næste uge, men folk bør komme på lørdag til onlinekonferencen.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber at se jer der!

Gå sammen med den Globale Majoritet!

Den 5. september 2023 (EIRNS) – Den næste uge byder på flere internationale konferencer: ASEAN-mødet, der finder sted nu i Indonesien, G20-mødet i Indien i denne weekend, Eastern Economic Forum (EEF) i Vladivostok frem til næste onsdag, og midt i det hele Schiller Instituttets online [konference] den 9. september (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

Det nye paradigme i internationale anliggender, der får stadig større styrke med BRIKS-topmødet og EEF i særdeleshed, kræver et passende svar fra de nationer, uden hvis samarbejde en sikker verden med fredelig udvikling var umulig: nationerne i det angloamerikanske NATO. Er fred mulig i en verden med et Storbritannien, der udviser tilstrækkelig galskab til at fremme Taiwans uafhængighed og et spil om atomvåben med Rusland i en ny "Krim-missilkrise", eller med et USA, der har fjernet sig så langt fra sine grundlæggende principper, at det er den primære "støtte" til det ukrainske militær, der er ved at blive kørt i sæk, mens det deltager i gentagne militære provokationer rettet mod Kina? I mellemtiden ser mange nationer i Europa deres økonomier blive ødelagt af sanktioner og en menneskefjendsk energipolitik, deres landbrugssektorer reduceret for at "redde naturen", og deres kulturer blive rystet af en mangel på meningsfuld national dagsorden.

Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen som helhed agter at katalysere en ændring af politikken i det imperiale Vesten gennem en internationalt formidlet organiseringsproces. Giv USA en mission, f.eks. inden for rumfart og teknologi! Genopret i Europa de bedste elementer af dets verdensforandrende renæssancekultur! Ryst den terror og undertrykkelse af jer, som frygter begyndelsen på en ny verden.

Vær fri til at tale! Der stilles krav om online "sikkerhed" og om at forhindre den "skade", der forårsages af at læse et opslag på sociale medier, som (af et sandhedsministerium) vurderes til at være ukorrekt. Men hvad med sikkerheden for det ukrainske folk, som bliver ødelagt af den angloamerikanske/NATO-krig mod Rusland? Hvad med skaden ved at forsinke og forhindre udvikling under dække af det, der kaldes grøn politik? Agenturer som ADL truer sociale medievirksomheder som X/Twitter på grund af den skade på deres omdømme, som ADL's (overdrevne) rapporter kan påføre dem, hvis de ikke ændrer deres politik, som de kræver. Elon Musk

overvejer et injuriersøgsmål mod "Anti" Defamation League.

Mens USA's flåde for første gang i et årti sender en større styrke til Det Gule Hav (internationalt farvand, men kun afgrænset af Kina og Korea) efter en træningsøvelse med flere tusinde deltagere, der involverede taiwanske militærfolk i Michigan, alt imens Kiev forsøger at trække NATO ind i krigen ved at hævde, at russiske droner er faldet ned over Rumænien, vil du så slutte dig til koret for fred og forandre "Vesten"?

[Registrer]([https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909])(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909)) til konferencen den 9. september og vær vært for en live-visning i dit lokalsamfund. Verden kan ikke overleve som halvt slave og halvt fri.

Selvfølgelig er deres system ved at kollapse! Hvad har du tænkt dig at gøre ved det?

4. september 2023 (EIRNS) – Kampen om et nyt verdenssystem er tydeligvis i gang, et system, der vil bestemme verdens retning i de kommende årtier og derefter. Mens noget af dette måske udspiller sig mere åbenlyst på overfladen, såsom stedfortræderkrigen mellem USA og Rusland og deres fodaftryk i Ukraine, begynder de dybere elementer, som faktisk har været på spil i årtier, at blive mere tydelige end nogensinde før.

Dette er accelereret efter den fantastiske respons på BRIKS-Plus-topmødet i Sydafrika i august, hvor seks nye medlemmer

blev accepteret, og snesevis af andre har udtrykt deres interesse for at blive optaget. De fraktioner i Vesten, der ser dette som en trussel mod deres kontrol over verden, reagerer og er begyndt at imødegå det på forskellige måder. Det vil utvivlsomt være tilfældet på G20-topmødet i New Delhi i weekenden den 9.-10. september.

Et sted, det kan ses, er besættelsen af loyaliteten over for den grønne dødsideologi, noget som nationer i det Globale Syd i stigende grad er modstandere af. De forenede arabiske Emirater er vært for dette års COP28-klimakonference og har gjort mange i USA og Europa vrede ved at udnævne den administrerende direktør for Abu Dhabi National Oil Company til præsident for konferencen. U.A.E. (et nyligt tilføjet medlem af BRIKS) har nægtet at opgive at udvikle sine fossile brændstofreserver, den samme type afvisning, som vi har set i hele udviklingssektoren, som i stedet insisterer på deres ret til at afhjælpe fattigdom først.

Hykleriet er forbløffende og åbenlyst. Mens Tyskland og Europa oplever, at deres økonomier går i opløsning – for en stor dels vedkommende på grund af indførelsen af “vedvarende energi” og afvisningen af fossile brændstoffer – påtvinger de afrikanerne konferencer og fortæller dem, at de skal investere i den samme grønne energi. Eller tag nu det med fødevarer: Mens Vesten siger, at Rusland sulter verden, fordi landet har indstillet Sortehavs-initiativet vedrørende korn – i virkeligheden forårsaget af vestlige sanktioner mod russisk skibsfart – får landmænd i Holland at vide, at de forurener for meget og må holde op med at dyrke jorden for evigt!

Et andet sted, hvor dette viser sig, er i Argentina, som på den ene side har været offer for IMF's og Wall Streets omfattende udplyndring, og på den anden side netop har tilsluttet sig BRIKS, hvorved en helt anden vej er blevet banet. Alt tyder på en optrapning fra det transatlantiske finansimperiums side for at knuse Argentina og ikke lade det undslippe til en anden politik – og på den måde gøre det til

et eksempel for enhver anden nation, der vil forsøge at bryde ud af deres "regelbaserede ordens" greb. Schiller Instituttet har netop udgivet et ni-trin-program for Argentina til at løsrive sig fra dette snylter-system for altid, og det er tilgængeligt til øjeblikkelig distribution internationalt.

Lyndon LaRouche, en mangeårig forkæmper for en politik for fysisk økonomisk udvikling og en modstander af den type morderiske "bankers regnemetoder", der anvendes mod Argentina, talte ofte om karakteren af IMF's politik, og hvordan dens onder blev begået under dække af "troværdighed" af datidens førende økonomer.

Den indiske premierminister Narendra Modi udtalte sig i et interview om det kommende G20-topmøde og tog fat på kernen i denne fejlslagne tankegang og økonomiens sande natur: "Det BNP-centrerede syn på verden er nu ved at ændre sig til et menneske-centreret," sagde Modi og tilføjede, at den ændring, der sker i dag, svarer til ændringen i æraen efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Modi fortsatte: "I lang tid blev Indien opfattet som en nation med over 1 milliard sultne maver. Men nu bliver Indien set som en nation med over 1 milliard håbefulde hjerner, mere end 2 milliarder dygtige hænder og hundredvis af millioner af unge mennesker."

Hvis denne form for tænkning kan finde det rette lederskab i dag, så har verden en vej ud af den nuværende krise og ind i en ny æra. Hvis ikke, står vi over for en kolossal fare for, at nutidens neoliberale system dør, og det vil ikke gå så fredeligt for sig, som det gjorde for Sovjetunionen.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede i en samtale med samarbejdspartnere mandag:

"Den næste periode vil være fuld af dramatiske drejninger og forandringer. Det, der sker i dag i Argentina, kan ske i morgen i Tyskland, måske ikke med hensyn til banksystemet, men med hensyn til industrien. Og jeg tror, der vil være mange af

det, Friedrich Schiller ville kalde {punctum saliens}, der vil komme flere punkter, hvor det er absolut muligt at katapultere hele den strategiske situation til et andet plan. Så den kommende periode vil ikke være lineær, og derfor burde al lineær tænkning forbydes alle. For ideen om at projicere det, man kender fra fortiden, ind i fremtiden vil ikke hjælpe en.

“Vi bør gå efter idéen om at vinde denne kamp, for alternativet er ikke acceptabelt.”

Foto: CC0

Wall Street er ude på at gøre Argentina til et skrækeksempel for enhver nation, der forsøger at blive medlem af BRIKS

Den 3. september 2023 (EIRNS) – Der er visse kampe, som ikke kan undgås og skal vindes. En af dem er kampen for at få USA og Vesteuropa til at ændre deres nuværende geopolitiske konfrontationskurs med Rusland og Kina, en kurs, der har til formål at opretholde det bankerotte transatlantiske finanssystem og dets unipolære verdensorden. Alternativet til at vinde den kamp er sandsynligvis en atomkrig.

Et andet er det kommende præsidentvalg i Argentina den 22. oktober, som tegner til at blive den umiddelbare, første

slagmark mellem den nyligt udvidede BRIKS-11-proces og det samme bankerotte transatlantiske system – et system, der er skrækslagent for at blive skyllet væk af flodbølgen af nationer, der slutter sig til BRIKS, den nye Globale Majoritet.

Med 20-30 yderligere nationer, der allerede står i kø for at blive medlem af BRIKS efter det historiske topmøde i Johannesburg, har City of London og Wall Street et presserende behov for at statuere et blodigt eksempel med Argentina, som er en af de seks nationer, der netop er blevet optaget i BRIKS. De planlægger at forhindre Argentina i at blive medlem den 1. januar 2024 ved at slå landets økonomi til blods gennem gældsinddrivelse og kapitalflugt og på den måde miskreditere den nuværende Alberto Fernández-regering og dens kandidat, økonomiminister Sergio Massa, og give sejren til den psykologisk ustabile Javier Milei.

Bankiernes favorit, Milei, som nogle kalder "Argentinas Zelenskyj", har allerede svoret, at hvis han vinder, vil han trække Argentina ud af BRIKS, allerede inden landet bliver medlem; fjerne Argentinas valuta (og dermed dets suverænitet) og erstatte den med spekulanternes dollar; bryde båndene til Kina, Rusland og de fleste af Argentinas latinamerikanske naboer; og ellers gennemføre ekstrem neoliberal politik, der vil give landets fysiske økonomi et nådesstød.

Den økonomiske krise er allerede så alvorlig i Argentina, at Massa, som i øjeblikket forhandler med IMF's lejemordere, fik en lussing ved sidste måneds primærvalg, hvor de tre førende kandidater (Massa, Milei og den neoliberale Patricia Bullrich) hver fik omkring en tredjedel af stemmerne – et chokerende tilbageslag for Massa, som havde forventet at klare sig langt bedre.

Hvis Argentina kan blive plukket af bankfolkene, vil dets nabo og allierede Brasilien – et af de fem stiftende medlemmer af BRIKS – være det næste. Og budskabet vil være leveret til

verden: "Prøv at bryde med vores system, og vi "waterboarder" jer finansielt og sletter jer fra landkortet."

Patriotiske kræfter i Argentina er bevidste om bankernes udspil og dets betydning, men de fleste er i vildrede over, hvad de skal gøre. Den mangeårige peronistiske aktivist, forfatter og mediekommentator Carlos Pereyra Mele, som er direktør for onlinepublikationen Dossier Geopolitico, kom den 30. august med en præcis [bramfri advarsel] (<https://dossiergeopolitico.com/2023/08/30/7512/>): "Dette er en historisk mulighed. At tilslutte sig (BRIKS) indebærer integration i det nye verdenssystem... Hvis Argentina ikke kommer med i BRIKS, vil de næste 50 år være tabt. I så fald kan de kommende generationer glemme muligheden for vækst og udvikling. Den anden side – som oppositionen siger, at den er en del af – har indtil videre kun givet os gældsætning, en større krise og flere (IMF-dikterede) tilpasninger."

Det er en kamp, der kan vindes, men den kan kun vindes internationalt ved at samle kræfter både i og uden for Argentina om et fælles mål.

Schiller Instituttet bekendtgjorde den 1. september, at det snart vil udgive "Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS," som specificerer de umiddelbare tiltag, der må iværksættes af Fernández-regeringen og kandidat Massa i god tid før præsidentvalget den 22. oktober. Disse foranstaltninger, der skal vedtages både for Argentina og som et eksempel for verden, omfatter:

A. Stop blodsudgydelserne: Folket kommer først

Indfør et øjeblikkeligt gældsmoratorium for afvikling af udlandsgælden, herunder de 46 milliarder dollars, som landet skylder IMF – det største beløb, noget land skylder. Afbryd ensidigt alle forhandlinger med IMF.

Pålæg kapital- og valutakontrol, herunder obligatorisk konvertering af alle eksportindtægter til pesos til deponering

i argentinske banker. Disse foranstaltninger vil sætte en stopper for den frie omveksling af pesos til dollars og den spekulation og kapitalflugt, som det fremmer.

Etabler en fast vekselkurs mellem peso og dollar, som suverænt bestemmes af den argentinske regering, for godkendt international handel, rejser og andre anvendelser af udenlandsk valuta. Spekulative internationale banktransaktioner er ikke i den godkendte kategori.

B. Sørg for en hurtig tilførsel af produktiv kredit

Udsted statslige nødfonde og tilskud til de fattigste argentinere (halvdelen lever nu i fattigdom) og til virksomheder, der ellers er på vej mod konkurs. Massa har netop annonceret tiltag i denne retning, men det, regeringen uddeler om mandagen, bliver stjålet fra argenterne om tirsdagen, fordi bankfolkene har påtvunget Argentina en inflation på 108 % og en rente på 118 % samt en massiv kapitalflugt.

Nationaliser den "autonome" centralbank (BCRA), og genetabler en nationalbank, som udsteder produktionskreditter i peso til en rente på 1-2 %.

Brems den galopperende inflation yderligere ved at indføre streng priskontrol for et væsentlig udvalg af forbrugs- og produktionsvarer.

Udnyt Argentinas nye medlemskab af BRIKS og dets adgang til Den Nye Udviklingsbank (NDB) fuldt ud til at udvide handlen i nationale valutaer med BRIKS-medlemmer og venligtsindede nationer, såvel som kreditlinjer uden dollar fra disse lande og med NDB. BRIKS-landene skal reagere, som om deres egen eksistens afhang af det – for det gør den.

C. Sæt gang i store infrastrukturprojekter

De dobbelte oceangående højhastighedsjernbanekorridorer, der

forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, skal bygges. Indkald til en international konference i Buenos Aires i midten af oktober for at få projekterne hurtigt godkendt og sat i gang med deltagelse af højtstående regeringsrepræsentanter fra mindst Brasilien, Peru, Bolivia og Kina (det land, der har den nødvendige jernbaneteknologi og i årevis har tilbudt at bygge sådanne projekter under sit Bælte- og Vej-Initiativ-forslag).

Argentina skal også slutte sig til verdens rumfartsnationer, som det netop er lykkedes Indien at gøre med sin Chandrayaan-3 månelanding. Brasiliens Alcantara rumopsendelsesfacilitet nær ækvator er det perfekte centrum for et sydamerikansk samarbejde med internationale allierede fra BRIKS-nationerne og andre. Dette kan tages op på den samme internationale konference i midten af oktober, med den vigtige tilføjelse af Indien som deltagende nation.

Et sådant sæt af foranstaltninger vil redde Argentina fra at blive en fejlslagen stat og styrke BRIKS' strategiske rolle i de kampe, der ligger forude. Argentina vil ikke overleve uden BRIKS, men BRIKS vil måske heller ikke overleve uden Argentina.

Som Brasiliens præsident Lula for nylig sagde: "Jeg kan ikke acceptere, at det er normalt for en borger at blive født fattig og dø fattig, for deres barn at blive født fattig og dø fattig, for deres barnebarn at blive født fattig og dø fattig.... Vi har ikke lov til at forblive fattige.... Vi har ikke lov til at blive ved med at blive kaldt Den tredje Verden.

Foto: Juan Pablo Lancia, Pexels CC0

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg Samarbejde med BRIKS+ må erstatte Vestens forfejlede krigspolitik

Politisk orientering den 1. september 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Vores næste internationale Schiller Institut konference den 9. september: 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Skriv under: Appel til det Globale Nord. Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>

Skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden! Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>

Spark til anglosfærens aksiomer

Den 29. august 2023 (EIRNS) – Spark til anglosfærens aksiomer

Kom, som du er;

Lad være med at dvæle ved din pleje.

Hvis dit flettede hår har løsnet sig,
Hvis dit hårs skilning ikke er lige,
Hvis båndene på dit korset ikke er fastgjort,
så gør det ikke noget.

Kom, som du er

Prik ikke over din pleje...

Kom, som du er;

Vær ikke bekymret over din pleje,

Hvis kransen ikke er vævet,

Hvem bekymrer sig?

Hvis håndledskæden ikke er bundet,

så lad det være.

Himlen er dækket af skyer – det er sent.

Kom, som du er;

Tænk ikke over din påklædning.”-Rabindranath Tagore,
“Immortal”

New York Times bragte i sidste uge en tegneserie, der karakteriserer – men ikke laver satire over – hvordan den nylige indiske Chandrayaan-3 Lunar Mission-triumf blev opfattet af forskellige snæversynede mennesker i den engelske verden. Den forestiller to selvtilfredse, fede, ældre, velhavende og “kultiverede” herrer i en dagligstue med bibliotek, kaldet “Elitens Rumklub”. Ved døren står en indisk mand, dårligt klædt, i sandaler, med sin ko og banker på.

Den indiske journalist Palki Swarna karakteriserede i sin faste udsendelse tegningen som racistisk og påpegede for

eksempel, at den britiske politiker Nigel Farage ligefrem var forarget over Indiens triumf. Han rasede: "De bruger deres penge på rumsonder, de bruger deres penge på militæret, de bruger deres penge på atomvåben, og alligevel lever halvdelen af landet under fattigdomsgrænsen." Swarna påpegede, at "det måske er gået [hr. Farages] næse forbi, at Indien er verdens femtestørste økonomi. Det er faktisk foran hans land, Storbritannien. Men det lader til, at han ikke kan slippe af med sin koloniale tankegang. Hvordan kan det fattige Indien have ambitioner? Hvordan kan en tidligere koloni nå Månen før det såkaldte Storbritannien?...Og siden han er så ivrig efter at diskutere prioriteter, har vi et spørgsmål til ham. Hvorfor bliver Storbritannien ved med at betale for kongefamilien? Borgerne har ikke råd til deres elregninger. Måske skulle man hjælpe dem i stedet for at betale for kongen og hans følge."

Men i en større sammenhæng skaber Indien og nationerne i BRIKS-Plus-alliancen, især gennem deres fælles engagement i elektrificeringen og den generelle industrialisering af Afrika, et hav, som de udmattede og forældede neoliberale og neokonservative imperialister i den engelske sfære ikke kan svømme i. Selve eksistensen af BRIKS er en udfordring, ikke for "kapitalismen", men for den totale krigs købmænd, inklusive termonuklear krig, som driver deres blodige handel i Ukraine, og måske snart Taiwan, eller endogda Sahel, som det var tilfældet med Libyen. BRIKS-Plus har alternativt omfavnet, hvad der vil vise sig at være, hvis det ikke forrådes, en uundgåelig anti-Malthusiansk, pro-befolkningsvækst- økonomisk holdning, en holdning, der, som professor Franco Battaglia fra Italien har påpeget, sidestiller optimering af brugen af fossile brændstoffer, herunder kul, olie og gas, og atomkraft, og opbygningen af "komplette", maskinværktøjsproducerende økonomier, med ægte "national frigørelse".

Den afdøde økonom og statsmand Lyndon H. LaRouches forslag om Den Internationale Udviklingsbank indeholder en afgørende, unik idé, der løser behovet for retfærdighed fra

udviklingssektorens nationer, der i århundreder er blevet udplyndret af folk som "den store Winston Churchill" og Det Østindiske Kompagni. LaRouches og Churchills syn på menneskets natur var modsatrettede. Churchill sagde i 1937: "Jeg er ikke enig i, at hunden i krybben har den endegyldige ret til krybben, selv om den måske har ligget der i meget lang tid. Den ret anerkender jeg ikke. Jeg indrømmer for eksempel ikke, at der er gjort en stor uret mod de røde indianere i Amerika eller de sorte i Australien. Jeg indrømmer ikke, at der er sket en uret mod disse mennesker, fordi en stærkere race, en race af højere kvalitet, en mere verdslig klog race for at sige det på den måde, er kommet ind og har taget deres plads."

I modsætning til det imperiale rovdyrs syn på nationerne i "udviklingssektoren", skrev Lyndon LaRouche i 1975 dette: "Hvis udviklingslandene, som det er nødvendigt for den globale udvikling, udnytter deres ressourcer af olie, naturgas, kul og mineralske råstoffer i det omfang, der kræves for industriel ekspansion i både den industrialiserede sektor og udviklingssektoren, hvordan skal vi så bestemme både prisen på disse ressourcer og kompensationen for den deraf følgende udtømning af sådanne aktiver? Uden en "brutal" forpligtelse til at udvikle CTR-teknologi ("kontrolleret termonuklear reaktion") er der ikke noget prisniveau eller nogen fremadrettet kompensation for udtømning, som kan betragtes som "retfærdig". Det generelle grundlag for traktataftaler, der dækker priser og kompensation for nedbrydning, er grundlæggende 1) en forpligtelse til at anvende CTR-teknologianlæg, der spredes fra 1985 og frem, og 2) en forpligtelse til at bringe disse regioner op på niveauet for anvendelse af CTR-orienteret teknologi i 1985/1990-perioden."

For næsten fem årtier siden, da LaRouche fremsatte dette forslag, var Kina endnu ikke begyndt at komme sig over kulturrevolutionen. Nu er Kina den største produktive økonomi i verden, en "rummagt" og førende i verden inden for flere områder af fusions- og "CTR"-forskning (kontrolleret

termonuklear reaktion). Som Russia Today for nylig påpegede, "tegner de fem ("BRIKS") medlemmer sig for næsten en tredjedel af den globale økonomi." I 1975 foreslog LaRouche, hvad der svarede til et 10-15-årigt "forceret" lyn-program, svarende til Manhattan-projektet, for at omstille nationaløkonomier verden over til nukleare/termiske-nukleare energibaserede økonomier, hvor fossile brændstoffer naturligt bliver mindre og mindre brugt over tid, på grund af de meget højere energiflux-tætheder, såvel som de højere absolutte mængder energi, der produceres af systemer af højere orden. I stedet for at være afhængig af de riges luner, hvad enten det er virksomheder eller enkeltpersoner, for de sædvanlige, normalt uærlige forslag i "Bwana/herremands-stil" ("Hvorfor giver Elon Musk ikke 1 milliard dollars til den sydafrikanske regering til fælles rumforskning med det succesfulde indiske program?"), er den Nye Udviklingsbank og andre sådanne mekanismer begyndelsen på det vanskelige arbejde, den vanskelige tænkning og den vanskelige diskussion om de rigtige måder at gøre, det på, som hvad den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff har insisteret på skal må gøres: "Vi vil forvandle os til en vigtig bank for udviklingslande og nye markeder. Vores fokus skal være dette: en bank lavet af udviklingslandene for dem selv."

Overførsel af avanceret teknologi i bytte for vigtige råvarer, som den eneste retfærdige måde, hvorpå de transatlantiske nationer kan betale tilbage for naturressourcerne i Afrika, Asien og Sydamerika, ville ikke blot resultere i et eksponentielt stigende energiforbrug pr. indbygger og pr. kvadratkilometer, som er afgørende for Afrikas, Sydamerikas og Asiens økonomiske fremskridt, men ville, lige så vigtigt, gøre det samme i de transatlantiske nationer selv og vende deres ellers ustoppelige økonomiske (og moralske) forfald. Denne tilgang er selvfølgelig det modsatte af "energibesparelse".

LaRouche bemærkede i sit essay, "Myten om ligevægtsøkonomi" fra 1979:

“Når dele af menneskeheden på noget tidspunkt har tyet til ‘energibesparelse’, ville samfundene være brudt sammen, biologiske katastrofer med hungersnød, epidemier og ørkendannelse ville have kastet et sådant samfund tilbage i retning af barbariet. Det skal understreges, at forskellige nu hedengangne samfund har valgt den malthusianske “energibesparelspolitik” og er gledet ud i vildskab eller endda glemsel... Der er noget mere dybtgående end blot kalorier af energi involveret i at skabe de succesfulde forgreninger af menneskelig kulturel udvikling. Kilden til den nye energi er menneskesindets kreative mentale potentiale. I de udviklingsforløb af teknologier, som vi forstår som sammenhængende fremskridt i videnskabelig viden, øger mennesket sin vidende, viljestærke beherskelse af den lovmæssige organisering af vores univers.”

Den 9. september vil Schiller Instituttet, i dette nyligt ændrede intellektuelle miljø, afholde en international konference for at diskutere de fysisk-økonomiske, videnskabelige og kulturelle forudsætninger for en ny, retfærdig økonomisk orden, hvor menneskesindets kreative potentiale, og ikke den enkeltes rang, økonomiske status, antal akademiske grader eller hatstørrelse, betyder noget. Få dage før 60-årsdagen for Martin Luther Kings “I Have A Dream”-tale bekræftede den indiske nation udødeligheden af Lokmanya Balgangadhar Tilak, Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru og Rabindranath Tagore, af Indira Gandhi og af Gandhi-tilhængeren King selv ved at opnå en af de mest avancerede videnskabelige ingeniørpræstationer i menneskehedens historie, “til en brøkdel af prisen for en Hollywood-film.” Indien havde betalt en gæld til ikke bare sine grundlæggere, men, som premierminister Modi bemærkede, til hele menneskeheden. BRIKS-Plus-rumkommissionen, som Modi foreslog om morgenen efter Chandrayaan-3’s landing på Månen, banker på døren til en næsten afdød imperialisme. Gennem vores kommende konference kan vi hjælpe med at åbne den dør.

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: BRIKS-udfordringen til det Globale Nord

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Institutet. I dag er det onsdag den 30. august 2023, og jeg er jeres vært, Harley Schlanger. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Siden vores sidste webcast er BRIKS-topmødet i Sydafrika afsluttet med resultater, der trodsede forudsigelserne fra mange i Vesten om, at der ikke kunne opnås enighed om en udvidelse. I stedet tilføjede BRIKS seks nye medlemmer og har nu et betydeligt større BNP end G7. Hvad mener du, at topmødet opnåede, Helga, og hvad er dine forventninger til BRIKS' fremtid?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Dette er et gennembrud for hele menneskeheden, fordi det er et ønske fra flertallet af landene i det Globale Syd om at afslutte et system, der begyndte omkring 1500 med kolonialismen, og som har fastholdt disse lande i det Globale Syd i relativ underudvikling – ikke "relativ" underudvikling, men betydelig underudvikling – og nægtet dem deres medfødte ret til at udvikle sig som alle andre mennesker og nationer på planeten. Så jeg synes, det er en fantastisk, glædelig begivenhed, og hvis Vesten bare ville opgive deres geopolitiske synspunkt, ville de glæde sig, for faktisk sejler de vestlige lande på Titanic med en kollapsende

økonomi – i hvert fald hvad angår Europa, det er helt sikkert tilfældet – med truslen om en opløsning af hele det transatlantiske finansielle system; og hvis de var kloge, ville de bare sige: “Det er fantastisk”, at disse lande, som allerede nu, BRIKS er udvidet til 11 lande, og de repræsenterer nu 47% af verdens befolkning, og jeg tror mere end en tredjedel af verdens købekraft. Så man kan sige, at disse lande er på vej mod vækst, udvikling og uddannelse af deres unge: Det er en enestående mulighed for os til at omorganisere vores måde at gøre tingene på.

Men det kommer nok til at kræve nogle flere chok, for lige nu er det tåbeligt. Jeg vil råde vores læsere, det vil sige jer, til ikke bare at læse, hvad Washington Post eller New York Times eller en anden liberal avis siger om BRIKS: Gå på internettet, download talerne fra præsident Ramaphosa [<https://brics2023.gov.za/2023/08/22/address-by-president-cyril-ramaphosa-at-the-brics-business-forum-leaders-dialogue-22-august-2023/>], præsident Lula [<https://www.gov.br/planalto/en/follow-the-government/speeches/speech-by-president-luiz-inacio-lula-da-silva-during-the-brics-summit-open-plenary-session#:~:text=>], premierminister Modi [https://www.mea.gov.in/Speeches-Statements.htm?dtl/37028/English_translation_of_Prime_Ministers_remarks_at_the_15th_BRICS_Summit], Xi Jinping [https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202308/t20230823_11130928.html], udenrigsminister Lavrov, Putin [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72085>], og læs disse i deres helhed, og du vil se, at der er en fælles hengivenhed for at overvinde menneskehedens virkelige fjender: fattigdom, underudvikling, sult. Og der er en utrolig optimisme, for kun to dage før topmødet lancerede Indien sin vellykkede månemission og blev det fjerde land på jorden, der landede blødt på månen, på Sydpolen, og der har de gjort store opdagelser siden da. Og premierminister Modi udtrykte stor glæde over, at han vil opgradere det indiske rumprogram og

gøre det til et BRIKS-rumforskningskonsortium, hvilket betyder, at alle BRIKS-landene nu vil deltage i en fælles mission for at udforske rummet.

Hvis du nu læser, hvad disse latterlige aviser skrev om det, så skrev de: "Den eneste grund til, at inderne er glade, er, at det russiske eksperiment slog fejl et par dage tidligere, og inderne er nu glade for, at de er overlegne ...". Det er ikke sandt! Det er ikke sket! Der var en utrolig følelse af glæde hos alle, og jeg tror, at Vesten simpelthen er fuldstændig hysterisk, fordi de ikke ønsker at reflektere over deres egne metoder.

Denne nye kombination er ekstremt stærk: den er optimistisk, og den giver muligheder for alle de lande, der er involveret. For eksempel er der nu tre store olieproducerende lande, der har tilsluttet sig. Der er selvfølgelig Rusland, som allerede er med i BRIKS, og så er der Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater, hvilket praktisk talt betyder, at USA's og Vestens tidligere kontrol over oliepriserne ikke længere eksisterer. Og det betyder meget, fordi det fjerner magten til at indføre ensidige sanktioner. Så der sker en fuldstændig ændring i magtstrukturen, og jeg tror, at det er dette virkelige hysteri, som jeg vil kalde det, der er grunden til, at de ikke er i stand til at præsentere det for, hvad det er, nemlig et enormt skridt fremad i menneskehedens historie ved for første gang at tilbyde en chance for at overvinde underudviklingen af milliarder af mennesker.

En person, der tænker normalt, og ikke geopolitisk eller oligarkisk eller noget i den stil, ville være glad for det! Det er fremskridt – det er fremskridt for hele menneskeheden. Men som jeg sagde, vil det nok tage et par chok mere, før folk indser det.

SCHLANGER: Helga, jeg har modtaget e-mails, der udtrykker begejstring for BRIKS-topmødet og også for din rolle i opbygningen af støtte til forandring i det globale Nord, i USA

og Europa. Et eksempel på dette er et spørgsmål fra Pat, som spurgte, om du deltog i topmødet, og så spurgte han: "Kan den nye BRIKS-arkitektur ændre en nation, der modstår eller modsætter sig den?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, desværre deltog jeg ikke i BRIKS-mødet, eftersom det var et møde for regeringschefer. Men jeg har læst talerne, og jeg har set på dækningen i forskellige lande, så jeg tror, jeg har en ret god idé om dynamikken. Jeg tror, at det er ved at tage fart nu, og jeg mener, at der er yderligere 12 lande, måske flere, som allerede har ansøgt formelt; derudover er der mere end 40, som allerede har udtrykt stor interesse for at blive medlem, og de forskellige talsmænd for BRIKS har sagt, at der vil komme en anden og tredje bølge af ansøgninger, registreringer eller kandidater til medlemskab.

Så jeg forventer, at om måske et år eller deromkring, højst to år, vil dette virkelig blive det førende – det er allerede ved at blive det førende, men det vil konsolidere sig som den vigtigste, den mest magtfulde økonomiske gruppe af nationer. De har klart tilkendegivet, at de er åbne over for alle. De har ikke sagt, at de er imod Vesten, det er simpelthen ikke sandt! Der har været latterlige overskrifter i nogle medier om, at "dette er den største trussel mod NATO", men det er ikke sandt! Lad være med at tro på det! Disse lande har aldrig sagt, at de ønsker at gå i krig med Norden. Og på en måde er du nødt til at tjekke dine antagelser, for alt, hvad disse lande ønsker, er at slippe af med et system, der ikke tillod dem at bruge deres egne ressourcer til deres videre udvikling. Og nu insisterer de på, at de skal have ret til at forarbejde deres egne materialer, til at øge produktiviteten af det de laver, og at de skal have kreditlinjer, der gør det muligt for dem at foretage den slags investeringer, der gør det muligt for dem at gennemføre det.

Så enhver, der tænker rigtigt, eller tænker som et menneske, bør være glad! Det er ikke noget at bekymre sig om, medmindre det er ligesom de ting, hvor hvis du råber i skoven, får du et

ekko tilbage; så hvis du råber: "Fjende! Fjende! Fjende!" har du en chance for faktisk at gøre folk og lande til fjender; men hvis du rækker hånden ud og siger, lad os samarbejde til gavn for os alle, så får du det resultat. Så alt, hvad jeg kan sige, er, at jeg tror, at de lande, der vil være negative, vil finde sig selv marginaliserede, og jeg tror, at størstedelen af verden vil bevæge sig i den retning: Det er min absolutte overbevisning.

SCHLANGER: Der var en rapport i dag om, at De forenede arabiske Emirater vil indskyde kapital i BRIKS' nye udviklingsbank. Og vi har et spørgsmål: "Hvor betydningsfuld er denne meddelelse," og vil det åbne døren for andre lande til at investere?

ZEPP-LAROUCHE: Absolut. Jeg tror, at de forskellige statslige investeringsfonde, især Golfstaterne, som har enorme reserver, helt sikkert vil styrke Den Nye Udviklingsbanks evne til at blive det, som præsident Lula sagde for et par måneder siden, da den blev opgraderet i Shanghai, at Den Nye Udviklingsbank vil blive den store bank for det Globale Syd.

Hvilket gør mig særligt glad, fordi jeg føler, at min afdøde mand, Lyndon LaRouche, virkelig spillede en ekstremt vigtig rolle i at skabe og derefter cirkulere de ideer, der i sidste ende ville føre til et sådant resultat. For tilbage i 1975 havde han foreslået, da han kom tilbage fra en rejse til Irak og Baath-partiets festligheder, hvor han havde mødt mange ledere fra Den tredje Verden og diskuteret problemerne der; han var kommet tilbage med et stort gennembrud, et revolutionerende forslag om at erstatte IMF med en International Udviklingsbank.

Det var en virkelig skelsættende idé, for at turde udfordre IMF's betingelser, som var den mekanisme, der forhindrede udviklingslandene i at få adgang til ubetinget kredit, tvang dem til først at betale deres gæld, før de kunne investere i sociale systemer og generelt holde dem tilbage; så hvad dette

IDB-forslag var, var idéen om, at der på det tidspunkt skulle skabes en kredit på 400 milliarder dollars om året til teknologioverførsel til udviklingslandene, der skulle gå til veldefinerede projekter. Denne idé cirkulerede i et helt år i den Alliancefri Bevægelse på det tidspunkt, og de vedtog i deres endelige resolution i 1976 i Colombo praktisk talt denne idé om IDB og opfordrede til en retfærdig ny økonomisk verdensorden.

Hvis man læser IDB's tekst nu, er det stadig den bedste og klareste økonomiske beskrivelse af, hvordan en sådan bank skal fungere. ["How the International Development Bank Will Work" https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html] Her kan man se, at ideerne faktisk er ved at blive til virkelighed. For eksempel: Kina og Iran har lige indgået en aftale, hvor Kina vil hjælpe Iran med at udvide Khomeini-lufthavnen i Teheran for 2,5 milliarder dollars, og Iran vil betale for det med olie til en værdi af 2,5 milliarder dollars. Så hvad der normalt ville fremgå af statistikkerne som en handelsvolumen på 5 milliarder dollars, viser sig nu som nul, fordi det er 2,5 mod 2,5, så det udligner hinanden. I et interview blev den tidligere undersekretær i det italienske økonomiministerium, Michele Geraci, spurgt: Betyder det, at Iran og Kina går tilbage til byttehandler, og han gav det meget indlysende svar, at det gør de ikke: Nej, men det giver dig en forsmag på, hvordan den nye valuta kommer til at fungere, nemlig at du kommer til at handle uden valutaer, men der vil blive etableret en ny regningsenhed, som vil lette en sådan handel gennem et såkaldt clearing house, og så vil det blive udvidet.

Så jeg tror, det er præcis, hvad Lyndon LaRouche havde foreslået med IDB og i et senere indlæg kaldet "On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf] Jeg vil gerne sige, at alle, der ønsker at vide, hvordan denne

nye mekanisme vil fungere, bør gå ind på vores hjemmesider og få en kopi af disse dokumenter og studere dem. For det er faktisk grundlaget for det, disse lande er i gang med at indføre lige nu.

SCHLANGER: Der kommer e-mails ind, og folk spørger, hvad de kan gøre for at støtte dette? En af de ting, de kan gøre, er at tilmelde sig vores konference den 9. september. Schiller Instituttet vil være vært for konferencen "Lad os gå sammen med det Globale Flertal om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien"!

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909] Der kommer mere.

Nu skriver Josh: "Hvordan får en fyr fra Minnesota en bankobligation til sanering uden at investere i Wall Street eller City of London?" Det må du holde øje med, for jeg er ikke sikker på, at de sælger obligationer til den gennemsnitlige investor endnu.

Men Helga, jeg vil gerne gå videre til et andet aspekt af den strategiske situation: Der er mange kilder, inklusive Wall Street Journal, der siger, at Biden og de NATO-allierede har til hensigt at fortsætte med at give penge og militær hjælp til Ukraine. David Ignatius, som ofte er en CIA-lækage for Washington Post, sagde, at "strategisk tålmodighed er det bedste våben mod Putin. Spørgsmålet er: "Hvad kan ændre denne holdning i Vesten? Er der udsigt til nye fredsinitiativer?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg synes, at ideen om at fortsætte denne krig er det mest kyniske perspektiv, man kan forestille sig, fordi det hele sker på ryggen af det ukrainske folk! Se, tabene er enorme på begge sider, men jeg tror, de er meget højere på den ukrainske side; det ukrainske folk bliver ødelagt; økonomien bliver ødelagt, så det er simpelthen en total katastrofe. Der har lige været en advarsel fra nogle meget fremtrædende, højtstående personer i Tyskland, der advarede om, at Første Verdenskrig vil blive set som den store tragedie i det 20.

århundrede. Og vi bør absolut sørge for, at krigen i Ukraine ikke bliver det 21. århundredes store tragedie, fordi den har potentiale til at føre til atomkrig.

Jeg tror, at dette er meget fremsynet i mange menneskers bevidsthed, så der er mange flere bestræbelser på at få en fredsforhandling i stand. Afrikanerne spillede en meget vigtig rolle; det blev diskuteret igen i forbindelse med BRIKS-topmødet, topmødet mellem præsident Xi Jinping og afrikanerne umiddelbart efter; så er pave Frans' initiativ stadig meget aktuelt; også den ungarske præsident har lige været i Rom og før det i Kiev. Der er stadig mange mennesker, der forsøger at finde en løsning på hele problemet, men det kræver, at flere mennesker i det såkaldte Globale Nord vågner op og indser farerne. Jeg tror, at stemningen i befolkningen – jeg kender den i USA fra de grunde, jeg har hørt, men i Tyskland, for eksempel, er folk virkelig, absolut desperate! Man ville ikke vide det, hvis man bare så tv eller læste aviserne: Men se, hvad der sker som følge af sanktionerne mod Rusland, som ikke har ødelagt den russiske økonomi, som vores ubeskrivelige udenrigsminister siger; det er ikke sandt om Rusland. Rusland klarer sig relativt godt!

Men det ødelægger Tyskland: Tyskland er i frit fald! Du har nu, sent, endelig, nogle af de store industrisammenslutninger, der beder regeringen om at gribe ind og gøre, hvad den amerikanske regering gjorde med Inflation Reduction Act, støtte investeringer, sænke energipriserne – fordi energipriserne dræber den tyske industri! Mange er ved at lukke ned. Du har ingen anelse om, hvad der foregår i Tyskland: Der er bagerier, der lukker, servicevirksomheder som frisører, andre serviceydelser; middelklassen, mellemniveauet i industrien lukker enten eller tager til udlandet, investerer i USA, lokket af fordelene ved loven om inflationsreduktion, eller tager til Kina. Mange af de såkaldte "skjulte champions", som allerede har investeret i Kina, siger, når man spørger dem: "Har I tænkt jer at komme tilbage?": "Absolut

ikke. Vi kan på ingen måde komme tilbage under disse forhold!”

Så det, du ser lige nu, er et kollaps af den tyske økonomi, hvilket er utroligt. Den vil nå et bristepunkt, fordi ideen om, at man kan holde krigsøkonomien i gang ved at producere mere og mere militært udstyr, våben, samtidig med at man forsømmer økonomiens reelle produktionsgrundlag, den vil nå et bristepunkt. Men jeg ved ikke, om det sker i dette efterår: Der er altid en krise i slutningen af finansåret. Det kan komme gennem en hidtil uset udvikling.

Men jeg tror, at Vesten lige nu, inklusive NATO, inklusive krigsmaskinen, er en kæmpe, der står på lerfodder. Jeg synes, at de regeringer, der fører disse politikker, spiller hasard med deres folks velfærd. Jeg synes ikke kun, at de er inkompetente, de er ikke ledere, de er mest af alt klamphuggere. Men de ødelægger det, som generationer og atter generationer har opbygget i efterkrigstiden, og jeg tror, at vi nu i nogle lande, herunder Tyskland, har den værste regering i efterkrigstidens historie, og befolkningen er ved at blive hysterisk. Det kan ikke fejes ind under gulvtæppet ret længe.

SCHLANGER: En af de ting, folk kan gøre, er at cirkulere din “Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!” til at gå sammen med det Globale Syd, og den er tilgængelig på Schiller Instituttets hjemmeside. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] Vi har fået en enorm respons på det, mange underskrifter, men vi har brug for flere. Vi har brug for, at flere og flere engagerer sig for at skubbe disse stædige regeringer ud i virkeligheden.

Nu har vi et spørgsmål fra en af vores faste seere, Menashe, som spørger: “Hvad er konsekvenserne af den nuværende runde af kup i Afrika for udviklingen af BRIKS-landene?” Der var endnu

et kup i Gabon i dag. Hvad tænker du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er et udtryk for et lignende fænomen, som når BRIKS-landene udvider deres kamp mod kolonialismen. Men disse kup i Vestafrika er dybest set drevet af det samme motiv: Det såkaldte "France-Afrique", den tidligere franske koloniale del af Afrika, franskmændene er de mest forhadte mennesker i den del af Afrika lige nu, og europæerne reagerer på det på en fuldstændig latterlig måde. Der er et møde mellem EU's udenrigsministre i Spanien lige nu, og det eneste, de diskuterer – ifølge de første rapporter – er at forsøge at opmuntre ECOWAS til at iværksætte militære operationer mod disse regeringer. Det eneste, man kan opnå ved det, er at sætte hele det afrikanske kontinent i brand! Men størstedelen af befolkningerne i disse lande støtter disse kup, så jeg tror, at det eneste, europæerne kan opnå, er at bringe sig selv endnu mere i miskredit i hele verdens øjne. De forsøger at fortsætte den såkaldte "krig mod terrorisme", træner politi, træner militær, men vi har set i Afghanistan eller Irak, hvordan de sidder der i årtier og etablerer militære styrker, og på et tidspunkt forlader de landet, og så kan man se, hvad der sker i mellemtiden: Der er ingen udvikling overhovedet! Ikke i Afghanistan, ikke i Irak. Og så får man et tilbageslag, og det kommer i form af et nyt system, der danner sig selv.

Så det er virkelig på tide, at de såkaldte "strategiske eksperter" begynder at tænke: Hvis de er så kloge, hvorfor bliver alle deres mål så ved med at mislykkes?

SCHLANGER: Jeg har tre spørgsmål mere, og jeg vil holde dem korte, så vi kan få dem med. Det blev meddelt i dag, at en domstol i Pakistan har suspenderet den dom, der førte til fængslingen af premierminister Imran Khan. En fast bidragsyder fra Storbritannien spørger: "Vil der komme en modreaktion mod USA på grund af lækagen om, at Blinken beordrede Khan fjernet i marts 2022?"

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det eneste, jeg kan sige, er, at Imran Khan har mange tilhængere. Jeg tror, at Pakistan har en enorm økonomisk krise. På grund af sin geografiske placering er det en naturlig del af Bælte- og Vej-Initiativet, den Nye Silkevej. Der sker en enorm udvikling i hele den syd- og centralasiatiske region. Jeg ved, at det stadig er et meget omstridt område, fordi det er den region, hvor briterne har fokuseret deres "Great Game", i bund og grund planen om at ødelægge Rusland for nylig og også at destabilisere Kina. Så det er en meget anspændt situation, men jeg tror, at hvis retfærdigheden sker fyldest, vil Imran Khan blive genindsat, og hvis der er et nyt valg, mener jeg, at han har en meget god chance for at vinde.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål, som jeg tror, du vil blive glad for at høre fra Anthony, der spørger: "Kan du fortælle om Lyncs rolle i López Portillos forsøg på en olie-for-teknologi aftale, som blev aflivet af Brzezinski?" I betragtning af at vi nu har Kina-Iran-aftalen, som du nævnte, hvad var det så for et forslag, Lyn kom med til Mexicos præsident José López Portillo?

ZEPP-LAROUCHE: Åh, det var en meget god ting. I 1982, da Wall Street-bankerne havde organiseret en utrolig kapitalflugt ud af Mexico, ringede præsident López Portillo til Lyndon LaRouche for at hjælpe ham med at forsvare den mexicanske økonomi mod en sådan manipulation. Vi fløj til Mexico, og på mindre end tre uger skrev Lyn en boglang rapport, Operation Juárez, som var en plan ikke bare for forsvaret af Mexico, men også for hele den latinamerikanske infrastrukturelle integration.

Kort tid efter, den 1. september 1982, gennemførte López Portillo den: Han indførte kapitalkontrol, han oprettede en nationalbank, han begyndte at udstede kreditlinjer. På det tidspunkt opstod der et ramaskrig på Wall Street, i Frankfurt og i City of London, fordi de mente, at de latinamerikanske banker havde dannet et skyldnerkartel – hvilket aldrig var

tanken. Idéen var at få en velordnet reorganisering af banksystemet.

Desværre handlede Brasilien og Argentina ikke solidarisk med Mexico på det tidspunkt, så da López Portillo forlod embedet i slutningen af november 1982, sluttede hele indsatsen. Men nu har vi en genoplivning i form af Brasiliens præsident Lula, som er et meget aktivt medlem af BRIKS, og på BRIKS-topmødet argumenterede han meget stærkt for, at Argentina skulle integreres i BRIKS. Mexico anmoder på nuværende tidspunkt ikke om at blive en del af BRIKS, men det er, som alle mexicanere altid siger, "af historiske og geografiske årsager" på grund af Mexicos position.

Så jeg tror bestemt, det er en idé, der er meget levende i den nuværende konfiguration.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål fra Maryanne, som jeg synes udtrykker den naturlige reaktion i lyset af mediernes fortællelser og løgne. Hun spørger: "Hvis vi går sammen med BRIKS" – jeg går ud fra, at hun mener USA – "betyder det så, at vi som amerikanere mister forfatningen og vores Bill of Rights?"

ZEPP-LAROUICHE: [griner] Nej! Nej, nej, tværtimod, I kommer til at få dem tilbage! For lige nu tror jeg ikke, at forfatningen er særlig sikker, men det er BRIKS' princip at være et partnerskab mellem suveræne lande. Princippet om suverænitet er i høj grad udgangspunktet for hele dette nye system, og også ikke-indblanding i det andet lands, det respektive lands, indre anliggender. Det betyder, at alle de ting, der med rette og retfærdighed hører til den amerikanske historie, de historiske resultater, absolut vil forblive USA's suveræne ret. I en vis forstand er den eneste forskel, at det vil give de samme rettigheder til ethvert andet land.

Faktisk var den amerikanske præsident, der havde den samme slags idé, meget påvirket af Leibniz, John Quincy Adams, der,

som du ved, også havde været ambassadør i Europa. Han talte flere sprog, og han havde en meget klar idé om, at samarbejde mellem suveræne nationer var den eneste måde at skabe fred på. Han er berømt for at sige, at det ikke var USA's rolle at gå ud og "jage fremmede monstre". Men rent faktisk at danne et sådant partnerskab af "fuldt suveræne republikker" eller nationalstater. Jeg tror, at det er den store udfordring, som vi skal løse.

Jeg vil virkelig gerne have, at I underskriver denne "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden," for freden i hele verden, hele menneskehedens fremtid afhænger virkelig ikke af, hvad BRIKS gør. De gør, hvad de har planlagt at gøre i lang tid. Nu tager de sig sammen og danner et system, som vil være til gavn for dem alle. Men hvis vi kan undgå den nuværende fare for, at hele situationen kommer ud af kontrol og fører til en atomkrig – og lad være med at narre dig selv, hvis det nogensinde kommer til brug af atomvåben, vil det være det: Der vil absolut ikke være nogen chance for, at menneskeheden overlever det. Det er atomkrigens natur, at når man først bruger ét atomvåben, vil alle blive brugt, og resultatet vil være en atomvinter i 10 eller flere år, og det vil udslette alt liv på planeten, fordi ingen vil have noget at spise, fordi intet vil vokse. Det vil være enden på det hele. Der vil ikke være nogen historiker tilbage til at registrere det.

Det er den fare, vi er i, og det er derfor, vi bør mobilisere kraftigt, og du bør træffe en beslutning om, at du vil blive aktiv – du ved, på et tidspunkt som dette, hvor det er meget tydeligt, at vi befinder os i en transformation, som jeg bliver ved med at sige, en gang i tusind år, for kolonialismens periode var 600 år, og den er helt sikkert ved at være slut, og den vil enten ende med, at hele civilisationen uddør, eller med en ny æra for menneskeheden, hvor vi alle lever sammen og fokuserer på menneskehedens virkelige fjender, som er sult, fattigdom og underudvikling:

Sult, fattigdom, underudvikling, faren for at blive tilintetgjort af en asteroide, uovervindelige sygdomme – og vi bør fokusere på disse, menneskehedens fælles mål, og arbejde sammen. Jeg tænker på det, premierminister Modi sagde om BRIKS' konsortium for rumsamarbejde: Vi burde have sådanne konsortier for alle de områder, der er menneskehedens fælles mål! Vi kunne gøre sådanne vidundere, og vi kunne bruge al vores tid på kreativitet, på at gøre ting, der gør livet bedre for alle mennesker. Og jeg tror, det er det øjeblik, vi befinder os i lige nu!

Så jeg vil virkelig appellere til dig om at tage affære. Lad være med at sidde på din sofa som en kartoffel, men tag skridtet til at blive aktivist, til at deltage i vores forskellige aktiviteter, til at cirkulere denne "Appel til borgerne i det Globale Nord" med din underskrift og til at indsamle andres underskrifter. Og kom i kontakt med os, for vi har virkelig brug for at få hele verden ind på et andet spor, og du er vigtig for det.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du er med os igen i denne uge, og jeg vil gerne takke alle jer, der har sendt e-mails, hvor I udtrykker jeres støtte og interesse for dette. Men som Helga lige har sagt, er I nødt til at gøre mere end blot at udtrykke jeres støtte: Deltag i kampen. I vil kæmpe for "Appellen til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden" på Schiller Instituttets hjemmeside

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] og også tilmeldingen til konferencen den 9. september [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909]. Og med det vil jeg sige farvel og på gensyn i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, på gensyn i næste uge!

Tidligere general Kujat orienterer medierne om optrapning til atomkrig i Europa, og dernæst om BRIKS!

Den 27. august 2023 (EIRNS) – I et langt interview, der blev genudgivet online den 22. august, advarede den tidligere stabschef for det tyske Bundeswehr og derefter formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, general Harald Kujat (pensioneret), om krigstruslen, hvis Tyskland giver efter for NATO's pres og leverer Taurus-krydsermissiler til Ukraine, og sagde: "Leveringen af Taurus ville være endnu et skridt mod en europæisering af krigen." Hvis de anvendes mod mål dybt inde i Rusland, vil Moskva reagere: "Det eneste spørgsmål er, om denne reaktion er rettet mod Ukraine eller også mod dem, der gør det muligt for Ukraine at udføre disse angreb." Og som tidligere mislykkede "game changers": "Hvis ATACMS og Taurus mod forventning ikke ændrer den strategiske situation fundamentalt til fordel for Ukraine, vil Vesten så acceptere et militært nederlag for Ukraine, eller vil NATO eller en koalition af NATO-lande gribe ind i krigen?" Adspurgt om optrapningsparalleller, der førte til Første Verdenskrig, sagde general Kujat: "Ja, men der er endnu en pointe. Første Verdenskrig er blevet kaldt det 20. århundredes 'oprindelige katastrofe', oprindelsen til alle efterfølgende katastrofer: Anden Verdenskrig, Den kolde Krig, Korea-krigen, Vietnam-krigen, for blot at nævne nogle få. Ukraine-krigen må ikke blive det 21. århundredes største katastrofe med en europæisk storkrig og risikoen for en atomkrig begrænset til det

europæiske kontinent som konsekvens.”

Selvom hans analyser stort set er mørklagte i de etablerede medier, er general Kujat ikke pessimistisk og vælger at besvare spørgsmålet efter afsnittet om Første Verdenskrig ved at fokusere på BRIKS! Spørgsmål: “Du nævnte den geopolitiske rivalisering mellem stormagterne. Hvordan ser du den videre globale udvikling?” Kujat svarede: “Ukraine-krigen har bidraget til fremkomsten af en ny multipolær verdensorden, som er ved at få momentum. Med BRIKS-landene opstår der et nyt politisk, økonomisk og militært magtcenter omkring Kina og Rusland, hvis mål er at erstatte USA som den førende verdensmagt og gøre en ende på den amerikanske dollars økonomiske og finansielle dominans som verdens førende valuta. BRIKS-landene, hvis officielle mål er fred, sikkerhed, udvikling og samarbejde, repræsenterer i øjeblikket 40%, de vestlige G7-lande inklusive Japan kun omkring 12,5% af verdens befolkning. Deres bruttonationalprodukt er større end G7-landenes.” Måske forudså han de nye BRIKS-medlemmer og sagde det indlysende: “Kina har til hensigt at samarbejde med Saudi-Arabien om det globale oliemarked og om brugen af atomenergi, støtter Saudi-Arabiens indtræden i BRIKS-gruppen, presser på for dannelsen af en råvarebaseret reservevaluta for at konkurrere med petrodollaren, og har oplagret guldreserver i månedsvis for at erstatte dollaren som verdens reservevaluta.”

Den sidste del af interviewet handler om det umulige i en militær løsning, især for Ukraine: “Hvis ikke de to store europæiske stater, Frankrig og Tyskland, forpligter sig til en forhandlet fred, vil de stridende parter ikke finde sammen, og deres vej vil føre til en europæisk katastrofe.” Og afslutningsvis tilføjer vi, at ikke ulig de tyske officerer, der i 1938 modsatte sig den kommende tofrontskrig, som de vidste ville føre til Tysklands udslettelse, vurderede general Kujat: “Derfor vil jeg gerne slutte af med at understrege: Det må ikke være sådan, at den føderale regering fortsætter med at

ignorere det forfatningsmæssige krav om fred, fremmer risikoen for optrapning og udvidelse af krigen gennem flere og flere våbenleverancer til 'point of no return', og ikke gør nogen indsats for at opnå en våbenhvile og indgå en forhandlet fred."

Foto: Wikimedia CC0

Fejr ændringen hen imod udvikling; forpligt jer til at besejre dens fjender

Den 25. august 2023 (EIRNS) – Som det nogle gange sker, som ved forsyn, mødes det personlige og det historiske i et stort glædens øjeblik. I dag er det en særlig fødselsdag for Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, som afslutter en uge med betydningsfulde begivenheder, der bevæger verden i retning af økonomisk udvikling, retfærdighed og fred, som hun har kæmpet for hele sit liv sammen med sin mand, Lyndon LaRouche.

I denne uge mødtes de fem BRIKS-lande i Sydafrika (22.-24. august) og fjøede seks nye medlemslande (Egypten, Etiopien, Iran, Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og Argentina) til deres rækker af engagement i global forbedring. Dette skal udelukkende ses som begyndelsen på en ny fase i det internationale samarbejde. Et udtryk for dette er den institutionelle forpligtelse, der blev indgået på BRIKS Plus-mødet den 24. august af andre sammenslutninger til at samarbejde med det ekspanderende BRIKS om økonomisk og omfattende udvikling. Den nuværende formand for ASEAN, den indonesiske præsident Joko ("Jokowi") Widodo, deltog

personligt i BRIKS-møderne og talte om de gensidige fordele ved BRIKS-ASEAN-samarbejdet. Han aflagde også et statsbesøg i afrikanske lande – hans første som præsident – i Mozambique, Tanzania og Kenya for at diskutere handel og andre planer. Præsident Kassym-Jomart Tokayev fra Kasakhstan, den nuværende formand for Shanghai Cooperation Organization (SCO), talte til BRIKS-Plus-mødet via video og nævnte forskellige muligheder for samarbejde mellem SCO og BRIKS-Plus, herunder Kasakhstans deltagelse i SCO's "Digital Silk Road"-begivenhed i 2024.

I en dramatisk bekræftelse af BRIKS-processen landede Indien et rumfartøj på Månen den 23. august, en præstation der er i hele menneskehedens interesse, som premierminister Narendra Modi understregede få minutter efter landingen. Tidligere på ugen mislykkedes Ruslands mission om at lande på Månen, men Ruslands genoplivning af sit måne- og rumprogram er i sig selv en succes og en fordel for hele menneskeheden. I går aftes leverede det robotstyrede russiske Progress-rumskib næsten tre tons forsyninger til Den Internationale Rumstation (ISS), efter planen og i henhold til målet. I dag blev det meddelt, at USA og Rusland, på trods af alle konflikterne, er blevet enige om, at der vil være en ekstra flyvning for en amerikansk astronaut ombord på det russiske Soyuz MS-rumfartøj som en del af den løbende gensidige deling af personale på ISS-ture.

Som en enestående indikator for en epokegørende forandring har verden nu den fulde og hurtige industrialisering af hele det afrikanske kontinent på dagsordenen. Det omfatter hele spektret af aktiviteter fra avanceret produktion til selvforsyning med fødevarer, højteknologisk energi og videnskabelig forskning. I går var den sydafrikanske præsident Cyril Ramaphosa og den kinesiske præsident Xi Jinping sammen værter for dialogen mellem lederne i Kina og Afrika. Præsident Ramaphosa understregede vigtigheden af infrastruktur. Præsident Xi holdt en tale med titlen: "Sammen om at fremme modernisering for at skabe en stor fremtid for Kina og Afrika". Han præsenterede detaljer inden for tre

moderniseringsområder – industrialisering, landbrugsproduktion og en mobilisering af "talent". Xi bekendtgjorde store nye programmer, såsom at invitere 20.000 regeringsledere og andre ledere til Kina til workshops og træne 10.000 mennesker i tekniske færdigheder.

Lederdialogen mellem Kina og Afrika kommer i hælene på topmødet mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg, som fokuserede på økonomisk vækst. I denne uge gentog præsident Vladimir Putin de vigtigste forpligtelser til udvikling i en videotale til BRIKS Plus-mødet i går. Han kaldte Afrika for en "prioriteret partner" og sagde: "Rusland er i øjeblikket involveret i mere end 30 lovende energiprojekter i Afrika på forskellige udviklingsstadier. Vi er aktive i 16 lande. For eksempel er Rosatom i gang med at bygge Dabaa-atomkraftværket i Egypten. Den samlede kapacitet for de energiprojekter, vi støtter, er omkring 3,7 gigawatt.

Komponenter og udkast til denne fremgangsmåde er blevet fremlagt i årtier af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, især begyndende med bogen *The Industrialization of Africa: Fusion Energy Foundation* i 1980 (New York: Campaigner Publications, 1980). I 2017 udgav Schiller Instituttet en særlig rapport, "Udvidelse af den nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision om økonomisk renæssance" af Hussein Askary og Jason Ross.

Det frygtelige paradoks, vi står over for i dette øjeblik, er, at med denne nuværende bølge af fremdrift for realiseringen af verdensudvikling kommer en øget fare fra menneskehedens fjender, der optrapper deres provokationer og konflikter til det punkt, hvor de udløser atomar udslettelse.

Denne trussel var en del af den vurdering, som Zepp-LaRouche i dag gav på et arbejds møde i International Peace Coalition (IPC), der diskuterede, hvordan man kan ekspandere kraftfuldt over for faren. Den internationale online-konference den 9. september, arrangeret af Schiller Instituttet, er en vigtig

del af den kommende aktionskalender, som også omfatter aktiviteter den 21. september, den International Fredsdag. En stærk opfordring til handling kommer fra filmen "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter", som bliver vist på PBS TV og vil blive vist på dagens IPC-møde. Se traileren: <https://www.815documentary.com/>

Det er med de bedste fødselsdagsønsker til Helga Zepp-LaRouche, at vi forpligter os til at gøre en ende på de rædsler, menneskeheden står over for, og indlede en ny æra til alles fælles bedste. En smuk fødselsdagshilsen blev i dag sendt af Sergej Glazyev fra Det Russiske Videnskabsakademi på hans Telegram-kanal:

"Kære Helga LaRouche, jeg er glad for at kunne lykønske dig med dette vidunderlige jubilæum! Du bringer godt til verden og en forståelse af den langsigtede fremtidige udvikling! Dine ideer efterspørges i dag af den progressive del af menneskeheden! De er ved at komme til live i den eurasiske økonomiske integration, (EAEU), Bælte- og Vej-Initiativet og skabelsen af et større eurasiske partnerskab. Konceptet om en eurasiske bro, som du fremsatte for mange år siden, er blevet meget relevant i dag og inspirerer os til at skabe et moderne struktureret infrastrukturnetværk for Eurasien.

"Du er blevet en værdig efterfølger til din geniale mand, vor tids store tænker, Lyndon LaRouche. Du fortsætter med succes hans sag: Overgangen til en fysisk økonomi og opbygningen af samfundets produktive kræfter baseret på avancerede teknologier. For et kvart århundrede siden forudsagde Lyndon finansboblens kollaps og ødelæggelsen af det spekulative globale finanssystem. Nu er hans forudsigelser ved at gå i opfyldelse, og du foreslår en vej ud af dødvandet med stigende anarki, baseret på hans ideer om at omlægge den økonomiske politik til udvikling af den reelle sektor.

"Må Gud give dig et godt helbred, nye kreative succeser og realiseringen af dine forslag, som menneskeheden har et

påtrængende behov for!” (<https://t.me/glazievview/3922>)

Fodnote: Sergej Glazyev er en mangeårig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen. For eksempel har EIR udgivet en engelsk oversættelse af hans bog, *Genocide: Russia and the New World Order* i 1999.

Foto: CC0

Ungarns præsident havde møder om fredsforhandlinger i Ukraine, i Vatikanet med pave Frans, i Kiev med Zelenskyj

Den 28. august 2023 (EIRNS) – Ungarns præsident, Katalin Novák, blev modtaget i Vatikanet af pave Frans den 25. august, hvor de blandt andre emner af fælles interesse diskuterede tiltag for at afslutte konflikten i Ukraine. To dage tidligere havde hun været i Kiev og mødtes med præsident Volodymyr Zelenskyj om det samme emne. Mandag den 21. august modtog hun den tyrkiske præsident, Recep Tayyip Erdoğan, i Budapest, og medierapporter indikerer, at lederne talte om, hvad der kan gøres for at afslutte Ukraine-krigen.

Vatikanets erklæring om hendes møde med paven fastslår: “Samtalen fortsatte med fokus på krigen i Ukraine, med særlig henvisning til den humanitære situation og bestræbelserne på

at afslutte konflikten.” Efter sin samtale med paven mødtes Novák med Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin.

RT rapporterede den 26. august, at præsident Novák fortalte den italienske avis Il Messaggero, efter hun havde mødtes med paven, at hun “fortsat er overbevist om, at vi nu er tættere på at gennemføre det projekt, som vi talte om med paven under hans sidste rejse til Budapest for fire måneder siden.” Hun sagde: “Jeg er fuldkommen enig med pave Frans, selv om jeg ikke er i stand til at komme med en offentlig tilkendegivelse af, at der er en konkret fredsplan.”

I april fortalte paven journalister i Ungarn, at han havde talt med den ungarske præsident og andre og sagde: “Der er en mission på vej nu, men den er endnu ikke offentlig. Når den er offentlig, vil jeg afsløre den.” Med til mødet i april var også den ungarske premierminister, Viktor Orbán, og metropolit Hilarion, metropolit af Budapest og Ungarn fra den russisk-ortodokse kirke.

I Kiev onsdag den 23. august deltog præsident Novák i den såkaldte Crimea Platform, som er et årligt topmøde, Zelenskyj tog initiativ til i 2022 for at øge det diplomatiske pres mod Rusland på grund af Krims tilknytning til Den Russiske Føderation.

Foto: Aliona & Pasha, Pexels CC0

**Dr. King: “Ikke-voldelig
sameksistens eller voldelig**

fælles udslettelse

26. august 2023 (EIRNS) – I dag, i Washington, D.C., blev der afholdt et møde ved Abraham Lincoln Memorial for at mindes det historiske masse-møde for 60 år siden, den 28. august 1963, hvor Dr. Martin Luther King, Jr. holdt sin berømte tale, som blev kendt som "I Have a Dream". Uanset hvad deltagerne måtte tænke denne eftermiddag, da de deltog i dagens arrangement med titlen: " At fortsætte drømmen" – som omfattede en tale fra Kings fortrolige, Andrew Young, tidligere amerikansk FN-ambassadør (1977-1979) og tidligere borgmester i Atlanta, lyder Dr. Kings ord med særlig, dyb effekt fra hans "antikrigstale" fire år senere i New York City, den 4. april 1967. Den krig, Dr. King henviste til på det tidspunkt, var i Vietnam, men hans opfordring til handling, "at bryde tavsheden" om det forkerte i krig, klinger sandt i vores tid, her og nu. Han sagde om nationer: "Vi har et valg i dag: ikke-voldelig sameksistens eller voldelig fælles udslettelse."

NATO's globale krigstrommer fortsætter på vanvittig vis, hvilket fører til udsigten til atomar udslettelse. De seneste meddelelser om våben til Ukraine omfatter Finland, der i går lovede 94 millioner euro til flere våben, og Norge, der i denne uge lovede F-16 jagerfly, som skal tages ud af mølposen. I oktober vil det amerikanske militær begynde at træne ukrainske F-16-piloter på Morris Air National Guard Base i Arizona, meddelte Pentagon den 24. august. I september vil de ukrainske piloter begynde engelsksproget træning på Lackland Air Force Base i Texas. Dette vil være "det mest direkte amerikanske engagement hidtil i den internationale indsats for at udstyre og træne Ukraine med kampfly," rapporterede magasinet Air & Space Forces.

I Stillehavsområdet begyndte i denne uge kombinerede flådeøvelser i Det Sydkinesiske Hav med australske, japanske, filippinske og amerikanske styrker, som skal vare til den 31. august. Øvelserne omfatter ikke kun skibsmanøvrer, men også

amfibielandingsøvelser. Udtalelserne fra forsvarseksperter, der er involveret i at observere øvelserne, herunder den filippinske præsident Marcos selv, gentager igen og igen, at formålet med øvelserne er årvågenhed for at forsvare den internationale "regelbaserede orden" for at sikre et "frit og åbent Indo-Stillehavsområde."

Vejen frem til at stoppe dette vanvid er åben for os. Underskriv og spred erklæringen "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order)

Om to uger indkalder Schiller Instituttet til en international online-konference: "Lad os gå sammen med det Globale Flertal om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909)

Mindre end to uger efter denne konference er det den Internationale Fredsdag, den 21. september. Det er en mulighed for hele verden – det Globale Nord, Syd, Øst og Vest – for at stå sammen om udvikling og fred. Et omdrejningspunkt er en planlagt demonstration ved FN den 21. september.

Det er mulighederne for at samarbejde med mennesker over hele verden, for at engagere sig i opfølgningen på de historieskabende forandringer, der er i gang, og som blev set i den forgangne uge under BRIKS-møderne i Sydafrika, og som blev set i den inspirerende succes med Indiens bedrift i rummet, Chandrayaan-3, der landede blødt på Månens sydpol. I USA lettede en SpaceX-raket tidligt i morges fra NASA's Kennedy Space Center i Florida med kurs mod Den Internationale Rumstation med Crew-7, et internationalt team på fire personer fra USA, Rusland, Japan og Europa (Andreas Mogensen fra Danmark). Det er et eksempel på det samarbejde, vi bør have

mellem alle nationer, med det formål at tjene menneskeheden. Ombord på rumstationen vil Crew-7 udføre 200 eksperimenter, der er designet til at forberede missioner til Månen, Mars og videre.

For at gentage Dr. Kings ord: "Vi har stadig et valg i dag: ikke-voldelig sameksistens eller voldelig fælles udslettelse. Vi må bevæge os fra ubeslutsomhed til handling... Lad os nu begynde. Lad os nu på ny vie os til den lange og bitre, men smukke kamp for en ny verden."

Foto: CC0

Eksplosivt BRIKS-topmøde viser, at vestlige kritikere er helt blinde i forhold til virkeligheden

Den 24. august 2023 (EIRNS) – Det netop overståede BRIKS XV-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, har netop bevist, at en ny verden faktisk er ved at blive dannet. En enorm interesse for den form for konkret økonomisk udvikling, som BRIKS tilbyder, førte til et gennembrud i deltagerantallet og den første tilføjelse af nye medlemmer siden 2010 – herunder Saudi-Arabien og Iran, som indtil for seks måneder siden havde afbrudt alle diplomatiske forbindelser med hinanden.

På trods af dette insisterede medieeksperter i Vesten kun på én ting: Det vil ikke fungere. "Der er for mange forskelle," "det er bare et desperat forsøg fra de autokratiske Putin og Xi," eller endog: "det vil stadig ikke fortrænge den

amerikanske dollar,” var nogle af de røster, der lød i USA og Europa, hvis de overhovedet kommenterede det. I virkeligheden var den egentlige nyhed, som disse eksperter fremførte, meddelelsen om deres absolutte irrelevans.

Som Brasiliens præsident Lula sagde i torsdags: “Mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringerne viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed.” Dette tema gav genlyd i alle salene i Johannesburg: De neokoloniale magthaveres æra er forbi – fremtiden kræver suverænitet og lighed for alle!

Som den sydafrikanske præsident Ramaphosa sagde, da han åbnede den sidste del af BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus-dialogen: “Når vi reflekterer over formålet med og rollen for BRIKS i verden i dag, mindes vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en øget stemme til udviklingslandene i internationale anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer, store som små. Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden.”

Det er præcis denne “Bandung-ånd”, som Helga Zepp-LaRouche henviste til i sin nyligt udgivne “Appel til borgerne i det Globale Nord”, som hun sagde er ved at rejse sig igen i det Globale Syd. Disse lande “er smerteligt bevidste om det faktum, at kolonialismen har bestået i sin moderne form,” da der stadig er en milliard mennesker, der permanent er på randen af sult, to milliarder uden rent drikkevand og 940 millioner uden adgang til elektricitet – men de bliver belært om, hvem de kan handle med, og hvordan de bedst udnytter deres ressourcer.

Den rolige, men lidenskabelige reaktion på dette fra nationerne i det Globale Syd – som kom til udtryk i de eksplosive begivenheder på denne uges BRIKS-topmøde – bliver

ignoreret af lederne i Vesten, og de vil blive henvist til historiens skraldespand, hvis de fortsætter med at ignorere kravene fra så stor en del af verden.

Dilma Rousseff, der er formand for BRIKS' nye udviklingsbank (NDB), har i sin tale sat fokus på denne virkelighed. "I dag er NDB en velkapitaliseret bank med meget lav gearing, og den har alle forudsætninger for at udvide sin rolle som et vigtigt redskab til at gennemføre de bæredygtige udviklingsprojekter, som vores lande har brug for," sagde hun. BRIKS-banken, der insisterer på ikke at pålægge nogen "belastende betingelser", er ved at blive en legitim långiver til udvikling af nationer – uden for det vestligt dominerede finanssystems indflydelse.

Det Hvide Hus' indirekte reaktion på ovenstående var pinlig. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, meddelte, at præsident Biden vil besøge Indien i forbindelse med næste måneds G20-topmøde for at "bekræfte USA's engagement i G20 som det førende forum for økonomisk samarbejde på globalt plan." Sullivan var tydeligvis nervøs for den voksende stemning i BRIKS og det Globale Syd og tilføjede, at "vi er nødt til at sikre, at der er løsninger af høj standard og med stor gennemslagskraft på de udfordringer, landene står over for, og en måde at få mest for pengene er gennem Verdensbanken og IMF." Er der virkelig nogen, der tror på ham?

I stedet for at forsøge at ignorere – eller endnu værre, forsøge at stoppe – hvad der faktisk er en ustoppelig proces, bør nationerne i det såkaldte Globale Nord i stedet gå sammen med BRIKS om at skabe en bedre og mere retfærdig økonomisk orden. Det er den presserende opgave, som borgerne må påtage sig i dag.

Som den indiske premierminister Narendra Modi sagde som svar på Indiens nylige landing af et månekøretøj på Månens sydpol: Dette var ikke kun en succes for Indien, "denne succes tilhører hele menneskeheden."

Underskriv og cirkuler Helga Zepp-LaRouches "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order

BRIKS-lederne annoncerer "historisk" udvidelse med seks nye medlemmer

På en pressekonference tidligt i morges i Johannesburg med deltagelse af statslederne fra fire BRIKS-lande, Kinas præsident Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Indiens premierminister Narendra Modi, Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, annoncerede den indiske premierminister Modi, at lederne af de fem medlemslande ved fælles overenskomst var blevet enige om at byde seks nye lande velkommen til at blive fuldgyltige medlemmer af BRIKS: Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Etiopien, Iran og De forenede arabiske Emirater (UAE). Deres medlemskab vil træde i kraft den 1. januar 2024.

Modi og Xi blev set chatte, da de gik ind i lokalet sammen og havde et kort gensidigt møde på sidelinjen af topmødet.

I sine bemærkninger meddelte Modi, at gruppen er blevet enige om "de vejledende principper, standarder, kriterier og procedurer for udvidelse af BRIKS" og understregede, at moderniseringen og udvidelsen af BRIKS bør tjene som model for alle globale institutioner, der har behov for at reformere sig i skiftende tider. Indien har altid været for en udvidelse af BRIKS, sagde han og understregede, at denne nye udvidelse vil give energi og retning til gruppen. Efter at have budt de seks nye medlemmer velkommen, tilføjede han, at for andre lande, der har udtrykt interesse for at blive en del af BRIKS, vil Indien arbejde for at skabe konsensus, så disse nationer kan

deltage i BRIKS "som partnerlande", hvilket vil blive diskuteret på det næste BRIKS-topmøde i Kazan, Rusland i oktober 2024.

Xi Jinping fortalte journalister, at de fem medlemmer "enstemmigt var enige" om at invitere de seks nye nationer til at deltage, og kaldte udvidelsen "historisk", da den viser BRIKS' beslutsomhed om at forfølge "enhed og samarbejde" med det bredere Globale Syd. Udvidelsen repræsenterer et nyt udgangspunkt for BRIKS-samarbejdet, sagde han. Det vil bringe "ny kraft" til BRIKS-samarbejdsmekanismen og yderligere styrke bevægelsen mod verdensfred og udvikling. "Så længe vi arbejder sammen," tilføjede han, "er der meget, som BRIKS-samarbejdet kan opnå, og fremtiden vil være lys."

I sine bemærkninger sagde Lula da Silva, at "relevansen af BRIKS bekræftes af det voksende antal lande, der er interesserede i at tilslutte sig BRIKS. Brasilien byder med stor tilfredshed" de seks nationer velkommen som nye medlemmer af BRIKS, sagde han. Han lykønskede også "min kære ven", Argentinas præsident Alberto Fernandez, "en stor ven af Brasilien og af udviklingslandene." Han bemærkede, at "mange sagde, at BRIKS var for forskellige til at forme en fælles vision. Men erfaringen viser det modsatte. Vores forskellighed styrker kampen for en ny orden, der tager højde for det 21. århundredes økonomiske, geografiske og politiske mangfoldighed."

Lula fortalte også, at BRIKS har nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge muligheden for at indføre en fælles valuta, der kan bruges til transaktioner mellem medlemslandene. Dette, sagde han, "kunne øge vores betalingsmuligheder og reducere vores sårbarheder." Brasiliens Epoca citerede ham for at sige, at "i denne verden i forandring tilbyder BRIKS os en kilde til kreative løsninger på de udfordringer, vi står overfor." Han opfordrede til en endnu større udvidelse af gruppen i den nærmeste fremtid.

Nye medlemmer reagerer på at komme med i BRIKS

Lederne af de seks nationer, der blev annonceret som nye medlemmer af BRIKS, reagerede på meddelelsen fra den indiske premierminister Narendra Modi i morges, som rapporteret nedenfor. Argentinas svar er rapporteret separat.

Egypten: I en erklæring fra det egyptiske præsidentskab hilser præsident Abdel Fattah El Sisi dagens meddelelse om, at Egypten er blevet accepteret som nyt medlem af BRIKS, velkommen. "Vi værdsætter den tillid, som alle medlemslandene i [BRIKS]-blokken, som vi har stærke bånd til, har vist os, og vi ser frem til et frugtbart samarbejde med dem i den kommende tid, såvel som med de inviterede lande." Dette, sagde El-Sisi, sker med henblik på at nå gruppens mål om at styrke det økonomiske samarbejde mellem medlemslandene, og tilføjede, at gruppen har til formål at opretholde de sydlige nationers stemmer i håndteringen af forskellige udviklingsspørgsmål på en måde, der støtter udviklingslandenes rettigheder og interesser.

De forenede arabiske Emirater: Fra Johannesburg rapporterede præsident Mohammed bin Zayed på X (tidligere Twitter), at hans regering hilste annonceringen af medlemskabet velkommen. "Vi respekterer BRIKS' vision og sætter pris på, at De forenede arabiske Emirater er blevet optaget som medlem af denne vigtige gruppe. Vi ser frem til en fortsat forpligtelse til samarbejde for velstand, værdighed og gavn for alle nationer og mennesker i hele verden."

Etiopien: Premierminister Abiy Ahmed hyldede det, han kaldte "et stort øjeblik" for sit land. "Etiopien står klar til at samarbejde med alle om en inkluderende og velstående global orden," tweetede Abiy.

Iran: Præsident Ebrahim Raisi sagde fra Johannesburg, at BRIKS-medlemmernes beslutning om at udvide gruppen var et

“prisværdigt” skridt og tilføjede, at Irans medlemskab af BRIKS vil have “historieskabende” fordele. ” BRIKS kan hjælpe med at løse problemerne i det internationale samfund,” bemærkede han og understregede, at “den globale tillid til BRIKS’ effektivitet er stigende.” Desuden, sagde han, “støtter Den islamiske republik Iran meget resolut BRIKS’ succesfulde bestræbelser i overensstemmelse med af-dollarisering af handel og økonomiske interaktioner mellem medlemmerne og også ved at gøre brug af lokale valutaer.”

Saudi-Arabien: Udenrigsminister Prins Faisal bin Farhan erklærede fra Johannesburg, at “vi ser frem til at udvikle dette samarbejde for at skabe nye udviklingsmæssige og økonomiske muligheder og løfte vores forhold op på det ønskede niveau.” Ifølge Al Jazeera sagde prinsen til den saudiske kanal Al Arabiya, at kongeriget hilste invitationen velkommen, men ville gennemgå detaljerne for at træffe en “passende beslutning” inden datoen for tiltrædelse den 1. januar

Ramaphosas indledende bemærkninger til BRIKS-Afrika Outreach og BRIKS Plus Dialog: Ånden fra Bandung lever!

Efter de fem medlemslandes formelle forhandlinger på BRIKS XV-topmødet i Johannesburg torsdag, fremsatte Sydafrikas præsident Ramaphosa sine indledende synspunkter til det bredere publikum, der var til stede i løbet af ugen. Ramaphosa fremkaldte med stor kraft “Bandung-ånden” med henvisning til Den alliancefri Bevægelses topmøde i Bandung, Indonesien, i 1955. Hans bemærkninger indikerer den sande ånd, som BRIKS-nationerne tager op i dag:

“Når vi reflekterer over BRIKS’ formål og rolle i verden i dag, husker vi Bandung-konferencen i 1955, hvor asiatiske og afrikanske nationer krævede en større stemme til udviklingslandene i verdens anliggender. Konferencen opfordrede til at anerkende ligheden mellem alle nationer,

store som små.

“Vi deler stadig den fælles vision om en fair og retfærdig verden. Vi søger stadig at overvinde polaritet og splittelse. Vi ønsker en verden uden barrierer mellem nord og syd, øst og vest. Vi søger stadig en verden, hvor vi arbejder sammen understøttet af gensidig respekt.

“Gennem det 15. BRIKS-topmøde og denne dialog bør vi stræbe efter at fremme Bandung-ånden af enhed, venskab og samarbejde.

“I Sydafrika har vi et ord for dette: Ubuntu. Ubuntu er en praksis, der er baseret på forståelsen af, at vores succes, velstand og trivsel afhænger af andres succes, velstand og trivsel.”

Ramaphosa fortsatte med at diskutere opgaven for BRIKS og det Globale Syds håb om økonomisk udvikling, efter i årevis at have tolereret en økonomisk model, hvor rigdom blev frarøvet deres lande til gengæld for minimale fremskridt.

“Det er Afrikas og hele det Globale Syds ret fuldt ud at høste fordelene ved global handel og investering. Uden handel og investeringer kan vores økonomier ikke blomstre, og vores befolkningers materielle vilkår kan ikke forbedres. Som det afrikanske kontinent er vi fast besluttede på, at kontinentets betydelige ressourcer skal udnyttes til gavn for og udvikling af Afrikas befolkning.

“For at gøre brug af disse muligheder ser Afrika på BRIKS-partnerskabet for at åbne op for infrastruktur og udviklingsfinansiering. Dette var en del af den grundlæggende vision for Den nye Udviklingsbank. Banken spiller en ledende rolle i bestræbelserne på at øge modstandsdygtigheden i det Globale Syd og skabe retfærdighed i de globale handels- og finanssystemer ved at styrke brugen af BRIKS-valutaer.

“Vi er nødt til at reformere den globale økonomiske, finansielle og politiske styring, herunder det multilaterale

handelssystem, så vi skaber et gunstigt miljø for fair handel. Mens mange lande i det Globale Syd oplever betydelige fremskridt inden for industrialisering, teknologisk udvikling, innovation og den digitale økonomi, høster de ikke fuldt ud de økonomiske fordele.”

At slutte sig til BRIKS “er en ny mulighed for os,” siger den argentinske præsident

Argentinas præsident Alberto Fernandez talte til sin nation kl. 8.00 i morges, efter at hans talskvinde, Gabriela Cerruti, kl. 6.00 havde tweetet, at Argentina var blevet inviteret til at deltage i BRIKS...

I sin besked i dag udtrykte Fernandez sin taknemmelighed over at være blevet inviteret med og understregede, at medlemskab af BRIKS “styrker os” og “åbner et helt nyt scenarie for Argentina.” Landet befinder sig i en alvorlig økonomisk krise, og regeringen har brugt måneder på at kæmpe med IMF for at få midler, der skulle have været frigivet i april sidste år, men som først nu bliver udbetalt efter hårde forhandlinger, hvor Argentina af IMF er blevet tvunget til at acceptere en devaluering af pesoen på 22%. I et interview med Radio Perfil for to dage siden bemærkede udenrigsminister Santiago Cafiero, at hvis Argentina blev medlem, ville landet finde en “ny finansieringskilde” i BRIKS’ nye udviklingsbank (NDB).

Nu, sagde Fernandez, “vil vi være hovedpersoner i en fælles skæbne i en blok, der repræsenterer over 40% af den globale befolkning. Vi vil fortsætte med at styrke frugtbare, selvstændige og forskelligartede relationer med andre nationer i verden,” sagde han, da “BRIKS er en ny mulighed for Argentina. Vi ønsker at drage fordel af det for argentinerne og især for dem, der har mest brug for det. At fremstå som en fredelig, venlig, realistisk og værdig nation over for verden er kernen i vores udenrigspolitik,” sagde han ifølge Pagina 12.

Sådan ser et tektonisk skift ud

Den 23. august 2023 (EIRNS) – Det var den perfekte metafor for det Globale Flertals tiltagende styrke i dets ustoppelige stræben efter at gøre en ende på 500 års kolonialistisk økonomisk udplyndring, tilbageståenhed og krige.

Onsdag den 23. august, midt under det tre dage lange BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, lykkedes det Indien at landsætte deres Chandrayan-3-modul på Månens overflade, nær dens sydpol. En af de adskillige millioner mennesker verden over, der fulgte live-optagelsen fra den indiske rumforskningsorganisations missionsrum, var premierminister Narendra Modi, som så med fra Sydafrika, hvor han deltog i BRIKS-topmødet sammen med stats- og regeringscheferne fra Brasilien, Rusland, Kina og Sydafrika.

Umiddelbart efter den overvældende succes talte Modi til ISRO-centerets forskere – og til verden. “Indiens vellykkede månemission er ikke Indiens alene,” sagde han. “Denne succes tilhører hele menneskeheden... Jeg er overbevist om, at alle lande i verden, også dem fra det Globale Syd, er i stand til at opnå sådanne præstationer. Vi kan alle stræbe efter Månen og hinsides.”

Præsident Cyril Ramaphosa fra Sydafrika, topmødets vært, svarede: “For os som BRIKS-familie er dette en betydningsfuld begivenhed, og vi glæder os sammen med jer,” udtalte han til klapsalver.

Forhandlingerne på onsdagens generalforsamling på BRIKS-topmødet, hvor lederne af alle fem BRIKS-lande holdt taler, understregede, at der er et tektonisk skift på vej i verden,

som er drevet af en forståelse af, at en ny arkitektur for fred og udvikling nu er en betingelse for overlevelse. "Verden er i forandring," understregede præsident Ramaphosa i sin åbningstale. Verden står over for en ekstraordinær farlig krise, både økonomisk og politisk, og "vi er godt klar over, hvor denne vej kan føre hen," understregede den brasilianske præsident Lula da Silva. "Verden er nødt til at forstå, at de involverede risici er uacceptable for menneskeheden." Desuden "er det uacceptabelt, at de globale militærudgifter på et enkelt år overstiger 2 billioner dollars, mens FAO fortæller os, at 735 millioner mennesker sulter hver dag i verden." Lula opfordrede indtrængende til at finde en fredelig, forhandlet løsning på krisen i Ukraine og roste fredsforslagene fra tre af BRIKS-medlemmerne: Kina, Sydafrika og Brasilien.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede også, at "verden er gået ind i en ny periode med turbulens og forandring", og at fred og udvikling må gå hånd i hånd. Som han understregede i sine bemærkninger til BRIKS' forretningsforum den 22. august: "Skal vi arbejde sammen om at opretholde fred og stabilitet, eller skal vi blot gå i søvne mod afgrunden til en ny kold krig?" Topmødet, forklarede han, "er en bestræbelse på at udvide arkitekturen for fred og udvikling." Den nye arkitektur skal sikre sikkerheden for alle nationer, store som små, understregede de forskellige ledere.

Med hensyn til at overvinde fattigdom og underudvikling sagde præsident Ramaphosa, at "vi ved, at fattigdom, ulighed og underudvikling er de største udfordringer, menneskeheden står overfor." Præsident Xi udtalte, at "udvikling er en uomstøtelig ret for alle lande, ikke et privilegium forbeholdt nogle få," og at "vi er nødt til fuldt ud at udnytte den rolle, som Den Nye Udviklingsbank (New Development Bank, NDB) under BRIKS spiller." Præsident Putin opfordrede BRIKS til at "opbygge partnerskab inden for videnskab og innovation, sundhedspleje, uddannelse og humanitære bånd som helhed," og understregede at de skulle "udvikle interbank-samarbejde og udvide brugen af

nationale valutaer.”

Præsident Lula uddybede NDB's rolle som en kilde til ikke-dollar-kredit, der skal kanaliseres til udviklingsprojekter, der øger den fysisk-økonomiske produktivitet – et afgørende emne, der blev taget op i NDB-præsident Dilma Rousseffs rapport til lederne. “Gennem Den Nye Udviklingsbank,” sagde Lula, “kan vi tilbyde vores egne finansieringsalternativer, skræddersyet til behovene i det Globale Syd. Jeg er sikker på, at banken under ledelse af min kollega Dilma Rousseff vil tage disse udfordringer op. Oprettelsen af en valuta til handels- og investeringstransaktioner mellem BRIKS-medlemmer øger vores betalingsmuligheder og reducerer sårbarheden.”

Der var også enstemmighed blandt de fem ledere om det ønskelige i at udvide BRIKS – 23 lande har allerede ansøgt om medlemskab – selvom den specifikke mekanisme og principperne for denne udvidelse først blev annonceret torsdag den 24. august. Premierminister Modi erklærede utvetydigt: “Indien støtter fuldt ud udvidelsen af BRIKS-medlemskabet.” Præsident Xi sagde: “Jeg er glad for at se udviklingslandenes voksende begejstring for BRIKS-samarbejdet, og en hel del af dem har ansøgt om at deltage i BRIKS-samarbejdsmekanismen. Vi har brug for ... win-win-samarbejde for at få flere lande med i BRIKS-familien, så vi kan forene vores visdom og styrke.”

Men det, der måske er mest sigende for den igangværende forandring, for det nye paradigme for samarbejde og dialog mellem civilisationer, som var til at tage og føle på ved BRIKS-topmødet, er de mange kommentarer fra lederne om deres kulturers fælles filosofiske rødder og forpligtelser over for hele menneskeheden, til gavn for alle mennesker. Den indiske premierminister Modi indledte sine bemærkninger til forsamlingen med at bemærke, at “i nogen afstand herfra ligger Tolstoj-gården, som blev bygget af Mahatma Gandhi for 110 år siden. Ved at kombinere de store ideer fra Indien, Eurasien og Afrika lagde Mahatma Gandhi et stærkt fundament for vores enhed og gensidige harmoni.”

I en lignende tone skrev præsident Xi i en artikel, der blev offentliggjort i en række sydafrikanske aviser den 21. august: "Sydafrikas Ubuntu-filosofi går ind for medfølelse og deling. Den stemmer godt overens med konfucianismens værdier – "elsk folket og alle væsener og søg harmoni mellem alle nationer." Og han afsluttede sine bemærkninger til forsamlingen med følgende opfordring:

"Som et afrikansk ordsprog siger: "Hvis du vil gå hurtigt, så gå alene; hvis du vil gå langt, så gå sammen. Ubuntu-filosofien, som tror på, at "jeg er, fordi vi er", fremhæver alle folks gensidige afhængighed og indbyrdes forbundenhed. På samme måde har harmonisk sameksistens været den kinesiske nations ambition i tusinder af år. Kina er klar til at arbejde sammen med BRIKS-partnerne for at forfølge visionen om et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden, styrke det strategiske partnerskab og uddybe samarbejdet på alle områder. Som andre BRIKS-medlemmer bør vi møde vores fælles udfordringer med en fælles følelse af mission, forme en lysere fremtid med et fælles formål og marchere sammen på rejsen mod modernisering."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche reagerede på det historiske BRIKS-topmøde, og det som nu bør følge: "Nu mangler kun det Globale Nord" for at skabe en sand renæssance for hele menneskeheden. Det er det centrale tema i Zepp-LaRouches bredt cirkulerende underskriftsindsamling, "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order) og i hendes ugentlige live online-dialog i dag: "I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at afslutte det globale Nord's isolation!" (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/08/22/webcast-lets-talk-about-ending-the-isolation-of-the-global-north/>)

Foto: Creative Commons

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at gøre en ende på det Globale Nords isolation!

Onsdag, August 23, 2023

HARLEY SCHLANGER: Hello and welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. I'm your host Harley Schlanger and today is Wednesday, Aug. 23, 2023. You can send your questions or comments to questions@schillerinstitute.org or post them to the chat room and they'll be forwarded to me.

Today is the second day of the historic BRICS summit taking place in Johannesburg, South Africa. It's been greeted with excitement by most of the world, and I should say, dismay from the City of London and its adherents. Helga, you drafted a statement, an "Appeal to the Citizens of the Global North: We Must Support the Construction of a New Just World Economic Order!" which viewers can read and sign and circulate, as we want to get this discussion going in the Global North. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_

construction_of_a_new_just_world_economic_order)

Many people complain that there's no one in the governments in the Global North who will listen to this or pay attention. What affect did you intend in drafting your statement?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, what a day! Let me first express my absolute joy about what happened today: I watched the BRICS summit, the speeches, I heard the news and read the news about success of the Indian Chandrayaan-3 mission to the Moon, which was highly successful. And then Prime Minister Modi announced in his speech that India will not only propose cooperation in space exploration among the BRICS countries, and the BRICS-Plus countries, soon, but that he proposes to create a BRICS space cooperation consortium. This is, really, together with all the many constructive proposals that were coming from the different heads of state and government, this marks the beginning of a new age of mankind. Because, if the majority of the countries start to cooperation in the exploration of space, of science, space travel, this will completely change the identity of man. We will definitely make the jump which started with the lifting of the first man off from Earth; then the Apollo Moon landing, and now we have a definite idea for the major nations to cooperate in moving man not only to the Moon, creating Moon villages, but going further, with the exploration of the possibility of eventually building a city on Mars, and going beyond. I can only say, there is no better proof about the excellent intention of the BRICS countries to move humanity into a new paradigm, a completely new way of living together, than that decision.

So I think it's an excellent day for humanity, and I want to use this and many other occasions to express my full-hearted congratulations to India, for its successful Moon mission, to the BRICS countries, for their very successful BRICS summit, and there were many other excellent points made. But I think altogether, if one listened to President Ramaphosa, President

Lula da Silva, Prime Minister Modi, President Putin (who was transmitting by live video), and President Xi Jinping, I can only say, this was a breath of fresh air. If you don't believe me, please go to the YouTube or whatever other media and watch the speeches yourself. (<https://www.youtube.com/@BRICSZA/videos>) And you will get a completely different sense about the attitude and the outlook of these leaders than you are used from our politicians who—I don't even want to quote any examples, not to bring the whole level down again to the daily level we are used to.

This is the future, and this makes, to answer your question, this is making our campaign which I initiated with the Appeal to the Citizens of the Global North, that we must convince the countries of the Global North to join with joyful transformation of the history of mankind. Because, if the North at this point is catching up with the cultural optimism which is expressed by the BRICS leaders, it can only be to the benefit of everybody. And I think it's the absolute important moment to stop this geopolitical arrogance, thinking that only the G7 are the good ones and all the other ones are barbarians living in a jungle, as Josep Borrell had said last October [https://www.eeas.europa.eu/eeas/european-diplomatic-academy-opening-remarks-high-representative-josep-borrell-inauguration_en]-he didn't say barbarians, but he said "jungle."

So I think this is an incredibly important moment, and I have written this Appeal to the Citizens of the Global North to absolutely demand that the governments of the Global North join this development and create a new world economic order for the benefit of all of mankind together: That is the demand of the hour, and we must absolutely not let this moment pass, because it is one of these absolute star moments of human history, when you can really change the whole directionality of where things go.

Now, there has been a lot of concern, will the Western leaders even listen to this? I think they will have to listen. I watched and tried to find out what the main media were saying this morning, and there was hardly any coverage. And if there was, it was “yeah, there are tensions between India and China, and they will never get their act together.” Well, I think that this summit is proving the opposite, and this is so powerful that I think the Western leaders cannot ignore it. Because you have to always consider that the vast majority of the people in the developing South, which is now the Global Majority, are also watching this, and they’re perfectly capable of comparing what they’re getting from the so-called West and what they’re being offered by the BRICS. And I think the answer is very clear.

So the only reasonable answer is, don’t condemn it, don’t try to derail it: Join it, because that is the way of the future.

SCHLANGER: And you can get Helga’s appeal on the Schiller Institute website. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] Read it, circulate it. We’re getting signatures coming in and this is a very hopeful development.

I would just tell you, Helga, that before we started, I noticed on CNN and the {Washington Post}, their coverage of the Indian Moon landing was essentially to contrast the success of India’s mission with what they described as the “failure” of the Russian mission last week, and again, they’re trying to do this divide-and-conquer, as opposed to acknowledging the great accomplishment of Indian scientists and engineers.

Now, much of the opening day of the BRICS summit yesterday was taken up with discussion of the role of the New Development Bank, the establishment of a mechanism of credit for a variety

of trade agreements and so on. And so we received several questions that are related to the New Development Bank: They requested your thoughts on whether there will be a new financial system? Is this a step in the right direction? And also, a very interesting comment from someone who asked, "Would Lyndon LaRouche urge the BRICS countries to not be cautious and move more aggressively toward a new system?" So those are two questions for you.

ZEPP-LAROUCHE: The answer to the first question is, definitely, yes. I think there is nothing in the world which will stop this, except World War III, which would not be to the benefit of even those who start it. Because this is now gaining a momentum, as I wrote in my Appeal, the de-dollarization is not an aggressive act coming from the countries that are doing it; it's an act of self-defense. Because the sanctions, which were for the most part unilateral sanctions—not approved by the UN Security Council, and therefore, technically illegal—and on top of it, the weaponization of the dollar, whereby the U.S. confiscated \$300 billion or more from Russia, \$9 billion from Afghanistan, and also amounts from other countries, that has led to a situation where these countries have basically said it's no longer secure to have your assets in dollars, and therefore, let's have trade in national currencies. And eventually the New Development Bank was significantly upgraded to become—as President Lula said at one point, the "great bank of the South," a lending institution—and it will start lending already this year; I think they announced they will lend the first credit in October in rupees, and in other currencies: So it is a transformation, and it cannot be stopped.

Now, the second question: I don't know. I think Lyn was a very thorough methodological thinker, and he would not advise people to do things in a rush, which need to be done with care. And that's what I see what these leaders are essentially doing, because the difficulties to be surmounted are not

small. You have to consider that they said they will definitely create an international currency for balancing accounts among them, but to have a real, international reserve currency, with all that that requires is taking a lot of consideration. You have to make it in such a way, as a stable thing, so that it can last. Also, the other measures which are being mooted, are all necessary.

So I would say, Lyndon LaRouche would for sure encourage them to move ahead full steam, but he also would say that the importance is that the principles which he laid out in many writings, the first one in the proposal for a new International Development Bank, the IDB, which he wrote in 1975! [http://r.schillerinstitute.org/economy/phys_econ/2014/-larouche_40_year_record_files/IDB_1975_Campaigner_Publications_0.pdf] That is a document which is still absolutely actual, and has the most advanced conceptions for how such a new credit institution must be created. And then, in July 2000, he wrote another document which is also extremely relevant to what is going on right now, and that is "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30--20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], in which he discusses the need to put such a new currency on stable mechanisms, such as—not monetarist values, like the IMF does with the Special Drawing Rights, but to put it on the value of currencies {and} commodities. So that basically, there is a parameter linked to the productivity of the respective economies and the labor force. And that is a completely different conception than you have it with the present monetarist considerations.

So I think, since I know that the ideas of Lyndon LaRouche are circulating widely, I would be very optimistic that that will be done right.

SCHLANGER: Helga, we have from the chatroom a question that

was I think initiated by your opening on the Indian Moon mission. Someone asked the question: "How is the role of space going to shape geopolitics over the next 20 years?"

ZEPP-LAROUCHE: It is very important, because it is the most important thing to shift the thinking of people about the nature of man. It's not just an exciting scientific and technological adventure, to move into a completely new economic platform, because, you know, Lyndon LaRouche developed the notion of economic platform, to mean that every time you develop a qualitatively new method of economics, which space science lends itself to, to basically be continuously such a motor. It redefines all previously existing economic functions, and therefore, it is really a jump every time you do that in terms of productivity.

So it has extremely important scientific and economic features, but I think the most important is what it does to the identity of man. I always think about the vision of the great rocket scientists and astronomer, and space scientist Krafft Ehrlicke, who had this vision about the {Extraterrestrial Imperative}: Meaning, that first of all, that once you enter space exploration, it is a driver, because it forces you to adjust all the previously assumed axioms to whatever is required in space, and that is a necessity. It does not allow for the ludicrous; space requires that you behave rationally, and therefore it will change the identity of man, from thinking of themselves just as "earthlings," who have their nose on the ground and don't look up the stars, but to a species living in space. And as we have seen with the incredible cooperation among astronauts on the ISS, or in any other field, when they look down on the small planet Earth, a tiny blue planet in a huge, huge galaxy; and we are now living in one of at least 2 trillion galaxies.

So the future of man in space will mean that we will think of ourselves as completely different. And it will change the

identity of man: Imagine if you are having a village on the Moon, where all international countries are working together. Then you start from there to really seriously think about missions to Mars: With revolutions in fuel technology, such as fusion power, you can reduce the travel time significantly so it will become safe for people to travel to Mars. Then, maybe years down the road, but nevertheless, a city on Mars will happen, and then beyond that, even if you think about several generations ahead, I'm sure that interstellar space travel is not impossible to think about.

So I think we are really on the beginning of a completely new era in mankind, because rationality and the idea of scientific cooperation, that will be what I have called the "age of adulthood of mankind" where we no longer squabble around any more and have little wars which are not to the benefit of anybody, except the speculators.

So I think this is a really an extremely important date today.

SCHLANGER: You're listening to a very happy Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the Schiller Institute.

Helga, I have a question on the BRICS, from someone who is retired from working with the UN food program, and this person wrote about Putin's promise yesterday, that Russia would provide 25-50,000 tons of grain to each of six African countries for free, to address the food crisis. "With Putin making that promise, with countries like Burkina Faso sending emergency food supplies to Niger, doesn't that expose the hypocrisy of the rest of the world, which seems to accept that hunger and starvation are inevitable, and that sanctions against hungry nations are acceptable?"

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, I guess the answer to this question is, yes it does expose it. Because the Western media, again, had

nothing better to do than to say this shows the evil intentions of the Russians, trying to make the poorest countries dependent on their grain. I mean, if you are sitting somewhere and you are about to starve, you will be absolutely happy about anybody who comes to your lifesaving. And of the whole Russia-Ukraine grain deal, it has been found out that a lot of the grain which Ukraine could export, did not go to the African countries or other countries in need, but it went basically went into Poland; it made the Polish farmers extremely upset, because it was in competition in prices to the grain they produce; it went to other European countries.

I think the genie is out of the bottle, because there was for a long time the effort to conceal all of these conditions, but the train has left the station: because, if you listen to the speeches from many, many leaders from the Global South, they are now saying, we have understood what the realities are. And they are not going to be discouraged, even though there is still tremendous pressure, like on ECOWAS situated in Nigeria to go for military action against Niger; or even on the African Union, putting an ultimatum to the new Niger government. All of this reflects Western influence, but I can only repeat myself: The more quickly the countries and forces in the countries, not just the governments, but also the farmers, the trade unionists, civil groups and others, the more quickly they express support for what is now evolving the better, and the better the chances that we can overcome the present strategic crisis in a very short time.

SCHLANGER: I have a couple of questions that go back to the matter of geopolitics and the war danger, from a U.S. blogger who wrote a question, identifying that there was resistance to the opening of a NATO headquarters in Japan from French President Macron, and so that was at least somewhat postponed. And yet, NATO seems to be going full steam ahead in Asia: You had the meeting last week of Japan's Prime Minister Fumio Kishida, and South Korea's President Yoon Yuk Seol, with Joe

Biden in Camp David, promising to move toward a coordination of what they described as an "Asian NATO." And this blogger asks: "Why would Japan go along with this?"

ZEPP-LAROUCHE: That is a good question, which many people should ask the Japanese. Because, it's for sure connecting Japan not with its best tradition of the Meiji Restoration. The Meiji Restoration would be the outlook Japan should have in joining what is developing with the BRICS right now.

The Meiji Restoration, after Japan was self-isolated for several centuries, people went out to the United States, to Germany, to Holland, and other European countries, and studied what became physical economy, and they brought it back to Japan. And within a few years, Japan developed and exploded from being an extremely backward country into one of the major industrial powers in the world. That literally occurred in less than a few decades.

And that is the outlook which was still existing in the post-war period, with the Mitsubishi. I visited an interesting science city not very far from Tokyo, where all the major Japanese industrial firms worked together under one roof for the benefit of the whole country. And that Mitsubishi outlook is what would be required right now for Japan to join with the BRICS.

Unfortunately, as everybody knows, Japan has also another tradition, that of the military alliance with Germany in the Second World War, and naturally this brings forward the most horrible memories in China because especially the Japanese attacks on China and territorial conquering, including Hongkong, and many other battles, the Massacre of Nanjing, so this is really bad for Japan! And I don't know why Japan is doing that, because they have clearly to choose between two completely different traditions, and one can only hope that the general dynamic convinces people in Japan that they have a

better future than to join something which can only lead to a catastrophe if it's pursued to the end. And given the fact that there are all these tensions already, there were several warnings, even I think from one of the American think tanks, they said, a nuclear war in Northeast Asia in the next 10 years is likely to happen.

Now, if I had such a perspective in front of me, coming from a U.S. think tank, I would start to think, "Hey, wait a second, the Americans are letting the Ukrainians fight in Ukraine; they would like to have the Nigerians fight in Africa against Niger; so maybe, it's not such a good idea, maybe we should really help to establish a system of peaceful coexistence of sovereign republics working together, and the whole idea of an 'Asian NATO' as being part of a Global NATO is the worst idea and should be put into mothballs, or better, into the wastepaper basket, and the more quickly the better."

SCHLANGER: Someone who's been on some of the calls of the International Peace Coalition referred to your comments that the American Revolution was the first successful anti-colonialist war, and that the Founding Fathers were explicitly against imperial policies. And this person asks: "How can we get Americans to recognize that the development around the BRICS is in that tradition, and therefore should be supported by real patriotic Americans?"

ZEPP-LAROCHE: I think that's one of the most important things to do right now, for people in the United States. Because, unfortunately, the real history of the United States has really been forgotten—or never learned by many, many people. But we, from the LaRouche movement, we did an enormous amount of historical studies. If you go on our websites, you find in our {EIR} Archive, where you can pull out an enormous amount of original historical research, because the role of Benjamin Franklin in bringing the influence of Gottfried Leibniz into what became the young American republic; the roots of the

American System of economy, the ideas of a republic among republics, by John Quincy Adams, and especially naturally the War of Independence against the British Empire for the right for economic development: That's exactly what the BRICS countries are trying to do now. And it was President Sukarno at the Bandung Conference in 1955, who, in his major speech, he reminded the American people that they set the example and the pathway by fighting the first war against colonialism.

And I think that that is exactly the viewpoint that Americans should take right now, if they judge what is happening in terms of the BRICS. Because the reason why the BRICS countries have such an enormous attraction right now, for, I would say, probably 130, 140, 150 countries—the only reason why countries say they are not supporting it, is because they are under too much pressure to dare to do so—but it is because they want to have the same rights for development as the young American republic was fighting for, and they want to have the right to have infrastructure as a precondition for industrial development; they want to have modern energy, clean water, industrial parks; they want to have a decent living standard for all of their people, a modern health care system. And that is really what the fight is all about and therefore, I think, to study the origins of America, to study the real history, the battle between the American System and the British System—Friedrich List wrote about that when he was in America for several years; and later, you had Henry C. Carey writing on the same topic.

So in a certain sense, the real history of America was to become independent, to shed the status of being a colony, and to have the right for development. And there were many phases, because the British Empire did not give up lightly. They did not accept the loss of what was in their view the most important colony, so they started to try to undo this militarily in the War of 1812. And then later in the Civil War, the British Empire allied with the Confederacy to defeat

the Lincoln and the Union. They did not succeed. This was a major, major effort to undo the accomplishments of the American Revolution, and after that, they realized that practically, it could not be done militarily, so they started, especially after the assassination of William McKinley, to try to influence the American establishment to adopt the model of the British Empire as the platform to rule the world on the basis of the Anglo-American unipolar world conception. And that's what we are still fighting with today.

And it's very important to study that, and I can only suggest that people should use our archives, because a lot of work went into that, including that of my late husband, Lyndon LaRouche, because nowadays, there are so many people in the world, and we meet them all the time, who are filled with a profound anti-American sentiment, because they dislike the idea of the unipolar world, they dislike interventionist wars, they think the U.S.-led wars in Afghanistan, Iraq, Libya. Libya, for example: The Libyan war is a big issue of discussion in Africa right now.

So they don't want this any more, and therefore, they throw the baby out with the bathwater by becoming anti-American. And that doesn't help you much, because if you don't talk to the United States, to convince them and bring out the better tradition, I don't think we can solve the strategic conflict, either.

So it's not very wise to just put a label on the United States and reject it altogether. I think it's important to cooperate with good forces in America. And I heard with great pleasure, that in the first day, more than 500 people from the United States were signing the Appeal to the Citizens of the Great North, we mentioned at the beginning of this show. And that is just in one day: We will definitely expand that.

So, for example, what Indian Prime Minister Modi announced, in

terms of the BRICS space cooperation consortium, that is exactly what John F. Kennedy proposed in 1963 to the Soviet Union! So I think that that idea will catch on in the United States, and there will be people who are excited about space cooperation, and that will be one of the areas where we can build bridges and see that cooperation is so much more reasonable, than to continue on the war and continue on the path of confrontation.

The history of the United States, what it really was and what it was not, should be an object of intellectual curiosity for everybody.

SCHLANGER: Helga, I'll conclude with an email I got from someone who just signed the appeal, and said that she would be circulating it. She said she was "inspired by it and by your optimism, so much so that she's willing to take on what seems to be the dead, former anti-war movement people in Europe, to try and get them into the proper frame of mind, to win this fight." She thanks you for issuing the Appeal, and said we've got to get more people behind this immediately in Europe.

Any final comments, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: I want you to join my optimism. Because, people in Germany are generally so downtrodden and so pessimistic that nothing can be done, and indeed, if you only look at the internal German dynamics, with this horrible government we have right now—where the Chancellor just made a statement calling people who are fighting for peace, "foreign angels coming directly from Hell"! I mean, this is really bad: I think he has just earned himself a place in history as one of the most horrible Chancellors you could possibly think of. What a stupid statement to make! But so, if you only look at the German situation you could get really depressed—but don't look at it that way. Look at it from above. Look at it from the dynamic of history, and the majority of people right now,

led by five, very excellent leaders of their countries, are moving in the formation of a new world economic order. And that is something that this movement, the LaRouche movement, has been fighting for, for I would say a half-century, and now a lot of what my late husband, Lyndon LaRouche, wrote and discussed and accomplished a lot of incredible things over the decades, this is now becoming a reality! That is a reason to be happy, and to get onboard, and get active.

And I want to thank the questioner, I am perfectly happy to join your efforts, because the peace movement needs to be put on that perspective.

SCHLANGER: Well, with that, Helga, thank you very much for joining us today, and we look forward to our discussion next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes! And become active right now. Sign the petition, and call us, and let's do things together.

BRICS XV: “Rejs jer som Løver!

Den 22. august 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets “Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden” begyndte at cirkulere i går, da den 15. konference for BRIKS-nationerne mødtes i Johannesburg, Sydafrika. Hundredvis har allerede tilsluttet sig den (se nedenfor), og tusindvis flere bør cirkulere den sammen med den særligt udarbejdede økonomiske udviklingspakke, der er udtænkt til at ledsage den. Denne udviklingspakke består af Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny

international sikkerheds- og udviklingsarkitektur” og flere dokumenter, der illustrerer nogle af den store økonom og statsmand Lyndon LaRouches fremtrædende fysisk-økonomiske ideer, så folk kan lære at tænke klart og økonomisk i denne krisetid.

LaRouches forslag til en International Udviklingsbank fra 1975 er stadig i dag den bedste begrebsmæssige redegørelse for den hensigt, der må præge BRIKS’ nye udviklingsbank. Hvad angår USA selv, er det kun ved at korrigere de sidste tre generationers fejlagtige ideer om arbejde, kredit, teknologi, produktion, penge, bankvæsen og økonomisk vækst – fejlagtige ideer, der stadig holdes i hævd, selv på trods af adskillige katastrofer, såsom den finansielle nedsmeltning i 2007-2008 – at vi kan håbe på at bringe vores nationer tilbage til fornuft. Med hjælp fra BRIKS-topmødet er millioner nu ved at blive vækket fra deres malthusianske søvn.

Måske er vores indsats tids nok til at forhindre det middelmådige amerikanske udenrigsministerium, der tror, de er genier, det britiske/europæiske oligarkis “kongelige tabere” og deres amerikanske medløbere, i at udløse en atomkrig – måske ikke. Men initiativet fra Den Internationale Fredskoalition og appellen, der netop nu er i omløb, krydser en kraft for optimisme i verden, der nu er samlet i Johannesburg, og som potentielt repræsenterer en “Alliance for Fremskridt” blandt størstedelen af den menneskelige race. Det er helt sikkert forudsætningen for at stoppe verdenskrig. Som CGTN-journalisten Zhang Shanhui sagde under et symposium om BRIKS-topmødet, der blev sendt i Algeriet i går aftes: “Det handler om, at udviklingslandene i dag har brug for at blive hørt, deres tilstedeværelse skal ses, deres styrke skal mærkes i dag i denne verden. Og også, hvordan man kan bringe disse forskellige kræfter sammen for at bidrage til menneskehedens overordnede muligheder. Det er et af de vigtigste spørgsmål at tale om.” For at menneskeheden kan overleve, må tiden nu komme, hvor idéen om, at “det nye navn for fred er udvikling”,

bliver synonymt med begrebet "generel velfærd" i nationernes bevidsthed.

Foto: Creative Commons

Brasiliansk økonom diskuterer kredit og en ny BRIKS-valuta

Den 21. august 2023 (EIRNS) – Den brasilianske økonom Paulo Nogueira Batista Jr. gik i en kronik på CGTN i dag, "Is a BRICS Currency Feasible?", ud over de nyligt almindelige spekulationer om "af-dollarisering" og en ny BRIKS-valuta, for underforstået at forbinde dette spørgsmål med Den nye Udviklingsbank (NDB) og med en sådan BRIKS-finansinstitutions evne til at udstede mængder af produktiv kredit under sin nye præsident, Dilma Rousseff. (<https://news.cgtn.com/news/2023-08-21/Is-a-BRICS-currency-feasible-1moz9CdDjcQ/index.html>)

Dette afgørende spørgsmål blev behandlet af Nogueira Batista – en tidligere vicepræsident for NDB og tidligere brasiliansk eksekutivdirektør i IMF – i et afsnit, der fulgte efter hans redegørelse for og afvisning af ideer om en ny valuta som uigennemførlige, der i bund og grund kun behandler den som en regningsenhed eller et begrænset betalingsmiddel, ikke som en værdiopbevaringsenhed og ikke som en kreditudstedelse. Husk på, at Lyndon LaRouche, i overensstemmelse med Alexander Hamilton på dette punkt, mange gange sagde, at når en regering udsteder en valuta, udsteder den kredit, og den accepterer og påtager sig en gæld.

Den nye valuta vil blive kaldt R5 efter det faktum, at BRIKS-landenes valutaer alle starter med bogstavet "R" – real,

rubel, rupee, renminbi og rand. Han fortsætter: "Det eneste gennemførlige alternativ ... ville være at gøre R5 konvertibel til obligationer, der er garanteret af de fem lande. R5-udstedelsesbanken ville også være ansvarlig for at udstede R5-obligationer, udstedt i BRIKS-valuta med forskellige løbetider og rentesatser. R5 vil være frit konvertibel til R5-obligationer. Med aktiver skabt af den udstedende bank selv som "sikkerhed" vil R5 faktisk være en forvaltningsvaluta af samme art som dollaren og andre internationalt likvide valutaer. R5-obligationerne ville være det konkrete finansielle udtryk for den garanti, som de fem lande ville give til den nye valuta."

Ideen er et ekko af Lincoln-administrationens udstedelse af den såkaldte Greenback-valuta. En sådan banks valuta/obligationer bliver, når de købes, også bankens udlånsreserver, som potentielt kan udstedes som kredit for at skabe "aktiver skabt af den udstedende bank selv." I dagens erklæring fra det brasilianske udenrigsministerium er der også indikationer på, at Brasiliens diskussioner om forslag til BRIKS-topmødet i denne uge – som sandsynligvis inkluderede Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff – også giver genlyd. Hun var faktisk Brasiliens præsident i 2014, hvor hun var vært for BRIKS-topmødet i Fortaleza, da idéen om Den nye Udviklingsbank og ordningen med betingede reserver først blev udtænkt.